

**BASIN YAYIN
ÇALIŐMALARIMIZ**

Giriş

Eğitim Sen, iletişim araçlarını yaygın ve sıklıkla kullanan bir örgüt konumundadır. Gittikçe büyüyen ve yaygınlaşan faaliyetlerimiz içinde basın-yayın faaliyetlerinin çok önemli bir yer tuttuğu ortadadır. 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikalarının çıkmasından bu yana gerçekleştirdiğimiz örgütlenme kampanyaları basın yayın çalışmalarımızın daha da hız kazanmasına yol açmıştır.

İletişim araç ve gereçlerinin örgütsel hedeflere ulaşmada kolaylık sağlandığını, geniş eğitim ve bilim emekçisi kitlesi ile sendikamızın buluşmasını kolaylaştırdığını söyleyebiliriz. Geçtiğimiz çalışma dönemi, bu anlamda iletişim araçlarının ve malzemelerinin sıklıkla kullanıldığı bir çalışma dönemi olmuştur. .

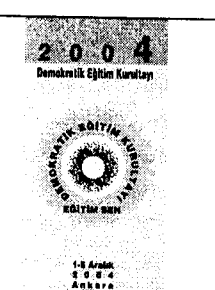
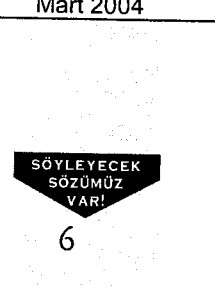
Basın yayın kuruluşlarıyla sürdürülen ilişki daha kurumsal bir düzeye taşınmaya çalışılmıştır. Sendikamız ile ilgili haber ve yorumların günlük basın ve televizyon kanallarında daha fazla yer alması için özel bir çaba gösterilmiştir.

Basın Yayın Sekreterliğimiz, ilgi ve etkinlik alanına giren konularda oldukça tempolu bir çalışma dönemi yaşandı. Sekreterliğimizin teknik ve kadrosal düzeydeki açıkları kapatılması çalışmaları daha verimli, işlevsel noktaya taşındı. Sendikamızın web sitesi yenilendi. İlgili sekreterliklerden çıkan tüm yazılı malzemeler, basın açıklamaları, raporlar, haberler, yayınlar günü gününe web sitemizde yer almaya başladı.

BİLDİRİLER

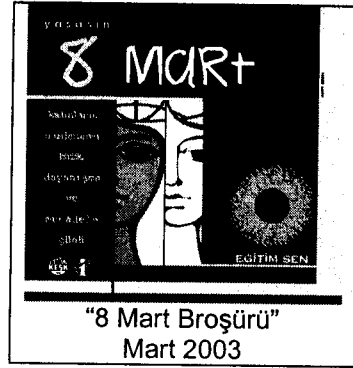
"İksan'da Söz-Yetki-Karar Üyelere"	Ocak 2005
"Üyelere Yeni Yıl Bildirisi"	Aralık 2004
"Adım Adım Toplu Sözleşmeye"	Ekim 2004
"Üyelere Mektup"	Eylül 2004
"1 Mayıs Bildirisi"	Nisan 2004
"Üyelere Metup"	Nisan 2004
"Niçin Demokratik Eğitim Kurultayı"	Aralık 2003
"Anneler, Babalar, Öğrenciler"	Eylül 2003
"İnsanca Bir Yaşam İstiyoruz"	Eylül 2003
"Geleceğimizi Belirlemek İçin"	Mart 2003
"Özel Okullara Değil Nitelikli Kamusal Eğitime Kaynak"	Mayıs 2003
"Toplu Sözleşme Taleplerimizin Arkasındayız"	Eylül 2004
"Parasız Eğitim Hakkımıza Sahip Çıkalım"	Eylül 2004

BROŞÜRLER

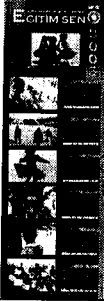

		
<p>"Eğitim Sen'i Kapatılmayacağız!" Aralık 2004</p>	<p>"Özgür Bilim, Bilimsel, Demokratik Üniversite İstiyoruz" Ekim 2004</p>	<p>"Eğitim Sen Kapatılmaz" Eylül 2004</p>
		
<p>"Özgür Bilim, Demokratik, Kamusal, Özerk Üniversite İstiyoruz" Mayıs 2004</p>	<p>"Kamu Emekçileri 6 Mart'ta Ankaradaydı" Nisan 2004</p>	<p>"Demokratik Eğitim Kurultayı" İngilizce Mart 2004</p>
		
<p>"Demokratik Eğitim Kurultayı" Türkçe Mart 2004</p>	<p>"Bakanlığın Güdümünde Değil, Üyelerin Sahibi Olduğu Bir İLKŞAN" Mart 2004</p>	<p>"Kamu Yönetimi Reformu Aldatmacasına Hayır!" Kasım 2003</p>
		
<p>"Söyleyecek Sözümüz Var! 6 Kasım'da Üniversite Alanlara"</p>	<p>"Kadrolaşmaya Fren" Haziran 2003</p>	<p>"Üniversitemiz, Taleplerimiz, Kazanımlarımız"</p>

<p>Kasım 2003</p> 		<p>OLARAK İZALELİDİĞİZ MED. URUM DANI. URULU KARARLARININ SAĞLADIĞI KAZANIMLAR</p> <p>"yüceseyimle belli olmak için"</p> <p>Üye ol, sahip çıkalım</p>
<p>"Bürokratik, Promosyoncu Değil Gerçek Sendika" Mayıs 2003</p>	<p>"Memur ve Hizmetlilere Yönelik Kazanımlar" Mart 2003</p>	<p>"Yönetici, Müfettişlere Yönelik Kazanımlar" Mart 2003</p>
		
<p>"Öğretmene Apolet Değil İnsanca Yaşayacak Ücret İstiyoruz" Haziran 2004</p>	<p>"Yüzbinler Eğitim Sen'de Buluştu" Mayıs 2004</p>	<p>"8 Mart Broşürü" Ocak 2005</p>
		
<p>"25 Kasım Broşürü" Kasım 2004</p>	<p>"Eğitimde Cinsiyet Ayrımcılığına Hayır!" Ekim 2004</p>	<p>"25 Kasım Broşürü" Kasım 2002</p>
		
<p>"1. Kadın Kurultayı Broşürü" Mayıs 2004</p>	<p>"8 Mart Broşürü" Mart 2004</p>	<p>"25 Kasım Broşürü" Kasım 2003</p>

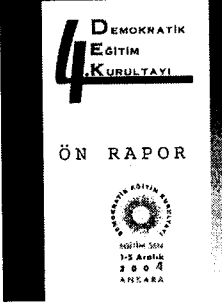
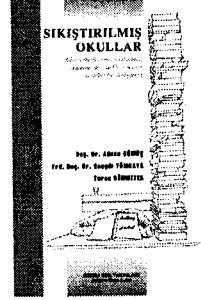
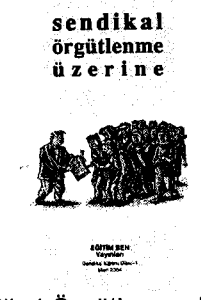
II. OLAĞAN GENEL KURULU

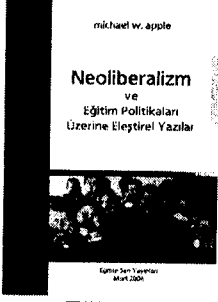
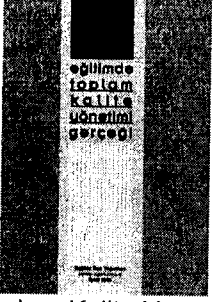
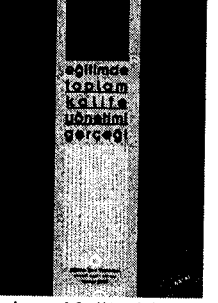
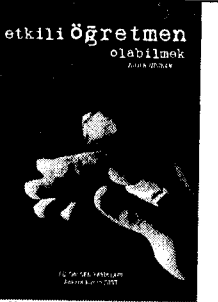
TAKVİMLER

		
2003 Yılı takvimi	2003 Yılı Anahtarlık Takvim	2004 Yılı takvimi
		
2005 Yılı takvimi		2004-2005 İş Takvimi

KİTAPLAR

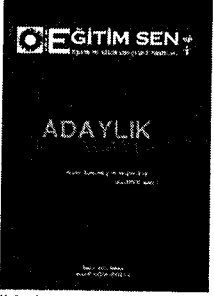

Kitabın adı	Yazarı	Yayınlanma tarihi
 <p>SEMPOZYUM "Öğretmen Yetiştirme ve İstihdamı"</p> <p>"Öğretmen Yetiştirme ve İstihdamı"</p>	Eğitim Sen	Eylül 2003
 <p>4. DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI</p> <p>ÖN RAPOR</p> <p>EĞİTİM SEN 1-5 Aralık 2004 ANTARA</p> <p>"4. Demokratik Eğitim Kurultayı Ön Rapor"</p>	Eğitim Sen	Kasım 2004
 <p>SIKIŞTIRILMIŞ OKULLAR</p> <p>Doç. Dr. Adnan GÜMÜŞ Yrd. Doç. Dr. Songül TÜMKAYA Turan DÖNMEZER</p> <p>"Sıkıştırılmış Okullar"</p>	Doç. Dr. Adnan GÜMÜŞ, Yrd. Doç. Dr. Songül TÜMKAYA, Turan DÖNMEZER	Ekim 2004
 <p>sendikal örgütlenme üzerine</p> <p>EĞİTİM SEN Eğitim Senlikleri Mart 2004</p> <p>"Sendikal Örgütlenme Üzerine"</p>	Eğitim Sen	Mart 2004

II. OLAĞAN GENEL KURULU

 <p>michael w. apple Neoliberalizm ve Eğitim Politikaları Üzerine Eleştirel Yazılar Eğitim Sanatı Yayıncılık Mart 2004</p>	Michael W. APPLE	Mart 2004
 <p>eğitimde toplam kalite yönetimi gerçeği Erkan Aydoğan Eğitim Sanatı Yayıncılık Eylül 2003</p>	Erkan AYDOĞANOĞLU	Eylül 2003
 <p>eğitimde toplam kalite yönetimi gerçeği Erkan Aydoğan Eğitim Sanatı Yayıncılık Kasım 2003</p>	Erkan AYDOĞANOĞLU	Kasım 2003
 <p>etkili öğretmen olabilmek Zülal Bozdoğan Eğitim Sanatı Yayıncılık Kasım 2003</p>	Zülal BOZDOĞAN	Kasım 2003

 <p>"Eğitim Yönetimi ve Üniversitede Demokratik Yapılanma"</p>	<p>Eğitim Sen</p>	<p>Haziran 2003</p>
 <p>"Eğitimin Sorunlarına Eğitimci Bir Yaklaşım"</p>	<p>Ramazan TURAN</p>	<p>Mayıs 2003</p>
 <p>"İşyeri Temsilcileri El Kitabı"</p>	<p>Eğitim Sen</p>	<p>Şubat 2003</p>
 <p>"Kurum İdari Kurulu Raporu"</p>	<p>Eğitim Sen</p>	<p>Şubat 2003</p>

II. OLAĞAN GENEL KURULU

 <p>"Soruşturma"-4. Baskı</p>	Eğitim Sen	Aralık 2002
 <p>"Adaylık"-4. Baskı</p>	Eğitim Sen	Aralık 2002
 <p>"Anketlerle Eğitim Gerçeği"</p>	Eğitim Sen	Kasım 2002
 <p>"Sorgulamak ve Değiştirmek İçin 1. Kadın Kurultayı" Ön Rapor</p>	Eğitim Sen	Mayıs 2004

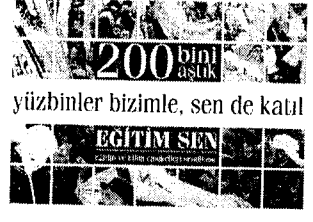

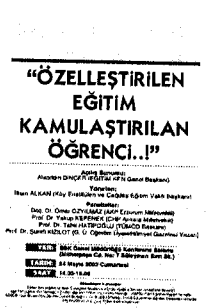

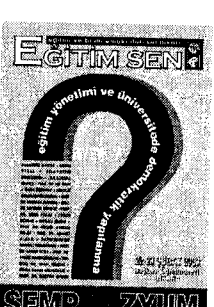
<p>Medya ve kadın öğretmenler</p> <p><small>İnsanca Bir Yaşam, Demokrasi, Özgürlük, Bağımsızlık ve Barış</small></p>	<p>Eğitim Sen</p>	<p>Eylül 2003</p>
---	-------------------	-------------------

"Medya ve Kadın Öğretmenler"

AFİŞLER

<p>İnsanca bir yaşam, demokrasi özgürlük, bağımsızlık ve barış</p> <p>EĞİTİM siz olmaz..!</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>	<p>200 bin yüzbinler bizimle, SEN DE KATIL</p> <p>EĞİTİM SEN</p>	<p>İnsanca bir yaşam, demokrasi özgürlük, bağımsızlık ve barış</p> <p>EĞİTİM siz olmaz..!</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>
<p>herkese nitelikli, parasız kamusal eğitim hakkı</p> <p>EĞİTİM sensiz olmaz</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>	<p>herkese nitelikli, parasız kamusal eğitim hakkı</p> <p>EĞİTİM sensiz olmaz</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>	<p>İnsanca bir yaşam, demokrasi, özgürlük, bağımsızlık ve barış</p> <p>EĞİTİM sensiz OLMAZ</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>
<p>İnsanca bir yaşam, demokrasi, özgürlük, bağımsızlık ve barış</p> <p>EĞİTİM sensiz OLMAZ</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>	<p>herkese nitelikli, parasız, kamusal eğitim hakkı</p> <p>EĞİTİM sensiz OLMAZ</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>	<p>herkese nitelikli, parasız, kamusal eğitim hakkı</p> <p>EĞİTİM sensiz OLMAZ</p> <p>200 bin LİVE OL EĞİTİM SEN</p>

II. OLAĞAN GENEL KURULU

 <p>200. binlik yüzbizbinler bizimle, sen de katıl EĞİTİM SEN</p>	 <p>DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI Eğitim Hakkında Sahip Çıkalım!</p>	 <p>PERSONEL REJİMİ "REFORMU"YLA KIYIMA HAYIR!</p>
 <p>özyecek Sözlüğü var! özgür bilim ve sanat, demokratik-kaliteli yönetim, eşit, parasız eğitim ÖZERK ÜNİVERSİTE 6. sınıfta okuyanlara</p>	 <p>anadilde eğitim EĞİTİM SEN</p>	 <p>"ÖZELLEŞTİRİLEN EĞİTİM KAMULAŞTIRILAN ÖĞRENCİ..!" EĞİTİM SEN</p>
 <p>BAKANLIK "imza"na sahip çık! 10 Milli Eğitim Bakanlığının onuruna EĞİTİM SEN</p>	 <p>sempozyum "Soyutlanıp yansıtılmayan" EĞİTİM SEN</p>	 <p>MEB Kurum İdari Kurulu'nda KAZANIMLAR imza attık KAZANIMLAR sahip çıkalım! EĞİTİM SEN</p>
 <p>İğazelik pahalılık yoksulluk derestir öğütleniyorum EĞİTİM SEN</p>	 <p>biz çocuklarımızı "S"ta ölsünler diye eğitmiyoruz...! EĞİTİM SEN</p>	 <p>EĞİTİM SEN Eğitim yönetimi ve üniversite Eğitim İdari Kurumları SEMPZYUM</p>

DİĞER ÇALIŞMALAR

- DEK için kitapçık/program
- Barış Eğitimi Ders Planı
- Ne Kadar Maaş Alıyorsun Biliyor musun?
- Ne Yapmalı Biliyor musun?
- DEK için dosya/bloknote
- Kadın Kurultayı Dosya/Bloknote
- Sendikama Dokunma Kokartı
- Teşekkür Belgesi
- Yeni yıl kartı (2003 aralık)
- Yeni yıl kartı (2002 aralık)
- Gazetecilere Teşekkür Plaketinin davetiyesi
- Kadın Eğitimcilerin Eğitimi Teşekkür Belgesi

HOMUR

- Mayıs 2004
- Şubat 2004

EĞİTİM SEN BÜLTENİ

- Aralık 2003
- Mart 2003
- Mayıs-Haziran 2003
- Ocak 2003
- Nisan 2004
- Şubat 2005

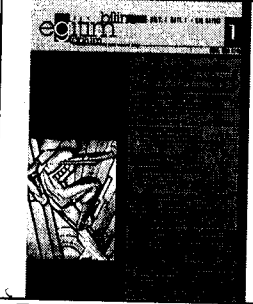
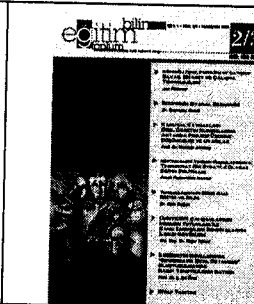
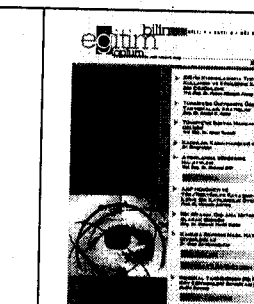
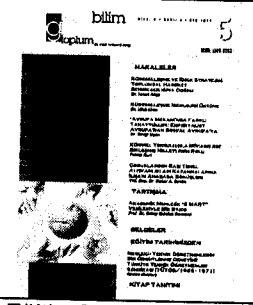
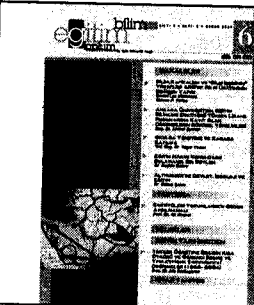
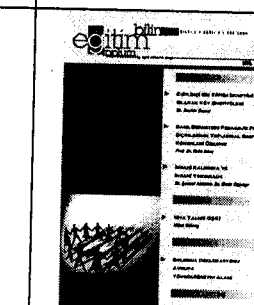
EĞİTİM BİLİM TOPLUM

“Eğitim sorunsalının Türkiye ve dünya ölçeğinde bilimsel bir yaklaşımla incelendiği, eğitimin emekten yana bir perspektifle ele alındığı ve değerlendirildiği kuramsal veya araştırmaya dayalı yazılar yayımlanmayla” amaçlayarak yola çıkan EĞİTİM BİLİM TOPLUM Üç Aylık Hakemli Dergi; 2003 yılı başında yayın yaşamına başlamıştır.

Bu yayının süreci içerisinde;

- Toplam 18 kez Yayın Kurulu toplanmıştır.
- Her toplantının tutanağı düzenli olarak tutulmuştur.
- Yayın Kurulu 6. sayıya kadar 7 kişiden, 7. sayıdan itibaren 6 kişiden oluşmuştur.
- Türkiye'nin dört bir yanındaki 16 değişik üniversiteden toplam 55 akademisyenin yer aldığı Hakem Kurulu Üyeleri ile işbirliği gerçekleştirilmiştir.
- 1 Ordinaryüs Profesör, 11 Profesör, 6 Doçent, 9 Yardımcı Doçent Doktor, 13 Doktor ile 4 Öğretmen ve 5 yabancı yazardan olmak üzere toplam 50 değişik yazara yer verilmiştir.
- 27 bilimsel makale, 3 çeviri, 6 tartışma yazısı, 4 belge, 3 eğitim tarihimizden ilk ve özgün çalışma ile 5 adet kitabın tanıtımı yer almıştır.
- Hakem Kurulu Üyeleri ile yazarlara dergimiz setler halinde ulaştırılmıştır.
- Yazarlarımıza katkıları için “Teşekkür Mektubu” gönderilmiştir.
- 7. sayı ile birlikte toplam 650 sayfalık bir hacme ulaşılmıştır.
- TÜBİTAK Ulusal Hakemli Dergi statüsü kazanması için ilgili dosya tamamlanmış, başvuruya hazır hale getirilmiştir.

EĞİTİM BİLİM TOPLUM Üç Aylık Hakemli Dergi Toplum bilimin farklı disiplinlerinde gerek tutumu gerekse içeriği ile gerçek anlamda bilimsel ve özgün bir dergi niteliğine sahiptir.

		
Eğitim Bilim Toplum 1. Sayı	Eğitim Bilim Toplum 2 ve 3. Sayı	Eğitim Bilim Toplum 4. Sayı
		
Eğitim Bilim Toplum 5. Sayı	Eğitim Bilim Toplum 6. Sayı	Eğitim Bilim Toplum 7. Sayı

5. Dönemde Yapılan Basın Toplantıları ve Basın Açıklamaları

- Eğitim Emekçileri Ek Zam İstiyor! (18 Mart 2002)
- Eğitim Sen Yargısal Mücadeleye Devam Ediyor, Her Üye İçin 1000 TL! (28 Mart 2002)
- Asıl 12 Eylülcüler Yargılanmalıdır! (1 Nisan 2002)
- Filistin'deki İnsanlık Dramı Durdurulsun! (2 Nisan 2002)
- Eğitim Sen'den Çağrı: Zorunlu Eğitim 13 Yıl Olsun! (29 Nisan 2002)
- Öğrencilere Saldırmak Türkiye'nin Geleceğini Karartmaktır! (18 Mayıs 2002)
- ÖSS Kabusuna Son Verilmelidir! (18 Temmuz 2002)
- Savaşa Karşı Çıkmak Bir İnsanlık Görevidir! (31 Temmuz 2002)
- Demokratikleşmede Çifte Standarda Son Verilmelidir! (5 Ağustos 2002)
- Soruşturmalar, Meslekten İhraçlar ve Sürgünler Avrupa'ya Taşınıyor! (21 Eylül 2002)
- Eğitime Hazırlık Ödeneği Geciktiriliyor! (23 Eylül 2002)
- Eğitim Emekçileri Eylemlere Başlıyor! (16 Ekim 2002)
- Eğitim Emekçileri Gözaltında! (17 Ekim 2002)
- Hükümet Üniversitelerden İntikam Mı Alıyor? (14 Kasım 2002)
- Tüm Eğitimciler Bir Derece Verilsin! (27 Kasım 2002)
- Hukuk Devleti Mi Polis Devleti Mi! (2 Aralık 2002)
- Milli Eğitimde Sürdürülen Kadrolaşma Operasyonundan Kaygılıyız! (3 Aralık 2002)
- Valiler AKP İl Başkanı Gibi! (20 Aralık 2002)
- Eğitim Emekçileri Sefalet Zammına Hayır Diyor! (27 Aralık 2002)
- Kadrolaşmada Ölçü Kaçtı! (13 Ocak 2003)
- Milli Eğitimde Ümmetçi Kadrolaşma! (16 Ocak 2003)
- Eğitimde Büyük Kadrolaşma Depremi! (21 Ocak 2003)
- Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'in, Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici Atama, Değerlendirme, Görevde Yükselme ve Yer Değiştirme Yönetmeliği'nin geçici 11. maddesinin iptali ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin Danıştay başvurusu sırasında yaptığı açıklama. (4 Şubat 2003)
- "Yükseköğretim Yasa Taslağı" Üniversitelerin Sorunlarını Çözmekten Uzaktır! (25 Şubat 2003)
- Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcunun 100 Günü! (28 Şubat 2003)
- Savaş, Yoksulluk ve Faiz Bütçesi Değil, Halk İçin Bütçe İstiyoruz! (12 Mart 2003)
- İşte Kadrolaşmanın Listesi! (18 Mart 2003)
- 27 Mart Vizite Eylemi ile ilgili basın açıklaması. (24 Mart 2003)

- AKP Hak Gaspına Devam Ediyor! (8 Nisan 2003)
- 59. Hükümeti Uyarıyoruz! (9 Nisan 2003)
- 23 Nisan'ın Gerçek Anlamı Bağımsızlık ve Demokrasidir! (22 Nisan 2003)
- 12 Eylül Uygulamaları Varlığını Koruyor! (22 Nisan 2003)
- Sendika Yöneticilerine Hapis Cezası! (25 Nisan 2003)
- Eğitim Emekçileri 10 Mayıs'ta Milli Eğitim Bakanlığı Önünde Olacak! (7 Mayıs 2003)
- Milli Eğitim Bakanlığı, KİK Hükümlerini Uygulasın! (10 Mayıs 2003)
- Paralı Eğitime Gün Doğdu! (12 Mayıs 2003)
- Kaynağınız Varsa Eğitimde Teknolojik Devrim Yaratabilirsiniz! (15 Mayıs 2003)
- Özel Okullara ve Tarikat Yuvalarına Gün Doğdu! (17 Mayıs 2003)
- Dikmen ve Ayrancı Ticaret Meslek Lisesi'nde Öğrencilerin Okul Binasında Polis Tarafından Sorgulanması İle İlgili Düzenlenen Basın Toplantısı (19 Mayıs 2003)
- Anapara Ödemelerinde Yaşanan Olumsuzluklarla İlgili Olarak Hazine Müsteşarlığı Önünde Yapılan Basın Açıklaması (20 Mayıs 2003)
- AKP Liderinin Eğitim-Öğretim Alanıyla İlgili Söylediklerine Yanıt Veriyoruz! (21 Mayıs 2003)
- Eğitim Sen, ÇYDD, Eğitim-Der, Öv-Der, TUMÖD, GÜÖÜD, ODTÜ ÖED, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı, Halkevleri Adına Çeşme İlköğretim Okulu Önünde Yapılan Basın Açıklaması (23 Mayıs 2003)
- 35 Kamu Emekçisinin Ceza Almasıyla İlgili Düzenlenen Basın Toplantısı (25 Nisan 2003)
- Çocuklar Yine Öğretmensiz! (27 Mayıs 2003)
- Çocuklar Arasında Düşmanlık Değil, Barış ve Sevgi Yeşersin! (28 Mayıs 2003)
- "Özel Okullara Değil, Nitelikli Kamusal Eğitime Kaynak!" Eğitim Sen, ÇYDD, Eğitim-Der , Öv-Der, TUMÖD, GÜÖÜD, ODTÜ ÖED, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı, Halkevleri İmzalı Başlıklı Bildirinin Kızılay'da Dağıtımını Öncesinde Yapılan Basın Açıklaması. (29 Mayıs 2003)
- Parasız, Nitelikli, Eşit ve Yaygın Eğitim Hakkı İçin Mücadeleye Devam Ediyoruz (3 Haziran 2003)
- Sistemi Eşitsizlik Belirliyor! (10 Haziran 2003)
- Karneyi Çocuklar Değil, Eğitim Sistemi Alacak! (11 Haziran 2003)
- 2002-2003 Eğitim Yılına, Kamusal Eğitim Hakkına Yapılan Saldırı Damgasını Vurdu! (11 Haziran 2003)
- Eğitim Emekçileri Açlık ve Yoksulluk Kışkacında! (15 Haziran 2003)

- Eğitimde Belirleyici Olan Adaletsizlik ve Eşitsizliktir! (16 Haziran 2003)
- Eğitim Emekçileri Hızla Yoksullaşıyor! (17 Haziran 2003)
- Okullar Bitti: Haydi Çocuklar Tarlada, Sokaklarda, Sanayide, Ticarete ve Hizmetlerde Çalışmaya! (19 Haziran 2003)
- Yükseköğretim Bütçesi ve 2003 Eğitim Harcamaları! (19 Haziran 2003)
- Dershane Sistemi Paralı Eğitime Açılan Kapıdır! (19 Haziran 2003)
- Eğitim/Öğretim Dönemini Geride Bırakan Üniversitelerin Sorunları, Çözüm Önerileri ve Yükseköğretim Yasası İle İlgili Düzenlenen Basın Toplantısı. (21 Haziran 2003)
- Mesleki Teknik Öğretim, İmam Hatip Tartışmasıyla Gölgelemesin! (23 Haziran 2003)
- Devletten, Sermayeden ve Dinden Bağımsız Kamusal, Bilimsel ve Demokratik Bir Üniversite! (24 Haziran 2003)
- Türkiye'nin Öğretmene İhtiyacı Var! (25 Haziran 2003)
- Kitapta Vurgun Dönemi Başladı! (27 Haziran 2003)
- Asıl Yargılanması Gerekenler, Soru Sormayı Suç Sayanlardır! (30 Haziran 2003)
- Okullar Kamunundur Satılamaz! (1 Temmuz 2003)
- 1041 Eğitim Yöneticisi Görevlerine Dönmek İçin Başvursun! (2 Temmuz 2003)
- Kamusal, Bilimsel ve Demokratik Bir Üniversite İstiyoruz! (5 Temmuz 2003)
- Öğretmenlerimiz Açlığın ve Yoksulluğun Kıskaçında! (7 Temmuz 2003)
- Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici Atama, Görevde Yükselme Yönetmeliği'nin Bazı Maddelerinin İptali ve Yürütmenin Durdurulmasına İlişkin Danıştay Başvurusu Sırasında Yapılan Açıklama (16 Temmuz 2003)
- Özel Okulları Destekleme Projesine Yargı İzin Vermedi! (18 Temmuz 2003)
- Özel Okulları Destekleme Projesinin Danıştay Tarafından İptal Edilmesiyle İlgili Olarak Başbakan Tayyip Erdoğan ve Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in Tavrı Üzerine Düzenlenen Basın Toplantısı (21 Temmuz 2003)
- Özel Okullara Öğrenci Gönderilmesine İlişkin Danıştay Kararının Uygulanmasını Talep Etmek Üzere Milli Eğitim Bakanlığı'nda Yapılan Basın Toplantısı (22 Temmuz 2003)
- Milli Eğitim Bakanı'nı İstifaya Çağırıyoruz! (26 Temmuz 2003)
- Sıfır Çeken Çocuklar Değil, Eğitim Sistemidir! (28 Temmuz 2003)
- Milletvekillerini "Herkes Nitelikli, Parasız, Eşit ve Yaygın Eğitim Hakkını" Savunmaya Çağırıyoruz. (29 Temmuz 2003)
- Eğitimde Büyük Deprem! (29 Temmuz 2003)

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- Eğitimde Özelleştirme Girişimlerine Karşı, Eğitim Emekçileri Tarafından Milli Eğitim Bakanlığı'na Siyah Çelenk Bırakılması Sırasında Yapılan Açıklama (30 Temmuz 2003)
- "Eğitim Sen, Sınavda "Sıfır" Alan 40 Bin Öğrenci İçin Araştırma Başlattı" (31 Temmuz 2003)
- Talim Terbiye Kurulu'nda Büyük Sürgün! (4 Ağustos 2003)
- "10 Bin Öğrencinin Özel Okullarda Okutulması, Okulların Satılması" İle İlgili Yasanın Onaylanmaması İçin Cumhurbaşkanlığı Makamına Gönderdiği Mektubun Açıklama (4 Ağustos 2003)
- Ortaöğretimde Yaşanan Sorunlar Eğitim Sisteminin Bir Parçasıdır! (5 Ağustos 2003)
- 20 Bin Değil; 150 Bin Öğretmene İhtiyaç Var! (7 Ağustos 2003)
- 10 Bin Öğrencinin Özel Okullarda Okutulmasını Düzenleyen Yasayı Cumhurbaşkanı Onaylamamalıdır! (8 Ağustos 2003)
- Sınavı Kazanan Öğretmenlere AKP Barajı! (9 Ağustos 2003)
- Eğitim Emekçileri İnsanca Yaşamak İstiyor! (11 Ağustos 2003)
- Emekçilere Yönelik Hak Gaspları Devam Ediyor! (13 Ağustos 2003)
- 10 Bin Öğrenciyi Cemaat Okulları Ve Ekonomik Dar Boğazdaki Okullar Talep Etmiştir! (19 Ağustos 2003)
- Okullarda Öğrenci Kayıtlarının Başlaması Nedeniyle Gerçekleştirilen Basın Toplantısı. (18 Ağustos 2003)
- Kemal Gürüz'ün Amerikan Tipi Üniversite Hayranlığı Devam Ediyor! (22 Ağustos 2003)
- Minikler Artık Anayasayı Çiğneyemeyecek! (30 Ağustos 2003)
- Eğitimde Gerici Kadrolaşma Sürüyor! (16 Eylül 2003)
- Eğitime Hazırlık Ödeneği Tüm Eğitim Emekçilerini Kapsamalıdır! (17 Eylül 2003)
- İlköğretim Öğrencilerine Ücretsiz Ders Kitabı Dağıtım! (18 Eylül 2004)
- Kayıkçı Kavgası Çözumsuzlük Üretiyor! (26 Eylül 2003)
- Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'le yapılan görüşme sonrasında gerçekleştirilen basın açıklaması. (7 Ekim 2003)
- Fırtınaya Dayanamayan Okullar Depreme Nasıl Dayanacak? (10 Ekim 2003)
- Siyasal İslam, Din Eğitimi ve İmam Hatipler Gerçeği! (13 Ekim 2003)
- Asıl yasakçı, Gerici Anlayış Eğitim Öğretime Uygun Değildir! (17 Ekim 2003)
- Gözaltına Alınanlar Derhal Serbest Bırakılsın! (18 Ekim 2003)
- Talim Terbiye Kurulu'nda AKP Depremi! (19 Ekim 2003)

- İlköğretim Kurumları Yönetmeliği Değişikliğine Hayır! (23 Ekim 2003)
- Öğretmenlerin Rütbeye Değil, Niteliğe İhtiyacı Var! (31 Ekim 2003)
- Eğitimde AKP iktidarının Bir Yılı! (3 Kasım 2003)
- Özgür Bilim ve Sanat, Demokratik ve Katılımcı Yönetim, Özerk Üniversite! (6 Kasım 2003)
- Yine Faiz, Yine Borç Bütçesi ve Yine Eğitim Üvey Evlat! (8 Kasım 2003)
- Konya Milli Eğitim Müdürü Görevden Alınsın! (12 Kasım 2003)
- AKP'nin Özel Okul İnadı Sürüyor! (14 Kasım 2003)
- Diyanet İşleri Başkanlığı Kamuoyunu Yanlış Bilgilendiriyor! (16 Kasım 2003)
- Öğretmenler Antidemokratik Yasaların Kıskaçında! (21 Kasım 2003)
- Şiddet Yenilecek, Bilim Kazanacak! (24 Kasım 2003)
- Norm Kadro Yönetmeliği Yoksulluğu Eşitleyecek! (2 Aralık 2003)
- 3 Aralık Dünya Özürlüler Günü! (3 Aralık 2003)
- 8 Yıllık Kesintisiz Eğitime Büyük Darbe! (4 Aralık 2003)
- Cumhurbaşkanı Sayın Ahmet Necdet SEZER'le görüşme sonrasında yapılan basın açıklaması. (5 Aralık 2003)
- 40 Bin Öğretmen İçin Dokunulmazlık İstiyoruz! (12 Aralık 2003)
- Hak Aramanın Karşılığı Cop ve Gözaltı! (12 Aralık 2003)
- Türküler Kardeşliği Pekiştirecektir! (16 Aralık 2003)
- Ortaöğretimde Öğretmenlerin Performans Değerlendirmesinde Öğrenci/Velinin Puanlamaya Katkısı Neyi Amaçlıyor, Hangi Sonuçlara Neden Olacaktır? (24 Aralık 2003)
- Eğitimin Sorunlarını Yapay Çözümlerle Örtemezsiniz! (6 Ocak 2004)
- Kadrolaşmada Ölçü Kaçtı! (13 Ocak 2004)
- Kira yardımıyla ilgili yaptığı açıklama. (15 Ocak 2004)
- Milli Eğitim'de Ümmetçi Kadrolaşma! (16 Ocak 2004)
- Kadın Öğretmenlere Erkek Yönetici! (20 Ocak 2004)
- Eğitimde Büyük Kadrolaşma Depremi! (21 Ocak 2004)
- Eğitimdeki İrkçi-Gerici Kuşatmayı Yaracağız! (28 Ocak 2004)
- Din dersi zorunlu olmaktan çıkartılsın! (11 Şubat 2004)
- Zorunlu Din Eğitimine Son Verilmelidir! (19 Şubat 2004)
- Eğitim Emekçileri Gittikçe Yoksullaşıyor! (2 Mart 2004)
- Eğitimde Kadrolaşmaya İzin Vermeyeceğiz! (8 Mart 2004)
- AKP, Öğrenciler ve Yoksul Aileler Üzerinde Siyaset Yapmaktadır! (12 Mart 2004)

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- Eğitim emekçilerine ödenen 200 bin liralık kira yardımını, geçinemediğini açıklayan Başbakan Erdoğan'a Gönderiyoruz! (15 Mart 2004)
- Başbakan Erdoğan ve YÖK Başkanı Teziç Ne Yapmak İstiyor? (23 Mart 2004)
- İngilizce kaynak kitaplarında usulsüzlük! (24 Mart 2004)
- Devlet, Din Eğitiminden Elini Çekmelidir! (26 Mart 2004)
- Milli Eğitim Bakanlığı'nın son dönem uygulamalarıyla ilgili olarak düzenlenen basın toplantısı. (26 Mart 2004)
- Şiddeti Yok Edecek Kurumlarda Şiddetle Karşılaşmak Kaygı Verici! (30 Mart 2004)
- "Kadına Pozitif Ayrımcılığa" Eğitim Emekçisi Kadınlar Destek Verdi! (3 Mayıs 2004)
- Eğitimi Daha Da Gericileştirecek Maraton Başladı! (5 Mayıs 2004)
- Dinden, Devletten, Sermayeden Bağımsız, Özerk ve Demokratik Üniversite Mümkündür! (18 Mayıs 2004)
- Yargı Eğitim Sen'in Başvurusunu Haklı Buldu: Hukuk Dışı Kadrolaşmaya Geçit Yok! (26 Mayıs 2004)
- "Mahrumiyet Zammı" Tüm Eğitim Emekçilerine Ayrımcı Gözetmeksizin Uygulanmalıdır! (04 Haziran 2004)
- Öğretmene "Apolet" Değil, İnsanca Yaşayacak Ücret İstiyoruz! (8 Haziran 2004)
- Baskınlar, Gözaltılar Artık Son Bulmalıdır! (9 Haziran 2004)
- Milli Eğitim Bakanlığı Hukuk Dışı Uygulamalarına Devam Ediyor! (11 Haziran 2004)
- Eğitim Sisteminde "Reform" Değil, Yapısal Çözümler Gereklidir! (16 Haziran 2004)
- Analar Ağlasın, Çocuklar Ölmesin, Okullar Kapanmasın! (17 Haziran 2004)
- Pazar Günü Yapılacak Olan Öğrenci Seçme Sınavının Sonucu Bellidir! (18 Haziran 2004)
- Eğitim Sen'e Açılan Kapatma Davası Geri Çekilmelidir! (30 Haziran 2004)
- Eğitim Sen Kadın Kurultayı Düzenliyor (1 Temmuz 2004)
- Öğretmenler İçin Tatil Yine Hayalden İbaret (6 Temmuz 2004)
- AKP Hükümeti KPSS Sınavı ile "Umut Tacirliği" Yapıyor! (8 Temmuz 2004)
- Eğitim Sen'e Açılan Kapatma Davası Hukuki Değil, Siyasidir! (10 Temmuz 2004)
- Eğitim Sen'i Susturamayacaksınız (11 Temmuz 2004)
- Hükümet Eğitim Sistemi İle Oynamaya Devam Ediyor! (12 Temmuz 2004)
- Bugün Sadece Eğitim Sen'i Değil, Geleceğimizi Savunuyoruz! (13 Temmuz 2004)
- Kira Yardımları Başbakan'a Düşün Hediye Olun! (15 Temmuz 2004)
- İş Güvencemizin Elimizden Alınmasına İzin Vermeyeceğiz! (19 Temmuz 2004)
- ÖSS, Eğitim Sistemimizdeki Eşitsizliğin En Açık İfadesidir! (21 Temmuz 2004)

- Türkiye'de Üniversiteye Giriş Sistemi Sorgulanmalıdır! (22 Temmuz 2004)
- Hükümetin Demokratikleşmeden Ne Anladığı Ortaya Çıkmıştır! (24 Temmuz 2004)
- Dünya Eğitim Örgütleri, Eğitim Sen Davasının Takipçisi Olacak (28 Temmuz 2004)
- Eğitim Sistemimiz "Sıfır Çekmeye" Devam Ediyor! (29 Temmuz 2004)
- ÖSS ve LGS'de Sadece Öğrenciler Değil, Eğitim Sistemimiz de Sıfır Çekmiştir! (30 Temmuz 2004)
- Hükümet, Öğretmenlerini Satışa Çıkıyor! (4 Ağustos 2004)
- Lise Girişlerinin Sınava Tabi Tutulması, Eğitim Hakkının Açık İhlalidir! (5 Ağustos 2004)
- Avrupa Parlamentosu'nda Grubu Bulunan Partilere Kapatma Davası Hakkında Uluslararası Dayanışma Çağrısı (6 Ağustos 2004)
- Kayıtlar Başlıyor, Kayıt Parası Çilesi de Başlamasın! (9 Ağustos 2004)
- Ön kayıt Paraları ve Yükselen Harç Bedelleri Sorgulanmalıdır! (10 Ağustos 2004)
- Kira Yardımı Bir Simit Parası Bile Değil! (16 Ağustos 2004)
- Kadın Öğretmenlere Yönelik Ayrımcı Uygulamalar Devam Ediyor! (18 Ağustos 2004)
- Eğitimde 'Hızlandırılmış Emeklilik' Depremi Yaşanıyor! (25 Ağustos 2004)
- Eğitim Emekçileri Eğitime Hazırlık Ödeneğini Bekliyor! (26 Ağustos 2004)
- Eğitim Harcamaları Bu Yıl da El Yakacak! (27 Ağustos 2004)
- MEB'de "Sultanların Saltanatı" Devam Ediyor! (31 Ağustos 2004)
- Savaşlar Dursun, Barış ve Kardeşlik Kazansın! (1 Eylül 2004)
- Okullarda Katkı Payı Soygunu Yapılıyor! (2 Eylül 2004)
- Eğitime Hazırlık Ödeneğinin 350 Milyon Olması Yeterli Değildir! (4 Eylül 2004)
- Yurt-Kur'da 12 Eylül Anlayışı Devam Ediyor! (6 Eylül 2004)
- Yeni Eğitim Yılı Başında Eğitim Sisteminin Durumu İçler Acısı! (8 Eylül 2004)
Sendikamıza, Geleceğimize ve Parasız Eğitim Hakkımıza Sahip Çıkıyoruz! (11 Eylül 2004)
- AKP'den Özel Yayınevlerine Kıyak! (11 Eylül 2004)
- Eğitim Sen'e Sahip Çıkıyoruz! (14 Eylül 2004)
- Evrensel Gazetesi'ne Verilen Ceza, Tüm Emekçilere Verilmiştir! (28 Eylül 2004)
- Kırıkkale Üniversitesi'nde Çeteler Cirit Atıyor, Rektör Seyrediyor! (30 Eylül 2004)
- Üniversitelerimiz Yine Sorunlarla Açılıyor! (30 Eylül 2004)
- 5 Ekim; Nitelikli, Kamusal, Parasız ve Bilimsel Eğitim Mücadelesinin Simgeleştiği Bir Gündür! (4 Ekim 2004)

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü Yine Yoksulluğun Gölgesinde Kutlanıyor! (5 Ekim 2004)
- İLKSAN'da 20 Trilyonluk Büyük Vurgun! (13 Ekim 2004)
- Hükümetten Emekçiye Yine Safalet Zammı! (15 Ekim 2004)
- 200 bin Liralık Kira Yardımı Kaldırıldı, Peki Yerine Ne Konulacak! (18 Ekim 2004)
- Yine Faiz, Yine Borç Bütçesi ve Eğitim Yine Üvey Evlat! (23 Ekim 2004)
- Hükümet, Ek Ders Ücretlerini Zamanında Ödemeyerek Yüzbinlerce Öğretmeni Mağdur Ediyor! (1 Kasım 2004)
- Eğitimde Özelleştirme Harekatı Devam Ediyor! (2 Kasım 2004)
- İnsan Haklarına Tahammülsüzlük Had Safhada! (2 Kasım 2004)
- Eğitimde 2004 Yılı'nın Değerlendirilmesi (2 Kasım 2004)
- Eğitim Sen Yine Haklı Çıktı! (4 Kasım 2004)
- YÖK Düzeni Artık Son Bulmalıdır! (5 Kasım 2004)
- Üniversitelerde Gerginlik Yaratılmaya Çalışılıyor! (9 Kasım 2004)
- Eğitimi Ticarileştirme Girişimleri Hızla Devam Ediyor! (11 Kasım 2004)
- Eğitim Sen Kapatma Davası Siyasi Olma Özelliğini Korumaktadır! (18 Kasım 2004)
- Öğretmenler Günü'nü Kapatılma Tehdiidiyle Karşılıyor! (24 Kasım 2004)
- Eğitim Sen, 4. Demokratik Eğitim Kurultayı'nı Düzenliyor! (30 Kasım 2004)
- AKP Hükümeti Eğitimi Daha Da Gericileştirme Uygulamalarına Devam Ediyor! (4 Aralık 2004)
- Eğitim Sen'in İşığı Sönmeyecek! (4 Aralık 2004)
- Mücadelemizi Sürdürmeye Kararlıyız! (10 Aralık)
- 2005 Yılı Eğitim Bütçesi, Eğitimin Sorunlarını Çözmekten Uzaktır! (24 Aralık 2004)
- Yeni Müfredatta Yer Alacak Tarih Programları Gerçekleri Yansıtmalıdır! (30 Aralık 2004)
- Rehber Öğretmenler Ağır Çalışma Koşullarına Mahkum Ediliyor! (31 Aralık 2004)
- Eğitimde Cinsiyet Ayrımcılığına Hayır! (6 Ocak 2005)
- YÖK'e, CHP'ye ve AKP'ye Çağrımızdır: Öğrenci Affı Bir An Önce Çıkarılmalı! (8 Ocak 2005)
- Hükümet, şimdi de yüz binlerce eğitim emekçisinin yeşil pasaportuna göz dikti! (11 Ocak 2005)
- 2005 yılı Başında Eğitimin Durumu Ürkütüyor! (13 Ocak 2005)
- Milli Eğitim Bakanlığı Yargı Kararlarını Uygulamıyor! (18 Ocak 2005)
- İLKSAN'da Söz, Yetki ve Karar Üyelere Bırakılmalıdır! (24 Ocak 2005)

- İLKSEN'i Eğitim Emekçileri Yönetmelidir! (25 Ocak 2005)
- Eğitim Sen Kapatma Davası, Bir Demokrasi Davasıdır! (17 Şubat 2005)
- Eğitim Sen Demokrasi Mücadelesini Sürdürmeye Kararlıdır! (19 Şubat 2005)
- Eğitim Sen Demokrasi ve Hukuk Sınavından Alınanın Akı İle Çıkmıştır! (22 Şubat 2005)
- Yükseköğretim Sistemi Çıkmaz İçinde! (26 Şubat 2005)
- Emeğin Partisi'ne Yönelik Silahlı Saldırını Kınıyoruz! (26 Şubat 2005)
- Öğrenci Affı Yeniden Görüşülmeli ve Bir An Önce Çıkarılmalıdır! (3 Mart 2005)

BASIN AÇIKLAMALARI

Eğitim Emekçisi Ek Zam İstiyor (18 Mart 2002)

Siyasi iktidar tarafından hazırlanan ve "Eşit işe eşit ücret" uygulaması olarak tanımlanan kararname bilindiği gibi Cumhurbaşkanı Necdet Sezer tarafından imzalanarak yürürlüğe girdi. Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası olarak yeni düzenlemenin kamu çalışanları içerisinde büyük eşitsizliğe yol açtığını, var olan adaletsizliği derinleştireceğini düşünüyoruz. Yeni düzenleme, kamuda ücret adaletsizliğini ve ayrımcılığı derinleştirmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır. Bu nedenle eğitim ve bilim emekçilerinin örgütü EĞİTİM SEN olarak kararnamenin iptali için Danıştay'a başvuruyoruz.

Hükümet tarafından "Eşit işe, eşit ücret" adıyla anılan uygulama hem Anayasaya hem de sendikalar yasasına aykırı hükümler içermektedir. Kararnameyle kimi profesörler, Sayıştay denetçileri, albaylar, genel müdür yardımcıları, daire başkanları, il müdürlerinin maaşlarına 250 ile 700 milyon lira arasında bir zam yapılmıştır. Yaklaşık 2 milyon kamu emekçisi ise bu zammın dışında tutulacaktır. Bu durumun kamuda çalışan insanlar arasında ayrımcılığa neden olacağı kaçınılmazdır; Anayasanın eşitlik ilkesine aykırılıktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Anayasanın 10. Maddesinin 3. Fıkrası "Devlet organları ve idare makamları, bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar" hükmünü içermektedir. Yeni düzenleme Anayasanın bu hükmüyle çelişmektedir.

Kamuda ücret iyileştirmesi amacıyla hazırlanan kararname amacından uzaktır. Hükümet ücret adaletsizliğini derinleştirmektedir. Yeni düzenlemeden yaklaşık 30 bin kamu personeli yararlanacaktır. 2 milyon insanın çalıştığı bir kamusal alanda, hükümet tarafından çizilen bu sınır, adaletsizliği derinleştirmekten başka bir sonuca yol açmayacaktır. Üniversite alanında yapılan iyileştirmede araştırma görevlilerinin devre dışı bırakılmasını anlamak mümkün değildir. Profesörlerin ve doçentlerin maaşlarında zam yapacaksınız ama araştırma görevlilerini ve diğer üniversite çalışanlarını görmeyeceksin. Bu, adalet midir?

Kararname, Anayasanın 55. Maddesinde "Ücret emeğin karşılığıdır. Devlet çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır." şeklinde yer alan özüne aykırıdır. Tedbir alması gereken siyasi iktidar, tedbirini ayrımcılığı körüklemek noktasında uygulamaktadır.

Yeni düzenlemenin yok saymak istediği kanunlardan biriside, Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'dur. Kararnameyle sendikalı kamu çalışanları cezalandırılmak istenmektedir. Maaşlarına zam yapılanlar yasa gereği sendikaya üye olamayanlar, zam yapılmayanlar ise sendikalı olan Kamu Emekçileridir.

Siyasi iktidar yeni düzenlemede, kamu emekçilerinin büyük bir kısmını unutmuştur. Unutulanların başında da eğitim emekçileri gelmektedir. Eğitim emekçisini hatırlatmak da bize düşüyor. Kamu personelinin geleceğini yakından etkileyecek önemdeki kararlar alınırken, işkollarında örgütlü sendikalar ile ortak bir zemin oluşturulmalıdır. Yoksa alınacak kararların meşruluğu tartışılacak, uygulamada sıkıntılar doğacaktır. Hükümet bir an önce başta eğitim emekçileri olmak üzere tüm kamu emekçilerini kapsayacak şekilde maaşlarda artışa gitmeli, maaşlar insanca yaşanacak bir düzeye çıkartılmalıdır.

Eğitim Sen Yargısal Mücadeleye Devam Ediyor, Her Üye İçin 1000 TL! (28 Mart 2002)

Eğitim Sen, kamuoyunda bilinen ismiyle "Eşit İşe Eşit Ücret" kararnamesinin iptali için mücadeleye devam ediyor. Daha önce Danıştay'a başvurmuş kararnamenin iptalini istemiştik. Bugün de kararnamenin yol açtığı mağduriyeti gidermek amacıyla Başbakan ve Bakanlar Kurulu hakkında tazminat davası açıyoruz. 150 bin üyemiz var ve her bir üyemiz için 1000 lira istiyoruz. Başbakan ve Bakanlar Kurulu'ndan istediğimiz bu 1000 lira, eğitim emekçilerinin hak ve adalet talebinin simgesi olacaktır.

'Ben yaptım oldu' anlayışıyla çıkartılan, kamu alanında örgütlü sendikaların görüşünü almadan düzenlenen ve sendikali çalışanlara zam yapmayarak adeta cezalandırmayı çalışan adaletsiz kararnameye karşı mücadele etmeye bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da devam edeceğiz.

Bilindiği gibi 18 Mart 2002 tarihinde kararnameyle ilgili olarak Danıştay'a iptal davası açmış, 22 Mart 2002 tarihinde de İstanbul Sultanahmet adliyesinde suç duyurusunda bulunmuştuk. Bugün yargı zemininde sürdürdüğümüz mücadelenin üçüncü adımını atıyor ve bu adaletsizliğe, eşitsizliğe ve ayrımcılığa yol açan Başbakan ve Bakanlar Kurulu'ndan tazminat istiyoruz. Yalnız tazminatı değil daha fazlasını da hak ettiğimizi düşünüyoruz.

Kararname kamu kesimindeki ücret adaletsizliğini derinleştirmektedir.

Eğitim emekçileri bugün yoksulluk sınırının altında ücret almaktadır. Kamu kesiminde çalışanlar arasında ciddi sıkıntılara yol açan ücret adaletsizliği bulunmaktadır. Bizler, insanca yaşayacak bir ücret ve var olan adaletsizliğin giderilmesini talep eder ve beklerken, Bakanlar Kurulu eğitim emekçilerini sefalet ücretine mahkum eden, 2 milyon çalışanı mağdur eden, ücret adaletsizliğini derinleştiren, ayrımcılığa yol açan bir kararname çıkartmıştır.

4688 Sayılı Kamu Çalışanları Sendikaları Kanunu bizlere, üyelerimiz adına onların hak ve çıkarlarını korumak amacıyla dava açabilme yetkisi vermektedir. Bizler de bu hükme dayanarak, milyonlarca eğitim emekçisini mağdur eden kararnamenin sonuçlarının önüne geçebilmek amacıyla tazminat davası açıyoruz.

Bilindiği gibi kararname 6 aylık bir dönemi kapsamaktadır. 6 ay sonra eğer kaynak bulunursa kararname ile yapılan iyileştirme devam edecektir. 14 Temmuz'da süresi dolacak kararname geriye dönük haklarımızı da içerecek şekilde yeniden düzenlenmeli ve tüm eğitim emekçilerini kapsmalıdır.

Taleplerimiz açık ve nettir; Kararname bütün kamu emekçilerine uygulanmalı, 6 aylık sürenin bitiminden başlayarak, tüm eğitim emekçilerine insanca yaşayacağı bir ücret verilmelidir.

Siyasi iktidarın kararname yayınlama hakkı varsa, bizlerin de fiili ve meşru mücadele geleneğimiz, hak arama konusundaki ısrarımız vardır. Tepkimiz yasal başvurularla sınırlı olmaktan çıkartacağız. Türkiye'yi hak arama mücadelesinin, adalet ve eşitlik arayışının zemini haline getirme kararlılığımızı ortaya koyacağız. 1 Nisan 2002 tarihinden başlayarak tüm şubelerimiz kitlesel basın açıklamalarıyla Bakanlar Kurulu hakkında suç duyurusunda bulunacaklar ve tepkilerini dile getireceklerdir.

Asıl 12 Eylülcüler Yargılanmalıdır! (1 Nisan 2002)

TCK'nın 15. Maddesine muhalefetten yargılanan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, asıl yargılanması gerekenin 12 Eylülcüler olduğunu söyledi. Giresun ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada sona yaklaşıyor.

Giresun'da yaptığı bir konuşma sırasında 12 Eylül askeri darbesini gerçekleştiren generalleri eleştirdiği için ağır ceza mahkemesinde hakkında dava açılan Dinçer, yargılanma süreci ile ilgili olarak şunlara söyledi: "Asıl yargılanması gereken 12 Eylülcülerdir. 12 Eylül gibi karanlık bir dönemi eleştirmek, 12 Eylül'ün bir ürünü olan YÖK'e karşı çıkmak eğitimci ve aydın bir insan olarak boynumuzun borcudur. Hakkımda dava açılmasının neden olan Giresun'daki konuşmanın özünde de bu yatmaktadır. Türkiye, tarihinin en karanlık dönemiyle yüzleşmek ve bu anti demokratik dönemi sorgulamak zorundadır. Demokratikleşme yolunda mesafe alınması buna bağlıdır. 12 Eylül'ü ve 12 Eylül özlemcilerini eleştirmeye devam edeceğimizden kimsenin kuşkusu olmasın."

Filistin'deki İnsanlık Dramı Durdurulsun! (2 Nisan 2002)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer İsrail'in Filistin'de uyguladığı katliama sert tepki gösterdi. Dinçer, "Savaş en büyük insanlık suçudur. İsrail bir an önce Filistin'de giriştiği katliama son vermelidir." dedi. İsrail'in Filistin topraklarında giriştiği katliamın bütün bir Ortadoğu bölgesini ateşe verdiği dikkat çeken Dinçer, bölge ve dünya barışı için İsrail'in saldırganlığı bir an önce durdurulmalıdır." dedi. Dinçer Birleşmiş Milletleri ve Avrupa Birliği'yle birlikte tüm barış yanlılarını Filistin halkıyla dayanışmaya ve katliamın durdurulması için işbirliğine çağırıldı.

Filistin'de bir insanlık dramı yaşandığını belirten Dinçer, bu dramın bir an önce durdurulmasının ve Filistin halkına haklarının teslim edilmesi gerektiğini belirtti. Dinçer açıklamasına şöyle devam etti: " Devletsiz Filistin'in olmayacağı nasıl açıksa, Filistinlileri yok ederek barışın gelmeyeceğini de o kadar açıktır. Bir halk haklarını, toprağını, bağımsızlığını istiyor. Bu insani talepler İsrail tarafından kanla bastırılıyor. Filistin, Filistinliler yok edilerek engellenmeye çalışılıyor. İsrail hiçbir uluslar arası hukuk kuralı tanımıyor. ABD'nin desteğini arkasına alıyor ve bir halkı acımasız yöntemler kullanarak yok etmeye çalışıyor." Her savaşın kirli olduğuna ve başta çocuklar olmak üzere sivil halkı vurduğuna dikkat çeken Dinçer, savaşı derinleştirecek, iki halkın arasına düşmanlık tohumları atacak adımlardan kaçınmak gerektiğini belirtti. Dinçer, "Ortadoğu halkları barış içinde bir arada yaşamayı hak ediyorlar. Çünkü yıllardan bu yana savaştan çok çektiler. Bu nedenle başta ABD olmak üzere bütün emperyalist odakların, savaş kışkırtıcılarının, din çatışmasını körükleyenlerin, ırkçı ve şovenist yaklaşım gösterenlerin iki halkın arasından çekilmesi gerekiyor. Görülecektir ki, insanlar barış içinde bir arada yaşayacaklardır. Halklar kendi geleceklarinin yol edilmesine izin vermeyecektir."

Eğitim Sen'den Çağrı: Zorunlu Eğitim 13 Yıl Olsun! (29 Nisan 2002)

Milli Eğitim Bakanı Metin Bostancıoğlu'nun liseleri 4 yıla çıkarmayı planladıklarını kamuoyuna açıklamasına değinen Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, zorunlu eğitimin 13 yıla çıkarılması gerektiğini vurguladı. Dinçer "Bakanlığın adımını destekliyoruz. Bakanlığın planında eğitimi 12 yıla çıkarmak var. Ancak biz zorunlu eğitimin 13 yıla çıkarılmasını istiyoruz." dedi.

Dinçer yaptığı açıklamada, zorunlu eğitimin 8 yıla çıkartıldığı dönemde Eğitim Sen'in 13 yıl zorunlu eğitimden yana görüş belirttiğini hatırlatarak, "Liselerin 4 yıla çıkarılmasını Sayın Bakan 12 yıllık eğitimin ilk adımı olarak değerlendirdiğini ifade etmiş. Bu bize göre olumlu bir adımdır. Biz 12 değil 13 yıllık zorunlu eğitimi destekliyoruz. Destekliyoruz ama bunun yanında yapılması gerekenleri de vurgulamakta fayda görüyoruz. 13 yıllık zorunlu eğitim, eğitimin bilimin bir gereğidir. Ancak eğitim biliminin başka gerekleri de vardır. Bunlar da yerine getirilmeli ve Türkiye

eğitimde köklü değişiklikleri artık gerçekleştirmek noktasında sonuç alıcı adımlar atmalıdır.” dedi. Dinçer Eğitim Sen’in önerilerini şu şekilde özetledi: “Orta öğrenimdeki lise anarşisine son verilip çok amaçlı lise uygulamasına geçilmelidir. Dersler zorunlu ve seçmeli olarak planlanmalı, kredili sistem uygulanmalıdır. 4 yıl olarak planlanan lise eğitimi teknik, fen, sosyal ve sanatsal alanlardan oluşmalıdır. Eğitim sistemi 9 yıl temel ve 4 yıl orta öğretim olmak üzere toplam 13 yıl kesintisiz olarak düzenlenmelidir. Ayrıca, okul öncesi eğitim 2 yıl olarak yaygınlaştırılmalıdır. Temel eğitim aynı zamanda rehberlik ve yönlendirme eğitimi şeklinde yapılandırılmalıdır.” Eğitimde alt yapı eksikliğine da dikkat çeken Dinçer okul, öğretmen, derslik, laboratuvar, araç-gereç eksiklikleri bulunduğunu ve bunların bir an önce giderilmesi gerektiğini belirterek, yalnızca yıl üzerinde oynamanın sorunları çözmediğini sözlerine ekledi.

Öğrencilere Saldırmak Türkiye’nin Geleceğini Karartmaktır! (18 Mayıs 2002)

Eğitim Sen polisin tutumunu kınadı

Eğitim Sen polisin öğrencilere karşı takındığı sert tutumu kınadı. Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek yaptığı açıklamada, “Öğrenciler YÖK ile ilgili görüşlerini kamuoyuyla paylaşmak, YÖK Kanunu’nda yapılması düşünülen değişikliklerle ilgili tepkilerini göstermek istediler. Ankara Valiliği’nin ve polisin sert ve uzlaşmaz tutumunu anlamak mümkün değildir.” dedi.

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, YÖK Kanunu’nda yapılması düşünülen değişiklikleri protesto etmek amacıyla Kızılay’da basın açıklaması yapmak isteyen üniversite öğrencilerine polisin saldırması, Ankara dışından gelen öğrenci gruplarının kente sokulmaması ve çok sayıda öğrencinin gözaltına alınmasını kınayan Şimşek görüşlerini şu sözlerle özetledi: “Türkiye’de ne yazık ki, demokratik tepkinin karşılığı dayak ve gözaltı oluyor. Üniversite öğrencileri barışçıl bir yöntemle demokratik tepkilerini dile getirmek istediler. Bu tahammülsüzlüğü anlamak ve kabul etmek mümkün değildir. Türkiye gençlerini döverek, gözaltına alarak ne yapmak, nereye ulaşmak istiyor?” Demokrasinin içsel bir olgu haline gelmesi isteniyorsa, farklı düşüncelerin kendilerini ifade etme olanağının tanınmasının kaçınılmaz olduğunu belirten Şimşek, YÖK Kanunu’nda yapılması düşünülen değişikliklerle ilgili şunları söyledi: “Kanunda yapılmak istene değişiklikler üniversiteleri ticarethaneye, öğrencileri de müşteriye çevirecektir.

Üniversiteler, yoksul halk çocuklarına kapatılarak yalnızca zenginlerin okuyabileceği kurumlar haline getirmek isteniyor. Öğrencilerin tepkisi bunadır. Yoksul halk çocukları okumak istediklerini açıklamak için bir araya geliyor ama karşılarında devletin polisini buluyorlar. Oysa devlet tüm vatandaşlarına parasız ve nitelikli eğitim vermekle yükümlüdür. Devlet bu yükümlülüğünü kendisine hatırlatan gençleri yaka paça, döverek gözaltına alıyor. Devlet yoksullara, ‘size eğitim ve sağlık hizmeti yok’ diyor.

Eğitim Sen YÖK Kanunu’nda yapılması istenilen değişikliklerden vazgeçilmesini, eğitimin her kademedede parasız, nitelikli ve demokratik olmasını istiyor. Gözaltına alınan öğrenciler bir an önce serbest bırakılmalıdır. Türkiye’nin geleceğini yakından etkileyen konularla ilgili olarak Türkiye kamuoyu en az öğrenciler kadar duyarlı olabilirse, sanıyorum ki, geleceğe daha bir umutlu bakabileceğiz. Öğrencilere saldırmak, Türkiye’nin geleceğini karartmaktır.”

Hükümet Üniversitelilerden İntikam Mı Alıyor? (14 Kasım 2002)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, ilköğretimden başlayarak tüm eğitim kademelerinin parasız olması gerektiğini söyledi. Dinçer, “Sosyal devlet olmanın gereği yerine getirilsin” diyerek üniversite harçlarına yapılan yüzde 35-40’lık zammı eleştirdi. Dinçer, DSP, MHP, ANAP koalisyonunu kast ederek “Barajın altında kalan hükümet partileri gençlerden intikam mı alıyor?” dedi.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

57. hükümetin son günlerinde imzalanarak kesinleşen üniversite harçlarına ilk tepki Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'den geldi. Dinçer, "Yeni hükümet, sosyal devlet olmanın gereğini yerine getirsin ve üniversite harçlarını iptal etsin."

"Türkiye'de eğitim aşama aşama, adım adım paralı hale getirilmeye çalışılmaktadır. Bir taraftan vakıf üniversiteleri her türlü maddi-manevi teşvikle desteklenirken bir taraftan da devlet üniversitelerinde harçlar acımasızca yükseltilmektedir. Devlet üniversitelerinin harçlar yoluyla paralı kılınması hangi sosyal devlet anlayışıyla bağdaşır. Bir öğrencinin harç dışında -kitap, defter, araç, gereç vb.- onlarca kalemden oluşan harcamaları gözönüne alındığında, devlet üniversitelerinin öğrenciye maliyeti neredeyse vakıf üniversitelerini yakalamaktadır. Türkiye bu ayıptan kurtulmalıdır. Bakanlar Kurulu'nun imzasına açılan kararname bir an önce imzadan çekilmelidir. Eğitimde köklü değişikliklere gidilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Türkiye'deki eğitim sistemi bilimsel, demokratik, parasız olarak yeniden düzenlenmeli, nitelik yükseltilmeli ve eğitimi paralı kılan uygulamalara son verilmelidir."

Tüm Eğitimciler Bir Derece Verilsin! (27 Kasım 2002)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer 58 Hükümete çağrıda bulunarak, 1991'den sonra göreve başlayan tüm eğitimciler bir derece verilmesini istedi. Dinçer aynı uygulamanın 1979'da Ecevit hükümeti ve 1991'de de Mesut Yılmaz hükümeti döneminde yapıldığını hatırlattı. Dinçer ayrıca bu talebe ilişkin olarak tüm illerde imza kampanyası açacaklarını bildirdi.

Dinçer konuyla ilgili olarak yaptığı yazılı açıklamada şu görüşlere yer verdi: "1979'da Ecevit ve 1991'de Yılmaz tarafından bütün kamu çalışanlarına bir derece verilmiştir. Anayasanın eşitlik ilkesine uygun olarak bu uygulamanın devam ettirilmesini ve tüm eğitim çalışanlarına bir derece verilmesini talep ediyoruz. Eğitim Sen'in yetkili sendika olarak katıldığı toplu görüşme sürecinde derece artırılmasını 57. hükümetten talep ettik ancak bilindiği gibi görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bu talebimizin muhatabı 58. hükümettir. 58 hükümet programında ve yetkililerinin açıklamalarında eğitim çalışanlarının sorunlarının giderileceği, durumlarının iyileştirileceği belirtilmekteydi. 58. hükümet sözünde durmalı ve bir derece vererek eğitim çalışanlarını bir nebze de olsa rahatlatmalıdır. Bu talebe odaklanan ve tüm illeri kapsayan bir imza kampanyası açıyoruz. Toplanan imzaları hükümete iletacağız."

Hukuk Devleti Mi Polis Devleti Mi! (2 Aralık 2002)

Antalya Serik'te bir okul müdürünün gözaltına alınması ve ayrıca öğretmenevi müdürünün polisler tarafından dövülmesi ile ilgili bir açıklama yapan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, "Türkiye kararını vermek zorunda, polis devleti mi olacak yoksa hukuk devleti mi" dedi.

Polisi hukuk ve kural tanımamakla eleştiren Dinçer görüşlerini şöyle özetledi: "Ne yazık ki resmi açıklamalar, olayın münferit bir vaka olduğu yönündedir. En tehlikelisi de bu yönde yapılan açıklamalardır. Biliyoruz ki, münferit olaylar çok sık yaşanmakta, ardı arkası kesilmemektedir. Türkiye'nin bu olaya göstereceği tepki, münferit olayların(!) kesilmesini sağlayabilir ya da tam tersi olur. Hiçbir hukuk devletinde polis, hiçbir suçu olmadan bir insanı ve onu sormaya gelen bir arkadaşını gözaltına alıp dövmez. Bu tür uygulamalar ne yazık ki ülkemizde sık sık görülmektedir. Eğitim Sen'li eğitim emekçilerinin yıllardan bu yana ne tür saldırılarla karşı karşıya kaldığı bilinmektedir. Öğretmenlere kalkan jopların aslında Türkiye'nin geleceğini yok etmek olduğu ne zaman anlaşılacaktır. 24 Kasım'da Öğretmenler Günü'nde hamasi nutuk çekenlerin bu tür olaylara tepkisi hiç olmamıştır; bundan sonra da olmayacağı açıktır. Serik'te yaşanan olayı kınıyor, mağdur edilen meslektaşlarımıza geçmiş olsun diyor ve sorumluların cezalandırılmasını talep ediyorum."

Milli Eğitimde Sürdürülen Kadrolaşma Operasyonundan Kaygılıyız! (3 Aralık 2002)

Milli Eğitim Bakanlığı'nda görevlerini vekaleten yürüten 1041 il ve ilçe müdürü, müdür yardımcısı ile şube müdürünün vekalet görevleri, Sayın Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu'nun genelgesiyle sona erdirildi. Büyük iddialar ve değişim söylemiyle işbaşına gelen 58. hükümet ilk iş olarak bakanlıklarda kadrolaşmayı seçmiştir. Yani kendisinden önceki hükümetlerden farklı davranmamıştır. Milli Eğitim Bakanlığı'nda adeta bir deprem yaratılmıştır.

Sayın Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu, Valilik ve Kaymakamlıklara gönderdiği genelgeyle, vekaleten görev yapanların görevlerinden alınması talimatını vermiştir. Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu imzasını taşıyan genelgeyle görevlerini vekaleten yürüten 30 il Milli Eğitim Müdürü, 413 ilçe Milli Eğitim Müdürü, 105 il Milli Eğitim Müdür Yardımcısı, 247 il Şube Müdürü, 246 İlçe Şube Müdürü görevden alınmıştır. Aynı yazıda, görevden alınanların yerine yine vekaleten görevlendirmeler yapılması istenmiştir. Ayrıca MEB merkez kurumunda vekaleten çalışan 600 personelin ve 7 bine yakın okul müdürünün vekaletlerinin iptal edileceği söylenmektedir.

Eğitim Sen, boşalan görevlere AKP yandaşı kadroların yerleştirilmesinden kaygı duymaktadır. Bu operasyon, tarihte eşine az rastlanır büyüklüktedir. Vekaleten görevlerini sürdüren 1041 insanın bir emirle görevlerinden alınması AKP'nin gerçek niyetini gözler önüne sermektedir. Bu nedenle tüm kamuoyunun dikkatlerini milli eğitimin üzerine çekmek istiyorum.

Bizler açısından olayın ikili yönü bulunmaktadır: İki bakanlıktaki ırkçı-gerici kadrolaşmadır. İkincisi ise, bu operasyon devletin demokratik olmayan işleyişini gözler önüne sermektedir. Eğitim Sen geçmişte eğitim sürecinde demokratik bir işleyişin yerleştirilmesini, çalışanların yöneticilerini kendilerinin seçmesini ve eğitimin her aşamasında çalışanların söz ve karar sahibi olması gerektiği savunmuştur. Bugün de savunmaktadır.

Sayın bakan ile yaptığımız görüşmede, yönetici atama yönetmeliğine yönelik ortaklık sağlanması gerektiği üzerinde durulmuştur. Sayın Mumcu, bu konudaki Eğitim Sen'in hazırlayacağı projeleri tartışmaya açık olduğunu ifade etmiştir. O halde, yöneticilerin atanmasına yönelik yeni bir yönetmelik düzenlenene kadar görevden almaların ve yeni atanmaların durdurulması gerekmektedir. Eğitim Sen'in hazırlayacağı yönetmelik taslağı en kısa zamanda bakanlığa ulaştırılacak ve tartışmaya açılacaktır.

Buradan, ilk iş olarak milli eğitimi hedef seçenleri uyarıyorum: Eğitim Sen bilimsel, laik, demokratik eğitimden yanadır. Bu temel ilke Eğitim Sen'in varlık nedenini ve mücadele hattını oluşturmaktadır. Eğitim Sen eğitim işkolunda yetkili sendikadır. Eğitim Sen'i yok sayarak bu alanın sorunlarını çözmek olanaklı değildir.

Vekaletleri iptal edilenlerin yerine AKP'ye yakınlık ve yandaşlık ölçütü üzerinden gerçekleştirilecek yönetici atamaları yeni sıkıntıların doğmasına yol açacaktır. Eğitimde laiklik konusunda yaşanacak bir gerginlik çelişkileri derinleştirecek, çalışma barışını bozacaktır. Eğitimin bilimsel, laik ve demokratik özünü mevcut durumundan bile geriye götürecek girişimler, karşısında Eğitim Sen'i bulacaktır.

Valiler AKP İl Başkanı Gibi! (20 Aralık 2002)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, il ve ilçe milli eğitim müdürlüklerine atama yetkisinin valiliklere verilmesini eleştirdi. Dinçer, atamaların yine vekaleten yaptıklarını belirterek, valilerin AKP il başkanları gibi davrandığını söyledi. Dinçer, MEB'deki kadrolaşmaya dikkat çekti.

58. hükümetin işbaşına gelmesinin ardından Milli Eğitim Bakanlığı'nda 1041 yöneticinin vekaletlerinin iptal edilmesi ile başlayan deprem devam ediyor. Bakan Mumcu göreve başlar

başlamaz vekaleten görev yapan 1041 yöneticinin vekaletlerini iptal etmiş, yeni dönemde vekaleten yönetici atanmayacağını ve atama yetkisinin valiliklerde olacağını söylemişti. Dinçer il ve ilçe Milli Eğitim Müdürlüklerinin valilerin insafına bırakıldığını söyleyerek, valilerin yine vekaleten atama yaptığını belirtti.

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer Milli Eğitim Bakanlığı'nda yaşanan gelişmeleri, eleştirerek şunları söyledi: "Eğitim gibi ülkemizin geleceğini yakından ilgilendiren bir alanda yaşanan gelişmeler kaygı vericidir. Bakanlıkta ırkçı-gerici kadrolaşma son hızla devam etmektedir. Sayın bakan, vekaleten atama yapılmayacak demiş, sonra atama yetkisini valiliklere bırakmış ve valilikler de vekaleten atama işlemlerine başlamıştır. Açıkçası düpedüz kadrolaşma başlamıştır. Valiler, AKP örgütlerinin ve bölge milletvekillerinin basıncıyla atama yapmaktadır. Valiler AKP il başkanı mıdır yoksa mülki amir mi? Valiler tarafsız davranmak zorundadır. Eğer AKP örgütlerinden gelen her türlü talebi karşılayacaklarsa görevlerinden istifa edip AKP il başkanı olsunlar. Başlayan uygulamalar, yapılan usulsüz atamalar eğitime zarar vermektedir. AKP eğitimin laik ve demokratik özünü ortadan kaldırmanın kadrosal düzeyde hazırlığı içindedir. Yeni atamalara dikkat edilmelidir. Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne atanan Murat Balta eski bir imamdır, eğitimci yönü yoktur ve vekaleten atanmıştır. Ankara Valisine sormak istiyorum: Bu atama başkente yakışmakta mıdır?"

Milli Eğitimde Ümmetçi Kadrolaşma! (16 Ocak 2003)

- Milli Eğitim Bakanlığı müsteşarı Binici, canlı yayında "ümmetçi" olduğunu söyledi.
- Eğitim Sen Genel Başkanı Dinçer, "Ümmetçiyim" diyen birisinin eğitimin başında bulunmasının kabul edilemez olduğu söyledi.

Eğitim Sen Genel Başkanı Dinçer, Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Prof. Dr. Necat Birinci'nin "ümmetçiyim" şeklindeki sözlerine tepki gösterdi. Dinçer, "Eğitimdeki ümmetçi kadrolaşma kendisini ele vermiştir." şeklinde konuştu. Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Necat Birinci'nin, Star TV'de yayınlanan Ceviz Kabuğu programında "ümmetçiyim" dediğine dikkat çeken Dinçer, "Eğitimin kimlere kaldığı, eğitim politikalarına kimlerin yön verdiği, Hulki Cevizoğlu'nun programında açık ve net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Eğitimdeki ümmetçi kadrolaşma kendisini ele vermiştir." dedi. Dinçer, "müsteşarın kendisini 'ümmetçi' sözcüğüyle tanımlamasının işlerini kolaylaştırdığını" söyledi.

Dinçer konu ile ilgili görüşlerini şöyle özetledi: "Müsteşar Binici hiç sıkılmadan, milyonların gözlerinin içine baka baka ümmetçi olduğunu söylemiştir. Ümmetçi birisi tarafından belirlenecek eğitim politikalarının ümmet anlayışıyla şekillenmesi doğal bir sonuçtur. Bizleri tedirgin eden, gelecek adına kaygılandıran da bu durumdur. İktidar geldiği günden bu yana eğitimi ırkçı-gerici kuşatma altına almaya çalışan ve gerçekleştirdiği kadrolaşmayla bunu büyük ölçüde başaran AKP iktidarı, ümmetçi olduğu söyleyen birisini Milli Eğitim Bakanlığı'nda ikinci adamlığa kadar getirmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı'nda deyim yerindeyse 'işler iyiden iyiye zıvanadan çıkmıştır.' Eğitim Sen, AKP iktidara gelmesinden bu yana, eğitimdeki ırkçı-gerici kadrolaşmaya dikkat çekmiş, bunun doğuracağı tehlikelerle ilgili kamuoyunu bilgilendirmeye, aydınlatmaya çalışmıştır. Binici'nin söyledikleri bizleri doğrulamaktadır. Türk-islam sentezci, ırkçı-gerici kadrolaşmaya sessiz kalmamız, "ümmetçi" olduğunu söyleyen birisinin eğitim en üst kademesinde bulunmasını kabullenmemiz olanaklı değildir. AKP iktidarının, eğitimin bilimsel ve laik yönünü daha da geriye götüreceği adımlarına karşı tüm kamuoyunu hassas olmaya çağırıyoruz."

Eğitimde Büyük Kadrolaşma Depremi! (21 Ocak 2003)

- AKP iktidarı okul müdürlüklerini doldurmak için yönetmeliği değiştirdi.
- Seçim öncesi 9500 okul müdürünün ataması yapılacak.

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, AKP iktidarının 9500 okul müdürünün atamasını yapma hazırlığı içinde bulunduğunu belirterek, "Eğitimde ırkçı-gerici kadrolaşma okul müdürlüklerine kadar ulaşmıştır" dedi. Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirmelerine İlişkin Yönetmelik'te yapılan değişikliklerin AKP'nin elini rahatlatığına dikkat çeken Dinçer, AKP'li kadrolaşmanın hiçbir engel tanımadan devam ettiğini, eğitimin her noktasının gerici kuşatma altına alındığını vurguladı. Dinçer, okulların yarı yıl tatiline girdiği dönemde ve yerel seçim öncesinde 9500 okul müdürünün atanmasıyla AKP iktidarının eğitimdeki kadrolaşmasını büyük oranda tamamlayacağını söyledi.

Dinçer konuya ilişkin görüşlerini şöyle açıkladı: "Göreve gelir gelmez Milli Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatında, Talim Terbiye Kurulu ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nde yaklaşık 350 eğitimciyi görevden alan, il ve ilçe milli eğitim müdürlüklerinde görevli 1000 civarında eğitimciyi kıyıma uğratan AKP iktidarı, Milli Eğitim Bakanlığı'na Bağlı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirmelerine İlişkin Yönetmelik'te değişiklik yaparak kadrolaşma girişimlerinin önünü açmış, elini rahatlatmıştır. Okul müdürleri için yapılan yazılı sınavı kaldıran iktidar, göstermelik mülakat sınavı ile partizanca atamalar yapmaya hazırlanmaktadır. Atamalardaki kıstas liyakat değil, AKP'ye yakınlıktır. Eğitimin geleceğinden kaygı duyuyoruz. AKP iktidarının eğitimde sürdürdüğü gerici kuşatmanın ne tür tehlikeler içerdiği, belki bugün değil ama gelecekte daha iyi anlaşılacaktır. Nasıl kaygılı olamayız ki, eğitimi gerici kuşatma altına alan iktidar, kendisini "ümmeççi" olarak tanıtan birisini bakanlık müsteşarı olarak atamakta hiçbir sakınca görmemektedir. Tüm kamuoyunu eğitimde yaşananlar karşısında duyarlı olmaya çağırıyoruz. Eğitimde çok tehlikeli bir oyun oynanmaktadır. Eğitim Sen, bu oyunu bozmaya ve ırkçı-gerici kuşatmaya karşı direnmeye kararlıdır."

"Yükseköğretim Yasa Taslağı" Üniversitelerin Sorunlarını Çözmekten Uzaktır! (25 Şubat 2003)

- Hazırlanan taslak metin, Bakan Mumcu'nun neo-liberal yaklaşımlarını, tipik Amerikan tarzı üniversite yaratma niyetlerini yansıtan özellikler içermektedir. Özellikle "yönetişim" ve "yerelleşme" yaklaşımları ile üniversitelere getirilmek istenen "müşteri memnuniyeti", "vergi verenlerin beklentilerine yanıt veren üniversite" "norm kadro" benzeri görüşlerin yasada yer alması, yapmış olduğumuz tespitleri doğrular niteliktedir.
- Neo-liberal anlayışın üniversiteleri götürüleceği yer, piyasaya açık, paralı ve sermayenin temel pazar alanı haline getirilmiş bir üniversite olacaktır. Üniversitelerin ticarethane (şirket), öğrencilerin müşteri ve bilginin meta haline dönüştürülmesini amaçlayan bu yaklaşımları onaylamıyor, doğru bulmuyoruz. Böyle bir üniversite oluşturulmasına izin vermeyeceğimizin de bilinmesini istiyoruz.

Bilindiği gibi, üniversitelerin yasal boyutta yeniden yapılandırılmasına yönelik tartışmalar iki ayı aşkın bir süredir, yoğun bir biçimde sürmektedir. Kamuoyunda Milli Eğitim Bakanı'nın başlattığı tartışmalar, YÖK Başkanı Kemal Gürüz ve bir bölüm rektörün şiddetli tepkisini çekmiştir. Oysa YÖK, yıllardır toplumun büyük bölümünün eleştirilerini almış, demokratik olmayan uygulamaları ile hemen her dönem tepkilerin odağında yer almıştır.

Bu ve benzeri tartışmaların gündeme geldiği diğer dönemlerde olduğu gibi, bugün de, ilgili ilgisiz, yetkili yetkisiz, deyim yerindeyse "Ağzı olan herkesin konuştuğu" bir karmaşa ve saflaşma ortamı yaşamaktayız. Laiklik tartışmaları rejim krizine indirgenerek belirleyici olmaya devam etmektedir. Oysa üniversitemizin ve üniversite topluluğunun, yıllardır birikmiş ve acil çözümler bekleyen özlük, akademik vb sorunları bulunmaktadır. MEB Bakanı'nın hazırladığı üniversite yasa taslağının irdelenmesi ve bu beklentilere uygun olarak düzenlenmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bizce olması gereken üniversite topluluğunun kendi sorunlarına ilişkin düzenlemeleri ve yasaları kendisinin hazırlamasıdır.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

MEB Bakan'ının taraflardan görüş ve öneriler istediği günlerde, sendikamız alternatif bir taslak hazırlayarak bakanlığa sunmuştur. Oluşturduğumuz görüşlerin temel mantığı üniversitelerin bir bütün olarak devletten (özellikle siyasi iktidardan), dinden ve sermayeden bağımsız bir yapıya sahip olmasıdır.

Bakanın kendisine sunulan görüş ve önerilerin derlenmesi sonrasında kamuoyunun tartışmasına sunduğu yasa taslağı, baştan aşağı eklektik bir biçimde hazırlanmıştır. Oysa, bu hazırlığın geniş toplum kesimlerinin görüşlerini yansıtması, üzerinde yürütülecek tartışma sürecinin daha geniş bir zaman dilimini kapsaması gerekmektedir.

Ülkenin ve toplumun geleceğini etkileyen bu tür önemli ve kapsamlı düzenlemelerde geniş bir görüş birliği oluşturabilmek önemlidir. Özellikle üniversite topluluğunun büyük kesimi tarafından benimsenebilecek bir çalışmanın ortaya çıkması, ciddi bir çalışma ve üniversite hayatına ilişkin temel sorunların ve dayanakların yer aldığı bir yasa olması beklenirdi.

Hazırlanan taslak metin, Bakan Mumcu'nun neo-liberal yaklaşımlarını, tipik Amerikan tarzı üniversite yaratma niyetlerini yansıtan özellikler içermektedir. Özellikle "yönetişim" ve "yerelleşme" yaklaşımları ile üniversitelere getirilmek istenen "müşteri memnuniyeti", "vergi verenlerin beklentilerine yanıt veren üniversite" "norm kadro" benzeri görüşlerin yasada yer alması, yapmış olduğumuz tespitleri doğrular niteliktedir.

Neo-liberal anlayışın üniversiteleri götüreceği yer; piyasaya açık, paralı ve sermayenin temel pazar alanı haline getirilmiş bir üniversite olacaktır. Üniversitelerin ticarethane (şirket), öğrencilerin müşteri ve bilginin meta haline dönüştürülmesini amaçlayan bu yaklaşımları onaylamıyor, doğru bulmuyoruz. Böyle bir üniversite oluşturulmasına izin vermeyeceğimizin de bilinmesini istiyoruz.

Eğitimin yıllardır birikmiş ve çözülme bekleyen sorunları bulunmaktadır. Bu sorunların çözümüne ilişkin köklü reformlara ihtiyaç vardır. Ancak AKP Hükümeti, bir bütün olarak eğitimin sorunlarına çözüm bulmak yerine, daha çok kendi ideolojik ve ekonomik kaygılarıyla hareket ederek üniversite sorununa "el atmış"tır. Bu aşamada ilk önerimiz eğitimin temel sorunlarını çözmeye yönelik girişimlerde bulunulması ve genel bir Eğitim Yasasının çıkarılmasıdır.

Eğitim Sen olarak, doğrudan karşı çıkmak yerine, hazırlanan taslağa ilişkin görüş ve eleştirilerimizin mevcut taslakta yer almasını, eğitim işkolunda yetkili sendika olmamızın verdiği sorumluluğun bir parçası olarak görüyoruz. Bu bağlamda 22-23 Şubat tarihlerinde Bakanın daveti ile Gölbaşı'nda yapılan toplantıya katılarak görüş, öneri ve yaklaşımlarımızı toplantının gündemine taşımış bulunuyoruz. Gerçekleştirilen taslak tartışma toplantısında dile getirdiğimiz görüş, eleştiri ve çözüm önerilerimizi sizinle ve kamuoyu ile paylaşmak istiyoruz.

Burada bir noktaya vurgu yapmak istiyorum: Gölbaşı toplantısından sonra Sayın Mumcu tarafından, 'mutabakat sağlandığı' yolundaki açıklamalar gerçeği yansıtmamaktadır. Bakanın mutabakat varmış gibi açıklama yapmasını doğru bulmuyoruz. Eğitim Sen sermaye örgütlerinin eğitim yönetiminde yer almasını onaylamıyor, kabul etmiyor. Eğer bu konudaki itirazlarımız karşılıksız kalırsa süreçten çekileceğimizi belirtmek istiyorum.

Görüş ve Önerilerimiz;

- 58. Hükümet ile YÖK ve Üniversite Rektörleri arasında ortaya çıkan ve gittikçe tırmanan tartışmalar bir an önce sona erdirilmelidir.
- Siyasi iktidar, YÖK ve YÖK sistemine karşı olan tepkiyi, kendi gerici, çağdışı düşüncelerini gerçekleştirmek için kullanmayı aklından bile geçirmemelidir. Üniversite topluluğu ve sendikamız bu tür girişimlere sonuna kadar direnecektir.
- Üniversitelerdeki düzen ve işleyiş, çağdaş ve özgürlükçü bir ortamı gerekli kılmaktadır. Üniversite üzerinde, gerek siyasi iktidar ve gerekse YÖK aracılığıyla gerçekleştirilen

- tüm baskı ve uygulamalar bir an önce durdurulmalı, hukuk dışılık taşıyan tüm disiplin işlemleri sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmalıdır.
- Üniversitelerin bağımsızlığını zedeleyecek her türden hegemonya kurma girişimlerine, bağımlılık ilişkisi oluşturacak düzenlemelere karşı çıkıyoruz.
 - Üniversite organlarının oluşumu, üniversite topluluğunun dengeli ve eşit katılımını sağlayacak biçimde düzenlenmelidir.
 - Üniversite topluluğunun üniversiteye ilişkin bütün söz ve karar süreçlerine, aşağıdan yukarıya doğru müdahalesine olanak tanınmalıdır.
 - Öğrenci gençliğin, geniş biçimde ve demokratik anlamda örgütlenmelerine olanak tanıyan özendirme ve güvenceler yasada yer almalıdır.
 - Üniversite çalışanların tamamı Üniversite Personel Yasası kapsamına alınmalı, disiplin hükümlerinin yönetmelikler yerine, genel tanımı ile yasada yer alması, hukuksal normlar açısından bir zorunluluk olarak görülmelidir.
 - Üniversite Rektörü, Fakülte Dekanı, Yüksekokul ve Enstitü Müdürleri, Araştırma Merkezi Başkanları, bu birimleri oluşturan bileşenlerin (öğrenci, idari personel, akademik personelin tümü) doğrudan katılımı ile seçilmelidir.
 - Vakıf üniversiteleri kamulaştırılmalı, yenilerinin açılmasına izin verilmemelidir.
 - Yükseköğretimin kamusal ve herkes için ulaşılması gereken bir hak olduğu kabulünden yola çıkarak; harç, ikinci öğretim ücreti ve hizmetlerin taşeronlaştırılması uygulamasına son verilmelidir.
 - Yükseköğretim üst kuruluşlarında işkolunda yetkili sendika ile öğrenci örgütleri temsilcilerinin yer alması sağlanmalıdır.
 - Asistanlık akademik mesleğin temeli haline dönüştürülmelidir.
 - Sermaye çevrelerine üniversitenin hiçbir organında yer verilmemelidir.
 - ÖSYM özerk kılınmalı, hükümet ve siyasetin etki alanı dışında tutulmalıdır.
 - Üniversitelerin kaynak sorunu merkezi hükümet tarafından genel bütçe uygulaması çerçevesinde çözümlenmelidir.

EĞİTİM SEN olarak, eğitimin ve yükseköğretimin yalnızca kurumlara, kurullara ve onların yönetim aygıtlarına bırakılamayacak kadar ciddi ve yaşamsal bir alan olduğunu biliyor; toplumun her bireyini geleceğine, eğitim kurumlarına sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Savaş, Yoksulluk ve Faiz Bütçesi Değil, Halk İçin Bütçe İstiyoruz! (12 Mart 2003)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, eğitim emekçilerinin savaşa ve savaş gerekçe gösterilerek yapılan 2003 bütçesine karşı tepkili olduklarını dile getirerek Mart-Nisan aylarında kitlesel eylemler örgütleyeceklerini söyledi. Dinçer eylem programı ile ilgili yaptığı açıklamasını şöyle sürdürdü: "Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun savaşa sürüklendiği bir dönemde emek ve demokrasi örgütü olmanın bilinciyle hareket eden Eğitim Sen, savaşa karşı barışı ve insan hayatını aktif bir biçimde savunmak gerektiğini düşünmektedir. Bölgemizde savaş tehdidi toplumsal kesimlerin birinci gündemi durumuna gelmiştir. Sendikamız dönemsel sorumluluğun bilincinden hareketle, özel ve genel gündemleri bütünleştirerek, yoğun ve kapsamlı saldırılara karşı aktif direniş durumunda olacaktır. 2003 bütçesi savaş bahane edilerek emekçilerin, çalışan kesimlerin üstüne yük getirmektedir. Ekonomik krizin tüm olumsuz sonuçları yoksullara fatura edilmektedir. Bunu kabul etmemiz olanaklı değildir. Eğitim emekçileri kendilerini ifade etmeyen 2003 bütçesini kabul etmeyecektir."

Eğitim emekçilerinin eylem programı şöyle düzenlenmiştir:

- 13 Mart 2003 tarihinde TBMM Eğitim Komisyonu'nda eğitim bütçesi görüşülecektir. Aynı gün bütün Türkiye'de kitlesel basın açıklamaları yapılacak ve taleplerimizi içeren faks metinleri komisyona gönderilecektir.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- Eğitim Sen Genel Merkezi tarafından hazırlanan "Barış Planı" tüm Eğitim Sen şubelerine gönderilmiştir. Öğretmenler 19-20 Nisan günlerinde derslerde "Barış Planı" yapacak ve barış konusunu işleyeceklerdir.
- 20 Mart-20 Nisan tarihleri arasında tüm eğitim emekçileri yakalarında "Yurtta Barış Dünyada Barış İstiyorum" yazılı kokartlarla okullarına gidecekler ve derslere gireceklerdir.
- "Savaş, yoksulluk, faiz bütçesi değil, halk için bütçe" şiarıyla 2003 bütçesinin TBMM'ne getirildiği tarihlerde bir günlük olmak üzere 'üretimden gelen güç' kullanılacak ve hizmet üretilmeyecektir.

AKP Hak Gaspına Devam Ediyor! (8 Nisan 2003)

- AKP hükümeti emeklilere ödenen yollukları sınırlandırdı.
- İlk atamalarda ve yer değişikliklerinde ödenen yolluklar ise kaldırıldı.

AKP hükümetinin kazanılmış hakların gasp edilmesine yönelik girişimlerine Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'den tepki geldi. Dinçer, AKP'nin emekçilerin kazanılmış haklarını tırpanladığını belirtti. Dinçer'in tepki gösterdiği değişiklikler 2003 Bütçe Kanunu'nda yer alıyor. Kanununun 51. maddesinin f bendine göre, göreve ilk atamada ve görev yeri değişikliklerinde kamu çalışanlarına ödenen yolluklar kaldırılıyor ve emekli olanlara ödenen yolluk 500 milyon lirayla sınırlandırılıyor.

Kamuoyu tarafından "barışın bedeli" olarak isimlendirilen tasarruf paketinde, kamu emekçilerinin kazanılmış haklarının tırpanlandığına dikkat çeken Dinçer, AKP'nin tasarruf adı altında emekçilerin boğazına giden lokmaya göz diktiğini vurguladı. Dinçer, konu ile ilgili görüşlerini şöyle özetledi: "AKP iktidara geldiği günden bu yana emekçilerin kazanılmış haklarını nasıl gasp edeceğini planlıyor. Ekonomik krizin faturasını emekçilerin üzerine çıkartmaya çalışıyor. Bunun son örneğini, emekli olanlara ödenen yolluklarının sınırlanması ve göreve ilk atanarlara, görev yeri değiştirenlere ödenen yollukların kaldırılması oluşturdu. Yolluklarla ilgili bu düzenleme 2002 bütçesinde de yer almış ancak yerel bir mahkemenin Anayasa Mahkemesi'ne açtığı dava sonucunda iptal edilmişti. AKP'nin, Anayasa Mahkemesi'nin bu kararını hiçe sayması hak gaspı noktasında gözünü kararttığını göstermektedir. Bu duruma sessiz kalmayacağımız bilinmelidir. Sendikamız gerekli hukuki süreçlerin işletilmesine vereceği desteğin yanı sıra demokratik tepkisini de gösterecektir."

59. Hükümeti Uyarıyoruz! (9 Nisan 2003)

- Ek ders ücretlerimize dokunma!
- Zorunlu tasarruflarımız hemen ödensin!
- İnsanca yaşayacak bir ücret istiyoruz!
- Kurum İdari Kurulu kararları derhal uygulansın
- Yolluksuz atama kabul edilemez!

59. Hükümet tarafından savaş bahane edilerek uygulanmaya çalışılan tasarruf tedbirleri emekçilere karşı savaş ilanıdır! 59. hükümet de kendisinden öncekiler gibi ödenecek her ağır faturayı emekçilere kesmektedir. Eğitim emekçilerinin ek ders ücret ödemeleri bir çok il ve ilçede tasarruf gerekçesiyle hükümet tarafından durdurulmuştur. 2003 yılının 9 aylık dönemine ilişkin olarak kamu çalışanlarına "0" zam yapılmak istenmektedir. Zorunlu tasarruf ana para ödemelerine ilişkin düzenleme belirsiz bir tarihe ertelenmiştir. Eğitim emekçilerine ilk atamalarda ve görev yeri değişikliklerinde ödenen yolluklar durdurulmuş, ayrıca emeklilere ödenen yolluk 500 milyonla sınırlandırılmıştır. Dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir şekilde emekli aylıklarından sağlığa katkı payı kesilmesi için düzenleme yapılmamıştır. Emekli kesenekleri 1 puan artırılarak zaten geçim seviyesinin altında kalmış olan aylıklarımızın alım gücü daha da düşmüştür. Hükümet

emekçilerin ve ailelerinin ekmeğiyle oynamaktadır. Tasarruf tedbirleri, tek kelimeyle emekçilere karşı bir savaş ilanıdır.

ABD tarafından Irak'a yapılan emperyalist saldırı bahane edilerek, ülke çapında tüm yatırımlar durdurulmuş, emekçiler daha fazla yoksulluk ve sefaletle itilmiştir. Saldırının bedeli yeni vergi ve zamlarla emekçilere yıkılmaya çalışılmaktadır. Haftada bir tasarruf önlemlerinin gündeme gelmesi, "savaşın uzamasına" bağlanmakta, emekçilerden "daha fazla fedakarlık" istenmektedir. Daha önce krizin faturasını çeken yoksul halkımızdan, şimdi de savaşın faturasını ödemesi istenmektedir. Hükümet, bu amaçla tasarruf adı altında uyguladığı tedbirlerde nedense hep emeği ile geçinenleri hedefe koymakta, sermayeyi ürkütmemek için onların adını dahi ağzına almamaktadır.

Eğitim Sen, bütçeden eğitime ayrılan payın yetersizliği üzerine eleştirilerini sürdürürken, bu kez de eğitim emekçilerinin ek ders ücreti ödemelerinin durdurulduğuna, eğitim emekçilerinin bazı kazanılmış haklarının gasp edildiğine tanık olmaktayız. Maliye Bakanlığı yayımlamış olduğu bir genelge ile ek ders ücret ödemelerinin durdurulmuş olduğunu belirtmektedir. Maaşlarda ortalama 200 milyonluk bir kesintiye neden olacak bu düzenleme, açlık sınırında ve borç içinde yüzen eğitim emekçilerinin bütçesinde onarılamaz yaralar açacaktır. Hükümetin tasarruf adı altında uygulamaya koyduğu bu tedbirler, daha sonra tüm ülke çapında başlayabilecek yeni hak gasplarının habercisi durumundadır.

Ülkeyi gün geçtikçe borç batağının içine daha fazla çeken, faiz harcamalarına 65,5 katrilyon ayırıp emekçileri sefalet ücretine mahkum eden 59. Hükümetin, şimdi de "savaş tasarrufu" gibi gerekçelerle eğitim emekçilerinin kazanılmış haklarına göz dikmesi, ülke yönetiminde ne kadar aciz kalındığının bir ifadesi durumundadır.

Hiçbir gerekçe, eğitimde ve eğitim emekçilerinin hakkı olan kazanımlarda kısıntı yapılmasını haklı çıkaramaz. Hükümetin "tasarruf tedbiri" olarak adlandırdığı tüm uygulamaları protesto ediyor ve hükümetin, yüz binlerce eğitim emekçisinin hayatıyla oynamaya hakkı olmadığını düşünüyoruz.

Ülkeyi gün geçtikçe daha fazla borç batağına sürükleyen, savaş bahanesiyle emekçileri daha fazla açlık ve yoksulluğa iten 59. hükümetin, bir an önce eğitim emekçilerinin cebinden elini çekmesini ve tasarrufun emekten ve emekçilerden değil, sermayeden ve ondan beslenen rantiyecilerin karları üzerinden yapılmasını talep ediyoruz.

- Hükümetin, içinde yer almadığımız savaş bahanesiyle öngördüğü "0" zammı kabul etmiyoruz. İnsanca yaşayacak bir ücret istiyoruz.
- Zorunlu tasarruflarımızın ödenmesine ilişkin düzenleme, yine savaş bahane edilerek ertelenmiştir. Zorunlu tasarruf hakkımızın gasp edilmesine sessiz kalmayacağımızı belirtiyor, biriken tasarrufların bir an önce ödenmesini istiyoruz.
- Ek ders ücretleri bazı illerde ödenirken, ülkenin büyük bir bölümünde ödemeler durdurulmuştur. Bu uygulamaya bir an önce son verilmeli, ek ders ücretleri vakit geçirilmeden ödenmelidir.
- Kurum İdari Kurullarında alınan kararları üzerinden 4 ay geçmesine rağmen, somut bir adım atılmamıştır. Bu kararlar derhal uygulanmalıdır.
- Emekçiler şimdiye kadar gereğinden fazla fedakarlık yapmıştır ve daha fazla fedakarlık yapacak hali kalmamıştır. Artık fedakarlık yapma sırası sermayede, rantçı ve serbest piyasacı takımındadır.

Şunu biliyoruz ki; bu saldırılar henüz bir başlangıçtır ve önümüzdeki günlerde sıra tüm maaşlarımıza ve diğer kazanılmış haklarımıza gelecektir. Emek düşmanı politikalara, emekçi karşıtı düzenlemeler karşısında, yüz binlerce eğitim emekçisinden aldığımız örgütlü gücümüzle duracağımızın bilinmesini istiyoruz.

23 Nisan'ın Gerçek Anlamı Bağımsızlık ve Demokrasidir! (22 Nisan 2003)

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı nedeniyle bir açıklama yapan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, "Ulusal bağımsızlığımızın ayaklar altına alındığı bir dönemden geçiyoruz. Türkiye'yi yönetenlere 23 Nisan'ın gerçek anlamını hatırlatmakta fayda bulunuyor." dedi. Ayrıca Dinçer, 23 Nisan'ın çocukların bir kez hatırlandığı ve göstermelik törenlerle vicdanların rahatlatıldığı bir gün olarak algılandığını söyledi.

Dinçer 23 Nisan dolayısıyla yaptığı açıklamada, Türkiye'nin ABD, IMF ve Dünya Bankası kurduğu ilişkileri sorguladı. Dinçer görüşlerini şu sözlerle özetledi: "Türkiye, tarihinde görülmedik oranda dışa bağımlı bir durumdadır. Son yıllarda, IMF ve Dünya Bankası ile geliştirilen ilişkiler ülkemizi uluslararası sermayenin tahakkümü altına almıştır. Bugün ekonomimiz ve sosyal hayatımız bu örgütlerden gelen direktifler temelinde tanzim edilmeye çalışılmaktadır. Bu şartlarda bağımsızlıktan söz etmek olanaklı değildir. Hele Irak savaşı öncesinde ABD ile kurulan ilişki onurumuzu zedeleyici bir seyir izlemiştir. Türkiye borçla yaşayan bir ülke konumunda bırakılmıştır. Siyasi iktidarlar, kredi sağlamak için bağımsızlığı ayaklar altına almakta bir sakınca görmemektedir. 2003 yılının 23 Nisan'ını kutlamaya hazırlanırken, bu günün içerdiği anlamı bir kez daha hatırlatmakta fayda bulunmaktadır. 23 Nisan bağımsızlığı ifade etmekte ve ülke yönetiminde halkın söz ve karar sahipliğini öne çıkarmaktadır. Bugün ne yazık ki, egemenlik ülke vatandaşlarının değil, uluslararası sermaye çevrelerinin inisiyatifindedir."

Türkiye'de çocukların durumunu da değerlendiren Dinçer, Türkiye'nin çocuklarına karşı sorumluluğunu yerine getirmeyen bir ülke olarak kendi geleceğini kararttığını ve çocukların karanlık gelecekte yaşanacak toplumsal dramın aktörü haline getirildiğini belirtti. Dinçer açıklamasını şöyle sürdürdü: "Türkiye çocuklarını, öğretmenlerini, annelerini, gençlerini bir günle sınırlı olarak hatırlamayı ve daha sonra unutmayı alışkanlık haline getirmiştir. Yönetenlerin bu yolla vicdanlarını rahatlattığı açıktır. Her 23 Nisan günü koltuklar çocuklara devredilmekte, objektifler karşısında yalancı gülümseyişler ve hamasi nutuklarla 'görev' tamamlanmaktadır. Oysa bugün Türkiye'nin çocukları göstermelik törenlerden çok geleceklerinden umutlu olmak ve geleceğe güvenle bakmak, nitelikli bir eğitim ve sağlıklı bir yaşam istiyorlar. Türkiye, Dünya'da çocuklara bayram hediye eden tek ülke olmakla övünebilir. Ancak bu durum, her çocuğun 3 bin dolar borçlu doğduğu gerçeğini değiştirmemektedir."

Sendika Yöneticilerine Hapis Cezası! (25 Nisan 2003)

2001 yılının Haziran ayında, 4688 Sayılı Sendika Yasası'nın TBMM'de görüşülmesi sırasında yaşanan olaylarla ilgili olarak açılan davada 35 kamu sendikası yöneticisi 15'er ay hapis cezasına çarptırıldı. Özünde kamu alanında örgütlü sendikaları cezalandırmayı, hak arama ve demokratik tepki gösterme kültürünü bastırmayı amaçlayan bu kararı; KESK'in ve bağlı sendikaların üyesi bulunduğu üst örgütlere durumu ilettilik ve uluslararası dayanışma talebinde bulunduk. Açıkçası Türkiye uluslararası arenada kendisine yeni bir ayak bağı yaratmıştır.

Hafızalarımızı bir parça zorlayalım ve ceza almamıza neden olan gelişmeleri kısaca hatırlayalım. 57. hükümet zamanında TBMM'nin gündemine getirilen sendika yasası anti demokratik özellikler taşımakta, çalışanlara grev ve toplu sözleşme hakkı tanımamakta, kimi işkollarında örgütlenmeyi yasaklamakta dolayısıyla kimi sendikaların kapatılmasını öngörmekteydi. Anti demokratik bu yasa kamu emekçilerinin tepkisine neden olmuş, yasanın geri çekilmesini isteyen kamu emekçileri başta Ankara olmak üzere tüm illerde kitlesel basın açıklamalarıyla demokratik tepkilerini göstermişlerdi. Kamu emekçileri barışçıl gösteriler yoluyla nasıl bir sendika yasası istediklerini belirtmiş ve bu taleplerini kamuoyuyla paylaşmışlardı.

Buraya kadar anlatılanlar olağan gelişmelerdir. Mevcut hükümet yasa çıkarmak istemekte ve ancak çalışanlar yasaya karşı tepki göstermektedir. Olağandışı gelişmeler ise bundan sonra

yaşandı. 26 Mayıs, 7 Haziran ve 25 Haziran 2001 tarihleri, gelişmiş demokrasiler açısından asla kabullenilmeyecek türden olaylara sahne oldu. Kızılay'da binlerce kamu emekçisi, polisin şiddetli saldırısıyla karşılaştı. Panzerler, tazyikli, boyalı sular, gaz bombalarıyla yapılan saldırı sonucunda onlarca kamu emekçisi yaralandı. Polis hiçbir uyarı yapmadan saldırdı. Kamu emekçileri yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı. O gün orada gerçekleştirilen saldırı bizlere verilen hapis cezalarıyla pekiştirildi.

Türkiye'de demokratik tepkinin, barışçıl gösterilerin karşılığı dayak, yargılanma ve cezadır. Bizlere verilen ceza, Türkiye'nin, 'hukuk devleti mi yoksa polis devleti mi' olduğu şeklindeki ikilemeden ve tartışmadan kurtulamadığını bir kez daha göstermiştir. Bu karar siyasidir ve kötü niyetlidir. Çünkü, 57. hükümet döneminde Anayasanın 34. maddesinde yapılan değişiklikle çalışmaktadır. Yani karar Anayasaya aykırıdır. Aynı zamanda, 2911 Sayılı Yasa ile ilgili olarak Yargıtay'ın şimdiye kadar verdiği bozma kararları da yok sayılmıştır. Uluslararası sözleşmeler görmezden gelinmiş, Kopenhag kriterleri göz ardı edilmiştir. Bu karar, örgütlenme özgürlüğünü ve demokratik hakların özgürce kullanılma hakkını zedelemiştir.

Bilindiği gibi hükümetin demokratikleşme paketinin içinde 2911 Sayılı Yasa da bulunmaktadır. 59. hükümete çağrıda bulunuyoruz: 2911 Sayılı Yasa nedeniyle ceza alan yüzlerce insan bulunmaktadır. Ayrıca, halen binlerce insan bu yasaya muhalefetten yargılanmaktadır. 2911 Sayılı Yasa bir an önce demokratikleştirilmelidir. Yasanın yol açtığı mağduriyetler ortadan kaldırılmalı, ceza alanların cezalarını ortadan kaldıracak düzenlemeler değişiklik içinde yer almalıdır.

Türkiye artık bu ayıpla yaşamak istemiyor. 59. hükümetin inandırıcı olmasının yolu insanımızı anti demokratik yasaların cenderesinden kurtarmaktan geçecektir.

Türkiye için 'yüz kararı' olan bu dava şu an Yargıtay aşamasında bulunmaktadır. Yargıtay savcısının ceza ile ilgili onama istediğini öğrenmiş bulunuyoruz. Açıkçası bu yaklaşım Türkiye'nin geleceğini töhmet altına alacak bir adım olacağı gibi, demokratikleşme sürecini de sekteye uğratabilecek bir gelişme olacaktır.

Kamu emekçileri, AB istediği için değil, insanımız hak ettiği için ülkemizde gerçek demokrasi istemektedir.

Eğitim Emekçileri 10 Mayıs'ta Milli Eğitim Bakanlığı Önünde Olacak! (7 Mayıs 2003)

- Eğitim Sen binlerce üye ve yöneticisiyle toplandığı yüzbinlerce dilekçeyi 10 Mayıs 2003 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı'na verecek.
- 10 Mayıs'ta Ankara'da olacak şekilde Türkiye'nin dört bir tarafından 100 otobüs hareket edecek.
- Ankara dışından gelenler, Ankaralı eğitim emekçileriyle Kurtuluş Parkı'nda bir araya gelecek.

Milli Eğitim Bakanlığı ile sendikamız arasında imzalanan Kurum İdari Kurulu sözleşmesindeki hükümlerin uygulanmamasını ve AKP'nin hükümet olmasından bu yana Milli Eğitim Bakanlığı'nda sürdürdüğü kadrolaşmayı protesto etmek amacıyla 10 Mayıs'ta başlayacağımız eylemler hakkında kamuoyunu bilgilendirmek için düzenlediğimiz basın toplantısına hoş geldiniz.

Eğitim emekçileri, Kurum İdari Kurulu hükümlerinin uygulanmamasından ve eğitimdeki ırkçı-gerici kadrolaşmadan rahatsızdır; bu rahatsızlığını göstermek amacıyla eyleme geçme kararı almıştır. 10 Mayıs bu eylemlerin başlangıcı olacak; bakanlıkla yapacağımız görüşmelerden bir sonuç alınamazsa, eylemlerimiz artarak devam edecektir.

Kurum İdari Kurulu Sözleşmesi Uygulansın

Eğitim emekçileri, Kurum İdari Kurulu'nda işverenle sendikamız arasında varılan anlaşma hükümlerinin derhal uygulanmasını istemektedir. Çünkü anlaşma hükümleri, eğitim işkolunda çalışanların sıkıntılarının çözümü noktasında bir şans yaratmakta, eğitim emekçilerinin ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük haklarının genişlemesine olanak vermektedir.

KİK sürecinde, eğitim alanında yaşanan kimi sorun ve sıkıntılar gündeme gelmiş ve süreç sonunda anlaşma hükümleri karşılıklı imza altında alınmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı altına imza attığı anlaşma hükümlerini yok saymaktadır.

10 Mayıs'ta Ankara'da bir araya gelecek binlerce eğitim emekçisi Milli Eğitim Bakanlığı'ndan imzasının arkasında durmasını isteyecek, kabul ettiği hükümlerin derhal uygulanmasını talep edecektir.

Sayın Hüseyin Çelik'in makul ve kabul edilebilir bulduğu ancak uygulanması noktasında herhangi bir girişimde bulunmadığı sözleşme hükümlerinden bazıları şunlardır:

- Ek ders ücretlerine ilişkin göstergeler yükseltilecektir.
- Hizmetliler de ek göstergeden yararlanacaktır.
- Eğitici kol rehber öğretmenliği için ücret ödenecektir.
- Öğretim yılına hazırlık ödeneği hem artırılabilecek hem de tüm eğitim çalışanlarına ödenecektir.
- Norm kadroyla ilişkilendirilmeyen öğretmenler sürgün edilmeyecektir.
- Sınav görevine ödenen ücretlerde sınır kalkacaktır.
- Eğitim-öğretim tazminatı yükseltilecek ve tüm öğretmenlere eşit ödenecektir.
- Doğum yapan eğitim emekçileri 1 yıl kullanacaktır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nda, eğitim sistemimizi ve ülkemizin geleceğini tehdit edecek boyutta ciddi kadrolaşma yaşanmaktadır. Bakanlık merkez ve taşra teşkilatında, Talim Terbiye Kurulu'nda ırkçı-gerici kadrolaşma tüm hızıyla devam etmektedir. Bakanlığın kritik görevlerine AKP yandaşları yerleştirilmekte, il, ilçe Milli Eğitim Müdürlükleri adeta AKP'nin parti mekanları gibi kullanılmaktadır.

Eğitim Sen Türkiye tarihinde eşi benzeri görülmemiş bu kadrolaşma hareketinden son derece rahatsızdır. Aynı şekilde bilimsel, demokratik, laik eğitimden yana olan eğitimcilerle ilgili açılan soruşturmalar, AKP'nin kadrolaşma operasyonunun personel kırımını da beraberinde getireceğini göstermektedir.

Başlatılan kadrolaşmanın ve soruşturmaların durdurulmasını istiyor ve bu uygulamalara karşı direneceğimizi duyuruyoruz.

Bilindiği gibi, TBMM'de yapılan bir yasal düzenleme ile "yönetmelik yapma yetkisi" bakanlığa verilmiştir. Eğitim Sen, yönetmeliği bakanlıkla birlikte hazırlamak istemektedir. Daha önce de, sendikamız tarafından hazırlanan ve eğitim çalışanlarının yöneticilerini kendilerinin seçmesini esas alan bir yönetmelik taslağı bakanlığa sunulmuş ancak görmezden gelinmişti. TBMM'de yapılan değişiklik, bu noktada yeni bir şans olarak görülmelidir. Bakanlık ve eğitim işkolundaki yetkili sendika yeni taslağı birlikte hazırlamak için bir an önce müzakerelere başlamalıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın gözü kadrolaşmadan başka bir şey görmemektedir. Eğitim emekçilerinin ekonomik, sosyal, özlük haklarıyla ilgili pek çok sorunu bulunduğu bilinmektedir. Son günlerin yakıcı sorunu olan "0" zam, zorunlu tasarrufta biriken paraların ödenmemesi, emekli keseginin yükseltilmesi gibi sorunlar dururken, Milli Eğitim Bakanlığı bu sorunları ortadan kaldıracak adımlar atacağına AKP'li kadroları nasıl kilit görevlere getirecek, bunun hesabı içindedir. Eğitim emekçileri bu hesabı bozmaya kararlıdır.

Paralı Eğitime Gün Doğdu! (12 Mayıs 2003)

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, 10 bin yoksul çocuğun özel okullarda ücretsiz okutulacağına dair yaptığı açıklamaya Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer tepki gösterdi. Dinçer yaptığı açıklamada, "Bu uygulama paralı eğitimi teşvik etmek desteklemektir." dedi. Dinçer ayrıca, bakanın tarikatçı okullara öğrenci göndermek niyetinde olduğunu sözlerine ekledi.

Türkiye tarihinde ilk defa bir Milli Eğitim Bakanı'nın eğitimde özelleştirmeyi ve paralı eğitimi açıktan desteklediğini, bunun için "Özel Okulları Destekleme Projesi" başlatıldığını belirten Dinçer, bu projenin Türkiye'nin yüz karası olduğunu söyledi. Dinçer sözlerini şöyle sürdürdü. "AKP özelleştirmede ve paralı eğitimi desteklemede şimdiye kadarki hükümetleri geçmiştir. Hiçbir hükümet paralı eğitimi bu kadar açıktan desteklememiştir. AKP "Özel Okulları Destekleme" adını verdiği bir projeye, devletin kamusal alandan elini çekmesi için start vermiştir. Bu uygulamanın ikili yönü bulunmaktadır. Birincisi, proje adı altında özel okullara trilyonlarca kaynak aktarılacak, özel okulların nefes alması sağlanacaktır. İkincisi ise, tarikatçıların okullarına yoksul çocuklar gönderilecek, siyasal islamın arka bahçesi insan açısından desteklenecektir."

Bakanın açıklamaları çerçevesinde bir değerlendirme yapan Dinçer, 10 bin çocuğun özel okullarda okutulmasının devlete maliyetinin 15 trilyon olacağını hatırlatarak, bu kadar paranın devlet okullarına yatırılması durumunda pek çok ihtiyacın karşılanacağını belirtti. Dinçer yaptıkları hesaplamada, 15 trilyonla, 15 tane tam donanımlı, 30 derslikli okul ve 300 okula kütüphane ve laboratuvar yapılacağını, 20 bin öğrenciye bilgisayar, 300 bin öğrenciye günlük 250'şer gram ve bir yıl yetebilecek kadar süt sağlanabileceğini, 2 bin öğretmenin işe başlatılması ve 1 yıllık maaşları, 100 bin öğrencinin sene başında okula hazırlık için yaptıkları masrafin karşılanabileceğini, 20 bin öğrenciye 1 yıllık burs verilebileceğini, bin okulun 1 yıllık elektrik, su, temizlik ve yakıt giderinin ödenebileceğini, İstanbul'daki 50 okulun depreme dayanıklı hale getirilebileceğini söyledi.

Özel Okullara ve Tarikat Yuvalarına Gün Doğdu! (17 Mayıs 2003)

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, özel okullardaki boş kontenjanlara dikkat çekerek, "10 bin yoksul ve zeki öğrencinin özel okullara yerleştirileceği ve masrafların devlet tarafından karşılanacağı", bu çerçevede "Özel Okulları Destekleme Projesi"nin başlatılacağına dair yaptığı açıklamayla başlayan tartışmalar bir süredir kamuoyunun gündemine oturmuş durumdadır.

Ne yazık ki, pek çok toplumsal kesimin projeye tepki göstermesi sonucu değiştirmemiş ve Milli Eğitim Bakanlığı 10 bin öğrencinin belirleneceği sınav için hazırlanan takvimi kamuoyuna açıklamıştır. Bu konu ile ilgili genelge yayınlanmış ve ilgili kurumlara gönderilmiştir.

Genelge adeta "ben yaptım, oldu" anlayışıyla düzenlenmiştir. Eğitim gibi ülkenin geleceğini yakından ilgilendiren bir alanda Milli Eğitim Bakanlığı tarafından başlatılan projelerin, eğitim bileşenlerinin görüşleri ve bu konuda oluşan kamu duyarlılığını dikkate almadan uygulamaya başlatılmasını kabullenmek olanaklı değildir.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez bir Milli Eğitim Bakanı "Özel Okulları Destekleme Projesi" başlatmıştır. Bu durum dikkatlerden kaçmamalı ve içinde sakladığı tehlikeler noktasında toplumsal bir bilinç oluşturulmalıdır. Biz aşağıda imzası bulunan kurumlar olarak, bu toplumsal bilincin oluşması yönünde ortak hareket etmeye karar vermiş bulunuyoruz.

Bu girişim gücünü, eğitimin kamusal bir hak olmasından almaktadır. Eğitim, her vatandaşın parasız ve eşit yararlanması gereken bir haktır. Bu hakkı yerine getirmekle yükümlü bir kurumun en üst düzey yöneticisinin, ilk icraat olarak özel okulları desteklemek üzere proje geliştirmesi, eğitimi ve ülkemizin geleceğini töhmet altında bırakacak kadar önemdedir.

Bakanlık projesi, 'devlet yoksul ve zeki çocuklara yardım edecek' diyerek meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Yapılmak istenen yoksul çocuklara yardım etmek değildir. Amaç, özel okulları desteklemek, özel okullardaki boş kontenjanları halkın ödediği vergilerle doldurmaktır. Çünkü eğitime dair sayısal veriler projenin dayanaklarını boşa çıkarmaktadır. Bakanlık "yoksul ve zeki" çocuklara yardım etmek istiyorsa, bunun yolu ve yöntemi bellidir.

350 süper liseye, 30 öğrencili birer sınıf açılırsa 10 bin öğrencinin nereye yerleştirileceği sorunu kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Proje tanıtılırken, özel okullardaki boş kontenjanlar ileri sürülmekte ve atıl kapasiteye devlet eliyle işlerlik kazandırılması gerektiği üzerinde durulmaktadır. 2002 Ekim ayı verilerine göre; kamu okullarına bağlı pansiyon ve yurtlarda 39 bin 128 yatak boş durumdadır. Eğer Bakan, yoksul çocukların ellerinden tutmak istiyorsa, 10 bin öğrenciyi devlete bağlı kurumlarda istihdam edebilir, elindeki kaynağı kamu okullarına aktarabilir.

Ayrıca, proje için ayrılan 15 trilyonla, 30 derslikli 250 okul araç gereç (televizyon, bilgisayar, video, tepegöz, dvd okuyucu) açısından tam donanımlı hale getirilebilir. Her bir okulda bin öğrencinin okuduğu varsayılırsa toplam 250 bin öğrenciyeye nitelikli eğitim verilebilecektir. Bakanlık 10 bin öğrenciyi 250 bin öğrenciyeye tercih etmektedir. Aslında tercih edilen, öğrenciyeye destek değil, özel okullara ve tarikat yuvalarına destek vermektir.

"Özel Okulları Destekleme Projesi" Türkiye'nin yüz karası olarak tarihteki yerini alacaktır. AKP özelleştirmede ve paralı eğitimi desteklemede şimdiye kadarki hükümetlere "rahmet okutmuştur." AKP, devletin kamusal alandan elini tamamen çekmesini istemekte, eğitim ve sağlığı piyasa koşullarına terk etmenin ön hazırlığını yapmaktadır.

Bu uygulamanın ikili yönü bulunmaktadır. Birincisi, proje adı altında özel okullara trilyonlarca kaynak aktarılacak, özel okulların nefes alması sağlanacaktır. İkincisi ise, tarikatçıların okullarına yoksul çocuklar gönderilerek, siyasal islamın arka bahçesi insan malzemesi açısından desteklenecektir.

Bizler çocuklarımızın tarikat yuvalarına terk edilmesine asla izin vermeyeceğimiz ilan ediyoruz.

Milli Eğitim Bakanı'nın 'nitelikli eğitim almaları için çocukları özel okullara göndereceğiz' açıklaması bir yönüyle devlet okullarının nitelikli eğitim-öğretim veremediğinin tescil edilmesidir ki, bu yaklaşımın, Milli Eğitim'in başındaki bir insan tarafından sergilenmesi, eğitimimizin geleceği konusundaki karamsarlığımızı artırmaktadır.

Bu çerçevede, Eğitim Sen'in çağrısı üzerine bir araya gelen kurumların temsilcileri olarak, "Özel Okulları Destekleme Projesi"ne karşı ortak hareket etme kararımızı kamuoyuna duyurmak ve görüşlerimizi paylaşmak amacıyla bu basın toplantısını düzenlemiş bulunuyoruz. Bizler nitelikli, parasız, bilimsel, demokratik ve laik eğitim mücadelesini sürdüreceğimizi belirtiyor, gelişmelerin takipçisi olacağımızı duyuruyoruz.

**Eğitim Sen, ÇYDD, Eğit-Der, Öv-Der, TÜMÖD, GÜÖÜD, ODTÜ DER,
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı, Halkevleri**

Karneyi Çocuklar Değil, Eğitim Sistemi Alacak!(11 Haziran 2003)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer yaptığı yazılı açıklamada çocukları ve velileri uyararak, "Karne çocuklarımıza değil eğitim sistemine verilmektedir. Karnenin kötü olmasından çıkacak tek sonuç eğitim sistemimin olumsuzluklarıdır." dedi.

Okulların kapanma dönemlerinde karnenin başlı başına sorun yarattığını belirten Dinçer karnenin başarımlı ölçütü olarak alınmasını eleştirdi. Dinçer açıklamasını şöyle sürdürdü: "Öğrencilerin ve velilerin karnede yazılı olan notları baz alarak kendilerine ya da çocuklarına dair sonuçlara ulaşması doğru değildir. Karnede yazılı olan notlar başarının ölçütü değildir, olamaz da. Eğitim

sistemi ne yazık ki, eleyici, ezberci, yarıştıricıdır, sınavlara odaklanmıştır. Eğitim sisteminin ölçme-değerlendirme yöntemi yanlış ve bilimsel değildir. Karne sendromu, eğitim sisteminin kendi içinde uyguladığı bütün ölçme-değerlendirme yöntemleri ile tartışılmaya açık olduğunu göstermektedir. Başarının ölçümünde sübjektif değerlendirmelere dayalı not ortalamaları, objektif ve bilimsel olmayan öğrenciyi sınama yöntemleri belirleyici olmakta ve istenmeyen sonuçlar ortaya çıkmaktadır.”

Karnesinde kırık olan çocuklara ve velileri de seslenen Dinçer, “Aileler çocukların üzerinde baskı oluşturmasınlar. Çocuklar paniğe kapılmasınlar. Karne her şey demek değildir. Yapılacak bir yanlışlığın ne tür sonuçlara yol açtığı bellidir. İntiharlar, evi terk etmeler yaşanmıştır. Bu noktada ailelere büyük sorumluluk düşmektedir. Çocuğa anlayışla ve sevecen yaklaşılmalı, sorunun bütün olarak onun tembelliği ya da çalışkanlığı olmadığı bilinci verilmelidir. Karne çocuğunuzun değil, eğitim sisteminindir.” şeklinde konuştu.

Dinçer, Eğitim Sen olarak yaptıkları araştırmada karneye yansıyan başarısızlığın(!) öne çıkan nedenleri şöyle sıraladı: Yönlendirme ve rehberlik yetersizliği, öğrencilerin ders çalışma yöntemleri, etkinlikleri ve zamanı iyi kullanma konusundaki yetersizliği, veliler arasındaki gelir adaletsizliği, ailedeki yanlış çocuk eğitimi ve çevrenin yanlış telkinleri, eğilimleriyle birlikte ev ortamındaki olumsuzluklar, öğrenci-öğretmen çatışması, öğretmenlerin aldıkları eğitimin yetersizliği nedeniyle, öğrenciler nezdinde model olamaması ve yaratıcı ders sunumunu gerçekleştirememesi ve bunun sonucunda da öğrenciyle iletişim kuramaması, eğitim sisteminin bir bütün olarak kişiliği bastırılmış, güvenini kaybetmiş, araştırmacı ve soru soran yönü törpülenmiş insan yetiştirme amacıyla örgütlenmesi...

Alaaddin Dinçer çözüm önerilerini şöyle özetledi: Özgür, demokratik ve katılımcı bir eğitim ortamının yaratılması, içeriğin bilimsel ve güncel olması, eğitimin her aşamasının para ilişkisinden arındırılması, derslerin genel kültür yanında ilgi yeteneklere göre zenginleştirilmesi, eğitim hakkının iyi yetişmiş öğretmenler eliyle gerçekleştirilmesi, okulların fiziki açıdan sağlıklı koşullara kavuşturulması, araş-gereç yoksunluğunun giderilmesi, ders kitaplarının gereksiz bilgilerden arındırılması, eğitim sisteminin katı, kuralcı, otoriter öğelerden arındırılması...

Eğitim Emekçileri Açlık ve Yoksulluk Kışkacında! (15 Haziran 2003)

- AKP Hükümetini Uyarıyoruz: Emekçilerin Aylıklarından Tasarruf Etme Alışkanlığını Terk Edin!
- Açlık ve Yoksulluk Kışkacındaki Eğitim Emekçilerinin Aylıklarından Tasarruf Yapılmasına İzin Vermeyeceğiz!

AKP Hükümeti, açlık ve yoksulluk sınırında maaş alan eğitim emekçilerinin aylıklarında 66 milyon artış yaparak adeta bizlerle dalga geçmektedir. Bugün burada, eğitim emekçileriyle dalga geçmeye kimsenin haddi ve hakkı olmadığını hatırlatmak, 66 milyonluk artışı protesto etmek ve Milli Eğitim Bakanlığı ile bağıtladığımız Kurum İdari Kurulu kararlarının uygulanmasını istemek için toplanmış bulunuyoruz.

Eğitim-bilim işkolunda yetkiyi yeniden elde eden Eğitim Sen'i yok saymaya çalışan Milli Eğitim Bakanını ve onun bürokratlarını uyarıyor ve diyoruz ki; Kurum İdari Kurulu'nda karar altına alınan “Ek ders ücretlerine ilişkin göstergelerin yükseltilmesi ve hizmetlilerin de ek göstergeden yararlandırılması, eğitim-öğretim tazminatının artırılması ve her yıl Eylül ayı başında ödenen eğitim-öğretim yılına hazırlık ödeneğinin bir aylık tutarına çıkartılarak tüm eğitim çalışanlarına ödenmesi” yönündeki kararları uygulayın.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

Size 1 Eylül 2003 tarihine kadar süre tanıyoruz. Eğer bu kararlara ilişkin düzenlemeleri Eylül ayına kadar gerçekleştirmezseniz 800 bin eğitim emekçisinden aldığımız güçle karşınıza dikilecek, eylemlerimizin meşruluğunu asla tartışmayacağız.

Yoksulluk sınırınının 1,5 milyar liraya ulaştığı bir ülkede, eğitim emekçilerinin aylıklarına 66 milyon zam yapmak ne anlama gelmektedir? Anlamı çok açıktır: Ortalama 550 milyon lira olan aylıklar 600 milyonu ancak aşacaktır.

AKP liderine sesleniyorum; gelin, Amerika'da eğitim gören çocuklarınızla birlikte 600 milyon lirayla bir ay siz geçinmeye çalışın! Bunu başarırsanız eğer, 800 bin eğitim emekçisi adına söz veriyorum ki, 66 milyonluk zammı kabul edeceğiz.

Başaramazsınız Sayın Başbakan, başaramazsınız. Bir gün bile dayanamazsınız! Bunu siz de, biz de, milyarlarca maaş alan o milletvekilleriniz de çok iyi biliyoruz. Şimdi bir de, 'milletvekillerimiz zam almayacak' diyorsunuz. Buna ancak 'kargalar güler' Sayın Başbakan Milletvekillerinin, aylığa ihtiyaç duymayacak oranda zengin olduğunu, başka türlü milletvekili seçilme şanslarının olmadığını çocuklar bile biliyor. Siz, çocukları kandırma şansını bile yitirdiniz. Hiçbir şansınız kalmadı Sayın Başbakan!

Bizlerin nasıl yaşadığını biliyor musunuz, Sayın Başbakan! Açlık sınırı ne demek olduğuna hiç kafa yordunuz mu?

Bizler aylıklarımızla 1931 yılında 171 litre zeytinyağı alabiliyorken, bugün sadece 80 litre alabilmekteyiz. Aynı yıl 164 kg koyun eti alabiliyorken, 2003'te yaklaşık 63 kg koyun eti alabiliyoruz. 1978 yılında maaşı ile 94 adet roman alabilen bir öğretmen, 2003 yılında 55 adet roman alabilmektedir. 1995 yılında 2898 adet ekme alabiliyorken, bugün bu rakam 1600 ekmeğe inmiştir. 1995 yılında, 1353 adet yumurta alabilen bir öğretmen, bugün 1200 adet alabilmektedir. Bir öğretmen 1995 yılında 676 litre süt alabiliyorken, 2003 yılında sadece 500 litre alabilmektedir. Sayın Başbakan milletvekili maaşlarının tarihsel seyriyi ortaya çıkaran bir çalışma yapın, görün kim ne kadar yoksullaşmış. Sonra aynı çalışmayı karaparacılar, hortumcular, yolsuzluk, hırsızlık şampiyonları için yapın. Sonuçlar gelmiş geçmiş iktidarların yüzkarası olarak tarihteki yerini alacaktır. Şimdi siz kalkıp fedakarlığı eğitim emekçilerinden bekliyorsunuz. Rakamlar ortadadır; eğitim emekçileri tarihi aynı zamanda yoksulluğun, fedakarlığın tarihidir.

Bir süre bizler gibi yaşamayı deneyin Sayın Başbakan. 1 kilo et için 2 saat, 1 kilo zeytin ve 1 kilo peynir için 1 saat, orta kalite bir ayakkabı için 24 saat, 37 ekran televizyon için 48 saat, bilgisayar için 200 saat çalışmak zorunda kalın! Kalın ki, eğitim emekçilerine "aba altından sopa gösterme ve kırk katır mı, kırk satır mı" politikasından vazgeçin!

Mesleki Teknik Öğretim, İmam Hatip Tartışmasıyla Gölgelenmesin! (23 Haziran 2003)

- Mesleki-teknik eğitimin ortaöğretim içindeki payı artırılmalıdır.
- Mesleki-teknik liseler, alanlarıyla ilgili mühendisliklere gidebilmelidir.
- Ortaöğretimde yüzde 2'lik bir paya sahip İmam Hatipler nedeniyle mesleki-teknik liselerin çözüm bekleyen sorunları ertelenmemelidir.

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, mesleki-teknik öğretimle ilgili kamuoyunu yanlış ve yanıltıcı yönlendirdiğini söyledi. Dinçer, mesleki-teknik liselerin ciddi sorunları bulunduğuna dikkat çekerek "Bitme noktasına gelen imam hatipler nedeniyle mesleki-teknik liselerin sorunları yok sayılmaz." dedi. Dinçer, AKP'nin kamuoyunda yanılsamalara yol açarak, imam hatiplilerin beklentilerinin karşılamaya çalışıldığını belirtti.

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, mesleki-teknik lise mezunlarının üniversiteye girişte mağdur olduklarını ve yapılacak yeni düzenleme ile mağduriyetin ortadan kaldırılacağına dair açıklamasıyla başlayan tartışmalarla ilgili görüşlerini açıklayan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, AKP'nin imam hatiplileri rahatlatmak, boşalan imam hatip liselerini doldurmak amacını taşıdığını söyledi. Dinçer, "Eğitimde köklü değişiklikler yapılmadığı, öğrenciler ilgi ve yeteneklerine göre yönlendirilmediği sürece, üniversiteye giriş her zaman sorunlu olacaktır." dedi.

Bakan Çelik tarafından yapılan açıklamalara, yine Milli Eğitim Bakanlığı'na ait sayısal verilerle yanıt veren Dinçer açıklamasını şu sözlerle sürdürdü:

"Sayın bakanın açıklamaları gerçeği yansıtmamaktadır. Mesleki-teknik lise mezunlarının üniversiteye girişte mağdur olduklarına dair iddialar asılsızdır. Ortaöğretim öğrencilerinin yüzde 65'i genel lise, yüzde 35'i ise mesleki-teknik lisede eğitim görmektedir. 2002-2003 yılında ortaöğretime kayıt olan 918 bin öğrencinin 598 bini genel liselere, 320 bini ise mesleki-teknik liselere kaydını yaptırmıştır. Mezunlara ve mezunların üniversiteye giriş oranlarına baktığımızda yapılan açıklamaların gerçeği yansıtmadığını göreceğiz. Mesleki-teknik lise mezunlarından 184 bini üniversiteye başvurmuş ve 86 bini sınav sonucunda bir yükseköğretim programına yerleşmiştir. Genel liselerden 364 bini sınava başvurmuş ve 80 bin 590'i üniversiteye yerleşmiştir. Genel liseler yüzde 22 oranında üniversiteye yerleşirken, bu oran mesleki teknik liselerde yüzde 46 olmuştur.

Mesleki-teknik liselerin sorunları bulunmaktadır. İlk adım olarak genel ortaöğretim içindeki payları artırılmalı, eğitimin niteliği yükseltilmelidir. Öğrencilerin ilgi ve yetenekleri göz önüne alınarak mesleki-teknik ortaöğretimin payının artırılması sağlanırsa, üniversiteye girişteki sorunlar kendiliğinden azalacaktır. Bu çerçevede, mesleki-teknik ortaöğretim mezunlarının mühendislik fakültelerine geçişi kolaylaştırılmalıdır. AKP ile YÖK arasında başlayan tartışmalar yanlı ve yanlış yürütülmektedir. AKP'nin gözü imam hatiplerden başka bir kurumu görmemekte, YÖK ise bütün bir meslek-teknik eğitimi yok saymaktadır."

Din öğretimi gören öğrencilerin üniversiteye girme oranını da değerlendiren Dinçer açıklamasını sayısal verilerle sürdürdü: "2001-2002 döneminde 25 bin mezun veren bu okulların bu seneki yeni kayıtları 31 bin civarındadır. Din öğretimi alan 21 bin öğrenci üniversite sınavına girmiş ve 4 bin 780'i üniversiteye yerleşmiştir. Kazanma oranı yüzde 22.5'tir.

İmam Hatip Liselerinin doluluk oranlarına dikkat çeken Dinçer, AKP'nin yapmak istediği düzenlemenin asıl amacının kendiliğinden açığa çıktığını belirtti. Dinçer, 600 tane İmam Hatip Lisesinde 70 bin öğrenci okuduğunu, öğrencilerin bu liseleri tercih etmediğini, gerçekleştirmek istenen kolaylıkların bu liseleri yeniden cazip hale getirmeyi amaçladığını sözlerine ekledi. Dinçer "İmam Hatip Liselerinin ortaöğretim öğrencileri içindeki payı yüzde 3'tür. Milli Eğitim Bakanlığı yüzde 3'lük dilimdeki öğrencilerle ilgili düzenleme yaparak, eğitimin sorunlarını çözdüğünü iddia edecektir. Eğitim Sen çok amaçlı lise, öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine göre yönlendirilmelerini ve yine ilgi ve yeteneklerine uygun bir yükseköğretime devam edebilmelerini önermektedir."

Türkiye'nin Öğretmene İhtiyacı Var! (25 Haziran 2003)

İktidara geldiği günden bu yana kadrolaşma konusunda ısrarlı davranan AKP'nin son uygulama ile kadrolaşmanın dozunu kaçırdığı, bugün basınımızda yer alan haberleriyle iyice açığa çıkmıştır.

Bilindiği gibi, TBMM Plan Bütçe Komisyonu'nda kamu kurumları için yapılacak kadro tahsisi görüşmeleri sırasında, AKP'liler Devlet Planlama Teşkilatı tarafından 1600 olarak belirlenen Diyanet İşleri Başkanlığı'na atanacak kadro sayısını 15 bine çıkartmıştır.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

Başta eğitim ve sağlık olmak üzere, vatandaşların temel ihtiyaçlarını karşılayan kamusal alanlarda, hizmetin niteliğini olumsuz yönde etkileyecek boyutta kadro açığı bulunurken AKP'nin Diyanet İşleri Başkanlığı'na ilgili kurumun talebinin 10 katı kadro ayırması dikkat çekicidir.

Öğretmensiz çocuklar, doktorsuz vatandaşlar AKP'nin umurunda değildir. AKP tercihini kamusal alanın "imamlaştırılmasından" yana kullanmaktadır. Öğretmen açığının 200 bine dayandığı bir ülkede, öğretmen atamasını değil, din adamı atamasını önceliğine alan bir hükümetin niyetini anlamak zor olmasa gerekir.

Yüzbinlerce öğretmen açığı bulunmasına karşın, 2002 yılında 35 bin öğretmen atanırken bu sayı 2003 yılında 20 bin öğretmene düşürülmüştür. Öğretmenliğe hak kazanmış, elinde öğretmenlik diploması bulunan ancak kadro verilmediği için mağdur olan binlerce gencimizin feryadına kulaklarını kapatan AKP, kamusal alanı, kadrolaşmadan başlayarak aşama aşama kuşatmaya çalışmaktadır. Öğretmen açığının eğitimin niteliğini olumsuz yönde etkilediği açıktır. AKP, 50-60 kişilik sınıflarda eğitim görmeye çalışan çocukların feryatlarına kulaklarını kapatmaktadır.

AKP'nin gözü ve gönlü, Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesine ve bu kurumda çalışanlar dışında tüm kamusal hizmetlere kapalıdır. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçesi 10 bakanlığın bütçesinden daha büyük olduğu gerçeği bunun kanıtıdır. Kaldı ki, bu tercih yalnızca AKP'yle sınırlı değildir. Yıllardan bu yana işbaşına gelen sağcı hükümetlerin tercihi, temel kamusal hizmetlerin karşılanması, niteliğinin yükseltilmesinden değil, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan yana olmuştur.

Diyanet İşleri Başkanlığı'na, talebin 10 katı atama yapılmasının içerdiği başka tehlikelere de dikkat çekmek istiyor ve sizin aracılığınızla AKP hükümetine soruyorum: İhtiyacın dışında atama yapılarak şişirilen Diyanet İşleri Başkanlığı'nda çalışan din adamları başka kurumlara kaydırılacak mıdır? Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, eğitim kurumlarında yönetici olarak çalışan öğretmenlere dikkat çekmesi, öğretmenlerinin öğretmenler tarafından yönetilmesinin yanlışlığını ifade etmesinin altında ne yatmaktadır?

AKP'yi buradan uyarıyorum: Kamusal alanın gericileştirilmesinden vazgeçin. Türkiye'de kamusal hizmetlerin genişletilmesine ve niteliğinin yükseltilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Türkiye'nin acil ihtiyacı öğretmendir. Öğretmen açıklarını kapatın. Eğitimin niteliğini yükseltin. Kamusal kaynakları bunu için seferber edin!

Kitapta Vurgun Dönemi Başladı! (27 Haziran 2003)

Kitabı ders aracı olmaktan çıkartıp bir rant aracına dönüştüren AKP, 'pazarıcı kavgasının' asil sorumlusudur.

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, ücretsiz kitap dağıtımında özel yayınevlerinin devreye sokulmasını eleştirerek, "kitapta vurgun dönemi başladı" dedi. Dinçer, Milli Eğitim Bakanı Çelik'in özel girişimcileri her şart altında ve her konuyla ilgili desteklemeye çalıştığını sözlerine ekledi.

Eğitim Sen Genel Başkanı Dinçer konuyla ilgili görüşlerini şöyle açıkladı: "Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2003-2004 eğitim/öğretim döneminde, ilköğretim kitaplarının özel yayınevlerinden satın alınarak dağıtılmasına ilişkin kararı ve kitapların ihalesi sırasında yaşananlar Eğitim Sen'in itirazının ne kadar haklı olduğunu açığa çıkartmıştır. Bakanlık, ücretsiz dağıtacağı kitapları kendi basımevlerinde bastırmak yerine özel yayınevlerinden satın almayı tercih etmiştir. Bizim itirazımız, kitapların yayınevlerinden satın alınmasıdır. Yoksa Eğitim Sen başından bu yana ilköğretimden başlayarak üniversitenin sonuna kadar eğitimin parasız olmasını ve tüm ihtiyaçların devlet tarafından karşılanmasını savunmaktadır. Ancak bugünkü uygulama, trilyonluk bir pazar haline gelen kitap üzerinden yeni zenginler oluşturacak, var olanları daha da zenginleştirecek sonuçlar doğurmaktan öte anlam taşımayacaktır. Gazetelere yansıyan

haberlere göre kitap ihalesi "Pazar yeri kavgasına" dönüşmüştür. Kitabı ders aracı olmaktan çıkartıp bir rant aracına dönüştüren AKP, 'pazarıcı kavgasının' asil sorumlusudur."

"Milli Eğitim Bakanı'nın özel okul ve dershanelerin eğlence yerlerine en az 200 metre uzaklıkta olmasına ilişkin kanun hükmünde kararnameyi değiştireceklerini açıklaması da, AKP hükümetinin özel okulların, dershanelerin önündeki tüm engelleri kaldırmaya, onları rahatlatmaya ne kadar kararlı olduğunu göstermesi açısından çarpıcı bir örnektir. İktidar oldukları günden itibaren özel okulların sorunları dışında gözlerini her şeye kapatmış görünen AKP, kamusal eğitimin ruhuna fatiha okumaya kararlıdır."

Asıl Yargılanması Gerekenler, Soru Sormayı Suç Sayanlardır! (30 Haziran 2003)

Kilis Elbeyli Kaymakamlığı tarafından düzenlenen "Ermeni İddiaları" konulu panelde soru sorduğu için önce tutuklanan, daha sonra kefaletle serbest bırakılan Hülya Akpınar'ın ilk duruşması yarın yapılacak. Öğretmenlikten uzaklaştırılan ve kent dışına çıkması yasaklanan öğretmen Hülya Akpınar 'toplantının sükunu ve huzurunu bozmaktan' yargılanacak. Hülya Akpınar'ın davası, 1 Temmuz 2003 tarihinde Kilis Asliye Ceza Mahkemesinde görülecek.

Eğitim Sen Kilis Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Hülya Akpınar'ı desteklediklerini ve yanında olduklarını açıklayan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, "Asıl yargılanması gerekenler, soru sormayı suç sayanlardır" dedi. Dinçer açıklamasını şöyle sürdürdü: "Hülya öğretmenin başına gelenler Türkiye'nin bir ayıbıdır. Dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde soru sorduğu için bir insan cezalandırılmaz, görevinden uzaklaştırılmaz. Ancak ne yazık ki ülkemiz tarihi bu tür anti demokratik olaylarla doludur. Kamuoyunun vurdumduymazlığını buna bağlıyorum. Bu tür olaylara alışık olan hatta defalarca daha da katmerlilerini yaşayan toplumumuz duyarlılığını kaybetmiş görünüyor. Türkiye'de kimi çevreler anti demokratik uygulamalarda ısrar ediyor. Demokratikleşme adı altında gerçekleştirilen yasal değişikliklerin hayata geçirilmesinde yaşanan sıkıntıları alt etmenin yolu, Hülya öğretmene vereceğimiz destekten geçmektedir. Bu nedenle tüm bireyleri, tüm kurumları Hülya öğretmene desteğe çağırıyorum. Destek, demokratikleşmeden rahatsız olan çevrelere verilecek anlamlı bir yanıt olacaktır. Eğitim emekçileri meslektaşlarının yanındadır; onunla birlikte saf tutmaktadır. Soru sormanın, düşüncelerini açıklamanın, farklı düşünmenin suç sayılmadığı bir Türkiye için Hülya öğretmenin yanında saf tutanların çoğalması gerekiyor."

Okullar Kamunundur Satılamaz! (1 Temmuz 2003)

- Trilyonluk arsalar kimlere peşkeş çekilecektir.
- AKP, parti merkezini ve kendi taşınmazlarını satsın!

Milli Eğitim Bakanlığı'nın Milli Eğitim Temel Kanunu'nda değişikliğe giderek kamu malı olan okulları satma kararı almasına Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer tepki gösterdi. Dinçer, "Okullar kamunundur, satılamaz" dedi.

Kaynak sorununu kamu mallarını satarak çözmeye çalışan AKP Türkiye tarihinde bir ilke imza atmaya hazırlanıyor. AKP merkezi yerlerde bulunan ve arsa değeri yüksek olan okulları satılığa çıkaracak. Okulların satılmasını yolunun Milli Eğitim Bakanlığı Temel Kanunu'nda değişiklik yapmaktan geçtiği için, AKP yasa tasarısını TBMM'ye getirmeye hazırlanıyor.

Konu ile ilgili görüşlerini açıklayan Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, AKP'nin okulları satarak eğitimin sorunlarından kurtulmaya çalıştığını söyledi. Satışların "haraç-mezat" yapılacağına dikkat çeken Dinçer, "Trilyonluk bir rant söz konusudur. Bu ranta kimler gözünü dikmiştir? Metropol kentlerin merkezi yerlerinde bulunan arsalar kimlere peşkeş çekilecektir?" Dinçer açıklamasını şu sözlerle sürdürdü: "AKP iktidara geldiği günden bu yana kamusal alanın

tasfiyesine dönük adımlar atıyor. İlk kez bir hükümet özel okulları açıktan desteleyen bir proje başlattı. Şimdi de yine ilk defa okulları satmaya hazırlanan bunun için MEB Temel Kanunu'nu bile değiştirmeyi tasarlayan bir anlayışla karşı karşıyayız. Bir siyasi iktidarın kamu mallarını satmaya hakkı ve yetkisi yoktur. Okullar kamundur, satılamaz. Halka ait değerler siyasi iktidar tarafından haraç-mezat satılabilir mi? Büyük vaatlerle işbaşına gelen AKP, eğitimin sorunlarından okulları satarak kurtulmayı tasarlıyor. Peki, Türkiye'nin sorunlarından nasıl kurtulacaklar? AKP kaynak sıkıntısını gidermek istiyorsa, önce kendi genel merkez binasını ve parti taşınmazlarını satsın!." Dinçer, merkezi yerlerde bulunan okulların pek çoğunun tarihi önemi olduğunu hatırlattı ve kıymetli arsalar için tarihi dokunun yok edileceğini söyledi.

Özel Okulları Destekleme Projesine Yargı İzin Vermedi! (18 Temmuz 2003)

Eğitim sen parasız, nitelikli, eşit ve yaygın eğitim hakkı için mücadeleye devam ediyor.

Bilindiği gibi Eğitim Sen, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 13 Mayıs 2003 tarihinde yayınlanan ve "Özel Okullara Öğrenci Seçimi"ni düzenleyen genelgeyi kamusal eğitim hakkına bir saldırı olarak değerlendirmiş ve yürütmenin durdurulması için ilgili Danıştay'a başvuruda bulunmuştu.

Danıştay 8. Dairesi'nin 17 Temmuz 2003 tarihinde verdiği karar, Eğitim Sen'in projeye itirazını haklı çıkarmış ve yargı temel bir sosyal hak olan parasız eğitim hakkına sahip çıktığını göstermiştir.

Dava dilekçesinde belirtilen ve Danıştay 8. Dairesi'nin ilgili kararında da aynen yer alan; "Kurallar silsilesinde düzenleyici idari işlemler arasında yer alan genel işlemlerin, daha üst normlara ve özellikle yasalara uygun olması gerektiği, gerek öğreti ve gerekse uygulamada kabul gören bir idare hukuku ilkesidir. Dahası, Anayasanın 6. maddesine göre hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz. Dava dilekçesinde belirtilen yasal kurallar karşısında, özel okullara devletin öğrenci ücretlerini üstlenme yoluyla doğrudan bir desteğinin Anayasa ve yasalarda açıkça öngörülmediği anlaşılmaktadır. Gerek özel okullara kaynak aktarımı, gerekse eğitim sisteminde oluşan durum ve harcama kaleminde yeni girdilerin, yasal bir dayanağı olmadan idari işlemlerle düzenlenebilmesine hukuken olanak bulunmamaktadır." hükmü de göstermektedir ki, Sayın Milli Eğitim Bakanı'nın iş bu karar ile hukuk devletine, anayasal ve yasal hükümlere aykırı olarak davrandığı ortaya çıkmaktadır.

Eğitim Sen, eğitime ilişkin tüm sorunlarda taraftır. Özellikle, kamusal eğitimin korunması ve geliştirilmesi noktasında başından bu yana duyarlı davranmış, kamusal eğitim hakkına karşı yapılan her türlü saldırıya direnmiştir. Özel okulları destekleme projesinin iptali için Danıştay'a başvurmamız, kamusal eğitim noktasındaki hassasiyetimizden kaynaklanmaktadır.

Danıştay'ın bu kararını, kamusal eğitim hakkını zayıflatmaya, özel okulların önünü açmaya çalışan AKP hükümetine karşı bir uyarı olarak değerlendiriyoruz. "Özel Okullara Destek Projesi"ne karşı çıkmak, kamusal haklar noktasında direnmek, sosyal devlet anlayışına sahip çıkmaktır. Danıştay bu noktada örnek bir karar vermiştir.

Dikkat edilmelidir ki, Milli Eğitim Bakanı'nın yasal ve anayasal dayanağı olmayan uygulamaları ikinci kez Danıştay'dan geri dönmektedir. Daha önce, yine sendikamız tarafından yapılan başvuru sonucunda, Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki kadrolaşma girişimi yargıdan geri dönmüştü. Milli Eğitim Bakanını uyarıyoruz: Ya anayasal, yasal hükümlere ve yargı kararlarına uymak zorundasınız ya da istifa etmek durumundasınız.

Eğitim Sen bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kamusal eğitim hakkının tasfiyesine yönelik her türlü girişime karşı yargısal mücadelesini sürdürecektir.

Sıfır Çeken Çocuklar Değil, Eğitim Sistemidir! (28 Temmuz 2003)

Fen ve Anadolu Liseleri sınav sonuçlarını değerlendiren Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, "Yapılan her sınav eğitimin sisteminin sorunlarını açığa çıkartmakta ve gerçekleri yüzümüze vurmaktadır." dedi.

Fen, Anadolu, Anadolu Teknik ve Anadolu Meslek, Anadolu Öğretmen, Özel Fen ve Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Sağlık Meslek Liseleri için yapılan sınavda 40 bin adayın sıfır puan almasını değerlendiren Dinçer, "Ortaya çıkan sonuçlar, eğitimdeki nitelik düşüklüğünü göstermiştir." dedi.

Dinçer görüşlerini şöyle özetledi: "Yapılan sınavlarda öğrencilerin başarı durumu ülkemizde eğitim sistemin okul öncesinden başlayarak, üniversitenin sonuna kadar köklü bir değişiklikten geçirilmesine işaret etmektedir. Eğitim sistemimiz nitelikli olmaktan uzaktır. Ezberci, eleyici, sınavlara odaklanmış, yönlendirme olmayan özellikler taşımaktadır. Çocuklar bilgi hamalı gibi görülmekte, işe yaramayacak bilgileri ezberlemeye zorunlu tutulmaktadır. Eğitim soru soran, araştıran, sorgulayan, bilgiye kendi ulaşan değil, kendisine verilenle yetinen ve bunu da ezberleyerek yapan çocuklar yetiştiriyor. Sonuçlar ortadadır. Hem üniversite sınavında hem de bu sınavda "sıfır çeken" çocuk sayısı kayda değerdir. Sıfır çeken çocuklar değil eğitim sistemidir."

Eğitimde Büyük Deprem! (29 Temmuz 2003)

- 40 Bin Öğrencinin Sıfır Çekmesi Eğitim Sen'i Haklı Çıkardı.
- Her Sınav Sonucu Eğitimde Köklü Değişikliklerin Yapılmasını Zorunlu Kılıyor.
- Bu Sonuç, Kamu Okullarındaki Eğitimi Görmezden Gelen, Özel Okullara Kaynak Aktarmaya Çalışanlara İndirilmiş En Okkalı Tokattır.
- AKP, Beyaz Okulların Temsilciliğini Yapıyor.

Dün açıklanan Fen, Anadolu, Anadolu Teknik ve Anadolu Meslek, Anadolu Öğretmen, Özel Fen ve Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Sağlık Meslek Liseleri sınav sonuçları eğitimde bir deprem anlamına gelmektedir. Dikkat edilmelidir ki, yapılan her sınav, açıklanan her sonuç eğitimin sorunlarını açığa çıkartmakta ve acı gerçekleri yüzümüze vurmaktadır.

40 bin öğrencinin "sıfır" puan alması, eğitim tarihimizde kara bir leke olarak yerini alacaktır. Geçen sene aynı sınavda yaklaşık 2 bin küsur öğrenci aynı akıbetle karşılaşmıştır. Ne yazık ki, eğitimin durumunu başarılarla değil başarısızlıklarla ölçüyoruz. Eğitimin ana yönelimleri böyle olduğu sürece, başarılar değil başarısızlıkları izleyecek, her sınav sonrası bu işin nereye varacağını tartışacak, sorumlular aramaya devam edeceğiz.

Sorumlular bellidir: Eğitim sistemine yön veren, eğitimi kendi ideolojik-politik beklentileriyle düzenlemeye çalışan, yıllardan bu yana kamusal bir hak olan eğitimi gözden çıkaran, özel okullara desteklemek için uğraş verenler asil sorumlulardır. 40 bin öğrencinin vebali sorumluların vicdanlarını rahat bırakmayacaktır. Eğer eğitimin mevcut durumu sorumlular için bir karabasan haline gelmezse, açık ki ülkemizin geleceği bir karabasana dönecektir.

Ortaya çıkan sonuçlar, eğitimdeki nitelik düşüklüğünü, Türkiye'nin okullarında yapılan eğitimin içler acısı halini açığa çıkartmaktadır. Yapılan her sınav, ortaya çıkan her sonuç eğitimde köklü, çağın gereklerine uygun, bilimsel değişikliklerin yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu değişiklikler yapılmadığı sürece, bu günleri bile arayacağımızı söylemek 'müneccimlik' olmasa gerek.

Eğitim sistemimiz nitelikli olmaktan uzaktır. Ezberci, eleyici, sınavlara odaklanmış, yönlendirme olmayan özellikler taşımaktadır. Çocuklar bilgi hamalı gibi görülmekte, işe yaramayacak bilgileri ezberlemeye zorunlu tutulmaktadır. Eğitim soru soran, araştıran, sorgulayan, bilgiye kendi ulaşan değil, kendisine verilenle yetinen ve bunu da ezberleyerek yapan çocuklar yetiştiriyor. Sonuçlar

II. OLAĞAN GENEL KURULU

ortadadır. Hem üniversite sınavında hem de bu sınavda "sıfır çeken" çocuk sayısı kayda değerdir. Sıfır çeken çocuklar değil, eğitim sistemidir. Genel bütçe içinde eğitim payını her yıl azaltan bir ülke açıkçası bundan daha iyi bir sonucu hak etmiyor. Ama çocuklarımız da böyle bir eğitimi ve eğitime bu anlayışla yön veren yöneticileri hak etmiyor.

Bugün okullarımızda sınıf mevcudu ortalama 50-60'dır. Eğitimde çok ciddi boyutlarda alt yapı eksikliği bulunmaktadır. Okul, derslik ve öğretmen açıkları eğitimin niteliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Okullar sağlıklı fiziki şartlara sahiptir; pek çok okul elektrik, yakıt, su parasını bile ödeyememektedir. Okullarımızda araç-gereç, laboratuvar, kütüphane eksikliği had safhadadır.

Hal böyleyken, hiçbir şey olmamış gibi yani devlet tüm yükümlülüklerini yerine getirmiş sorun öğrencideymiş edasıyla medyanın karşısına geçip, "40 bin öğrenci sıfır puan aldı" demek, ancak ülkemize has bir aymazlık olabilir. Sıkça verilen örneği eğitime ve bu sınav sonuçlarına uyarırsak, böyle bir kepezelik, Japonya'da olsaydı, Milli Eğitim Bakanı birakalım medyanın karşısına çıkmayı ya istifa ya da intihar ederdi.

Eğitim Sen, eğitimin sorunlarına ve çözüm önerilerine ilişkin yaklaşımında haklı çıkmaktadır. Sınav sonuçları, günlerdir kamuoyunu meşgul eden, özel okullarda devlet eliyle yoksul çocukları okutmasıyla ilgili yaptığımız tüm itirazlarda ne kadar haklı olduğumuzu tescillemiştir. Sınav sonuçlarının tartışmaların alevlendiği bir dönemde açıklanması belki bir şans olarak değerlendirilebilir.

Önümüzde iki yol bulunmaktadır; ya kamu okullarındaki eğitimin niteliğini yükseltecek, eğitimin ihtiyaçlarını gidereceğiz ya da AKP'nin yaptığı gibi özel okullara trilyonlar aktaracak, kamusal eğitimden vazgeçeceğiz. AKP, Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararına rağmen büyük bir pişkinlikle, bir takım cemaatlere, gerici odaklara diyet ödeme adına, özel okulları desteklemek için projeyi kanun haline getirerek TBMM'den çıkartmaya çalışmaktadır. Yani AKP tercihi milyonlarca yoksul çocuktan yana değil, 10 bin yoksul çocuğu bahane ederek özel okullardan yana kullanmak istediğini açıkça göstermiştir.

Bir başka örneklemeyle, üç tür okul olduğundan söz edebiliriz: Zenci, melez ve beyaz okullar! Zenci okullar sorunlarını çözememiş, büyük alt yapı açığı bulunan okullardır. Taşrada, metropollerde, varoşlardaki bu okullarda öğrencilerin büyük bir çoğunluğu bulunmaktadır. Melez okullar ise geçiş okullarıdır. Gelir düzeyi nispeten orta ve yüksek ailelerin çocukları bu okullarda okumaktadır. Beyaz okullar ise özel okulların da aralarında bulunduğu, sorunlarını çözmüş, ekonomik sıkıntı çekmeyen, ailelerden maddi destek sağlayan okullardır.

AKP, işte bu beyaz okulların iktidarındır. Hükümet oldukları andan itibaren eğitime dair attıkları her adımın arkasında beyaz okulları desteklemek ve kalkındırmak çabası vardır.

Buradan, sınav sonuçlarının eğitimi yakıp kavurduğu günlerde, henüz vakit varken bir kez daha AKP'ye sesleniyorum: Gelin özel okulları desteklemekten vazgeçin. Kamusal kaynakları, kamusal eğitim için harcayın. Milyonlarca "yoksul ve zeki" öğrencinin vebalini taşıyamazsınız!

Eğitimde Gerici Kadrolaşma Sürüyor! (16 Eylül 2003)

- AKP eğitimi hallaç pamuğu gibi atıyor.
- Ücretsiz kitapların politik malzeme olarak kullanılması AKP'nin gerçek niyetini açığa çıkartmıştır.

Eğitim Sen Genel Başkanı Aladdin Dinçer, AKP iktidarının Milli Eğitim Bakanlığı'nda tarihte görülmedik oranda kadrolaştığını söyledi. Dinçer ayrıca, ücretsiz ders kitaplarında Başbakan Erdoğan'ın fotoğrafı ve mesajının yer almasını eleştirdi.

AKP iktidarıyla birlikte eğitimin başat sorunlarına, gerici kadrolaşma ve siyasallaşmanın da eklendiğini belirten Dinçer görüşlerini şöyle özetledi: "AKP'nin eğitime dönük girişimlerini dikkatlice izliyoruz. İktidara geldikleri günden bu yana eğitime dönük sinsi bir planı hayata geçirmeye çalışıyorlar. Kamusal eğitimi ortadan kaldırmak, eğitimi gericileştirmek ve kadrolaşmak için akla hayale gelmeyen adımlar atıyorlar. Ne hukuk tanıyorlar ne yargı kararı. Türkiye tarihinde eşi benzeri görülmedik bir kadrolaşma gerçekleştirerek eğitim yönetiminde kendi politik anlayışlarına yakın insanları önemli görevlere getirdiler. 1041 eğitim yöneticisinin görevden alınmasıyla başlayan kadrolaşma okulların açıldığı şu günlerde yoğunluğunu artırmıştır. İrkcı-gerici kadrolar eğitimde kilit noktalara yerleştirilmiştir. AKP iktidarı kadrolaşmadan başlayarak eğitimi adım adım gericileştirmek istemektedir. Talim Terbiye Kurulu, İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri, Şube Müdürlükleri adeta hallaç pamuğu gibi atılmaktadır. İstanbul ve Ankara'da sürgüne gönderilen yöneticiler buna örnektir. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı Ankara'da birçok okul müdürü hakkında asılsız ihbar dilekçeleri ile soruşturmalar başlatmıştır. Kendileri gibi düşünmeyen okul müdürlerine yönelik operasyon hazırlığı içinde oldukları anlaşılmaktadır. Bu türden yaklaşımlar kimseye bir yarar sağlamayacaktır. AKP intikam alma duygusundan bir an önce vazgeçmelidir."

Dinçer ayrıca ücretsiz ders kitabı dağıtımının AKP'nin gerçek niyetini açığa çıkarttığı, konunun politik malzeme olarak kullanıldığını vurgulayarak, bu konudaki görüşlerini şu sözlerle ifade etti: "Dünyada bir başka örneği zor bulunacak bir uygulamayla karşı karşıya kaldık. Dünyanın neresinde, çocuklara dağıtılan kitaplarda bir başbakan kendi fotoğrafını ve resmini kullanır. Bu uygulama ancak kabile devletlerine yakışır. AKP iktidarı eline geçen her fırsatı politik malzeme olarak kullanmaktadır. İkel politik bir anlayışla eğitimi yönetmeye kalkınlar yanlış yapıyorlar. Çocuklarımızın kitaba duyduğu ihtiyacı suistimal etmeye kalkmak AKP'ye yakışmıştır."

Dinçer, Eğitim Sen'in kadrolaşmaya ve eğitimin gericileştirilmesine karşı mücadeleye kararlı olduğunu belirtti.

Eğitime Hazırlık Ödeneği Tüm Eğitim Emekçilerini Kapsamalıdır! (17 Eylül 2003)

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, Eğitime Hazırlık Ödeneği'nin 250 milyon yükseltilmesiyle ilgili olarak bir açıklama yaptı. Şimşek, "Yapılan bu artış beklentiyi karşılamamıştır" dedi.

Her eğitim/öğretim dönemi başında öğretmenlere ödenen "Eğitime Hazırlık Ödeneği"nin bu yıl 250 milyon lira olmasına ve öğretmenler dışında kalan eğitim çalışanlarının yine kapsam içine alınmamasına tepki gösteren Şimşek görüşlerini şöyle özetledi: "Eğitim Sen, Eğitime Hazırlık Ödeneği'ni: bir maaş tutarına yükseltmesini, yılda iki defa ödenmesini ve tüm eğitim çalışanlarını kapsamasını istemektedir. Hem Kurum İdari Kurulu hem de 2004 toplu görüşme sürecinde bu talebimizi dile getirdik. Ödeneceği açıklanan miktarı yetersiz buluyoruz. Yalnızca öğretmenlere ödenmesini adaletsiz bir uygulama olarak değerlendiriyoruz. Ödenek, bir maaş tutarına yükseltilmeli ve yılda iki defa ödenmelidir. Siyasi iktidarı adil olmaya çağırıyoruz. Bir an önce tüm eğitim emekçilerini kapsayacak şekilde bir düzenleme yapılmalıdır."

Fırtınaya Dayanamayan Okullar Depreme Nasıl Dayanacak? (10 Ekim 2003)

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, dün başta Ankara olmak üzere bir çok kentte etkili olan fırtınadan en çok okulların zarar gördüğünü belirterek, önlem alınmadığı takdirde, çocukların can güvenliğinin tehlikede olduğunu söyledi. Şimşek, "fırtınaya dayanamayan okullar depreme nasıl dayanacak" diye sordu.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

Dün yurdun pek çok kentinde etkili olan fırtına en çok okullarda zarara ve tehlikelere yol açtı. Ankara'da Etimesgut Güzelkent İlköğretim Okulu, Mamak Kartaltepe ilköğretim Okulu, Yenimahalle Kooperatif ilköğretim Okulu'nun çatısı uçtu. Konu ile ilgili bir açıklama yapan Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, okulların sağlıksız ve dayanaksız yapılarına dikkat çekerek, "Çocuklarımız ve çalışanlarımız son derece bakımsız, sağlıksız, dayanaksız binalarda bulunuyorlar. Okullara yeterli ödenek ayrılmadığı için tamirat, tadilat işleri yapılamamaktadır. Deprem kuşağında bulunan ülkemizde ise bu başka bir tehlikenin işaretidir. Hiçbir önlem alınmazsa, olası bir depremin sonuçları tam bir felaket olacaktır. Fırtınaya dayanamayan okullar depreme nasıl dayanacaktır. Özel okullara trilyonlar akıtmayı planlayanların milyonlarca öğrencinin bulunduğu okullara tek bir çivi çakmamasını kabul etmemiz mümkün değildir. Bu günden söylüyorum: Okullarımıza tek bir çivi çakmayanlar depremin sonuçlarının sorumluluğundan kaçamayacaklardır. Hiç zaman kaybetmeden okullar taranmalı, dayanaksız, çürük yapıda olanlar tespit edilmeli ve sağlamlaştırma işlemleri başlamalıdır." dedi.

Talim Terbiye Kurulu'nda AKP Depremi! (19 Ekim 2003)

- Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı Yönetmeliğinde değişiklik yaparak kadrolaşmanın önünü açtı
- Yapılan değişiklikle Talim Terbiye Kurulu'nun özerkliği ortadan kaldırıldı
- Yeterli şartlara sahip olmayanlar Kurul üyesi olarak atanabilecek
- Artık, okullarda okutulacak kitapları ehli olmayanlar hazırlayacak
- Yabancı dil bilmeyenler kurulda yer alacak
- Eğitim Sen, ırkçı-gerici kuşatmaya karşı mücadeleye kararlıdır

AKP iktidarının Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki kadrolaşma girişimleri sürüyor. Göreve gelir gelmez bakanlık taşra ve merkez teşkilatında ve Talim Terbiye Kurulu'nda büyük çapta bir sürgün hareketi başlatan AKP iktidarı, şimdi de Talim Terbiye Kurulu Yönetmeliği'nde değişiklik gerçekleştirdi. Yapılan değişiklik bir taraftan kurulun özerkliğini ortadan kaldırırken bir taraftan da kadrolaşmanın önünü açıyor.

Hatırlanacağı gibi, bundan bir süre önce Talim Terbiye Kurulu'nda çalışan 167 eğitimci kanunsuz bir şekilde görevden alınmıştı. Şimdi, 167 eğitimcinin görevden alınmasının amacı daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. AKP iktidarı, önce kendisi gibi düşünmeyen eğitimcileri Kurul'dan uzaklaştırmış ve yönetmelik değişikliğine giderek niyetini açığa çıkartmıştır.

Talim Terbiye gibi ders kitaplarının, müfredatların belirlendiği bir kurulun yönetmeliğinde yapılan değişiklikler eğitimdeki gerici kuşatmanın bir devamıdır. AKP iktidarının gözü kadrolaşma dışında hiçbir şey görmüyor. 1041 eğitim yöneticisinin görevden alınması ile başlayan ırkçı-gerici kuşatma, hukuk dışı uygulamalarla, yargı tanımaz kararlarla, yönetmelik değişiklikleriyle devam etmektedir. Dikkat edilmelidir ki, eğitimin sorunlarını ortadan kaldırmak için parmağını oynatmayanlar, kadrolaşmak ve eğitime kendi dünya görüşlerini hakim kılmak için her yolu mubah sayıyorlar.

AKP iktidarının Talim Terbiye Kurulu'nda yaptığı değişikliklerin sonuçlarını hep birlikte izliyoruz. Nazım'ı ders kitaplarından çıkartan, Keloğlan'ı, Hasrettin Hoca'yı, Ömer Seyfedin'i, La Fontain'i yasaklayan anlayış eğitime yön vermekte, çocuklarımızın geleceğini belirlemektedir.

Eğitim Sen, eğitimin geleceği, çocuklarımızın yarınlarından kaygılıdır. Eğitim ehli olmayan insanlar tarafından ve ideolojik-politik beklentiler doğrultusunda yönetilmektedir.

Eğitim Sen başta eğitim emekçileri olmak üzere tüm toplumsal kesimleri bilimsel, demokratik, laik eğitim mücadelesine destek vermeye, ırkçı-gerici kuşatmaya karşı çıkmaya çağırılmaktadır.

Talim Terbiye Kurulu Yönetmeliği'nde yapılan bazı değişiklikler

Yönetmeliğin 6. maddesinde Başkanlığın görevleri düzenlenmişti. Yapılan değişiklikle başkanlığın bazı görevleri değiştirilmiş yeni bazı görevler verilmiştir. Eski yönetmelikte yer alan "Eğitim sistemini, eğitim plan ve programlarını, bütün eğitim araç ve gereçlerini araştırmak, geliştirmek, bunlara dair uygulama kararlarını almak" görevi, "... kararlarını onaylatmak üzere Bakanlık makamına sunmak" şeklinde değiştirilmiş, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının karar alma yetkisi elinden alınmıştır. Böylelikle Talim Terbiye Kurulu gibi eğitim uzmanlığı gerektiren bir kurul siyasi iradeye bağımlı hale getirilecektir.

Yine aynı maddede başkanlığın görevleri arasında yer alan "Ders ve yardımcı ders kitaplarını hazırlamak, hazırlatmak veya satın almak" görevleri arasından çıkarılmıştır. Yönetmeliğin 6. maddesine "Eğitim yöneticilerinin ve öğretmenlerin niteliklerini, performans standartlarını belirlemek" görevi başkanlığın görevleri arasında sayılmış, aynı hüküm 17. maddede de yer almıştır. Kuşkusuz yönetmelikte yapılan en önemli değişikliklerden biri budur. Bu yolla, eğitim ve öğretim hizmetlerinde performansla dayalı bir çalışma anlayışı getirilmeye çalışılmaktadır.

Kurul üyelerinin görevleri başlıklı 9/ç maddesinde yer alan "Eğitim ve öğretim alanındaki konular ile ilgili olarak yurtiçinde ve yurtdışında inceleme ve araştırmalar yapmak, buna ilişkin Kurula bilgi sunmak" bendine rapor hazırlamak görevi eklenmiştir.

Eski yönetmeliğin 25. maddesinde, kurul üyeliğine atanacaklarda aranacak genel ve özel nitelikler tek tek sayılmıştı. Bu nitelikler yapılan değişiklikte de yer almaktadır. Ancak önemli bazı değişiklikler yapılmıştır. Örneğin kurul üyeliğine atanmak için gerekli genel koşul olan en az bir yabancı dil bilmek koşulu kaldırılmış, böylece yabancı dil bilmeyenlerinde kurul üyeliğine atanabilecekleri düzenlenmiştir. Yine kurul üyeliğine atanmak için gerekli özel nitelikler başlığı tercih nedenleri olarak değiştirilmiş ancak bazı nitelikler kaldırılmıştır. Örneğin, başkanlığın değişik kademelerinde görev yapmış olmak özel niteliği kaldırılmıştır. Böylece, başkanlığın değişik kademelerinde çalışmamış olan birinin kurul üyeliğine atanması ile başkanlığın değişik kademelerinde görev yapmış birinin atanması arasında tercih farkı ortadan kaldırılmıştır.

Eski yönetmeliğin "Daire Başkanlığına Atanacaklarda Aranacak Nitelikler" başlıklı 26. maddesinde yer alan "Daire başkanlığına; yüksek öğrenim görmüş, öğretmen menşeli, merkezi veya taşra teşkilatında en az üç yıl başarılı yöneticilik yapmış olanlar arasından atama yapılır";

"Kurul Uzmanlığına Atanacaklarda Aranacak Nitelikler" başlıklı 27. maddesinde yer alan "Kurul uzmanlığına; Başkanlıkta şube müdürü veya eğitim uzmanı olarak en az üç yıl çalışanlardan 12 yıl kıdemi olanlar arasından atama yapılır";

"Şube Müdürlüğüne Atanacaklarda Aranacak Nitelikler" başlıklı 28. maddesinde yer alan "Şube müdürlüklerine; öğretmen menşeli, alanında tecrübe sahibi ve Bakanlık teşkilatında en az üç yıl yöneticilik yapmış olanlar arasından atama yapılır. Ancak, hukuk, muhasebe ve denklik gibi özel ihtisas isteyen birimlerin müdürlüklerine yükseköğrenim görmüş olmak şartıyla öğretmen menşeli olmayanlar da atanabilirler.;"

"Eğitim Uzmanlığına Atanacaklarda Aranacak Nitelikler" başlıklı 29. maddesinde yer alan "Eğitim uzmanlığına öğretmen menşeli olanlar ile yönetim muhasebe, bilgi işlem, personel, hukuk, eğitim mevzuatı, program geliştirme, planlama, araştırma, ölçme ve değerlendirme, rehberlik ve denklik alanlarından birinden başarılı hizmeti bulunanlar arasından atama yapılır.;" hükümleri kaldırılmıştır.

Böylece Talim Terbiye Kurulu Başkanlığına Daire başkanı, kurul uzmanı, şube müdürü veya eğitim uzmanı olarak atanmak için yukarıda anılan nitelikleri taşımasa da atama yapılabilecektir. Bu durum Talim Terbiye Kurulu Başkanlığında kadrolaşma yönünde atılmış çok büyük bir adımdır.

Görüldüğü gibi, yapılan değişikliklerin tümü kadrolaşmanın önünü açmaya yöneliktir. Hak etmeyenler, liyakata, dereceye, deneyime, uzmanlığa sahip olmayanlar Talim Terbiye Kurulu'nda görev alacak, eğitim programlarını belirleyecek, ders ve yardımcı kitapları üretecektir. AKP iktidarının kıstası eğitimci olmak değil, ideolojik-politik açıdan yandaş olmaktır.

Öğretmenlerin Rütbeye Değil, Niteliğe İhtiyacı Var! (31 Ekim 2003)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'i eleştirdi. Sabah gazetesine verdiği röportajda öğretmenler için yeni uygulamalar getirileceğini söyleyen Çelik'i yanıtlayan Dinçer, "Öğretmenlerin rütbeye değil, niteliğe ihtiyacı var" dedi.

Sabah gazetesi yazarlarından Yavuz Donat'ın sorularını yanıtlayan Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in, öğretmenlerin özlük haklarıyla ilgili yeni düzenlemeler yapılacağı ve özel eğitim kurumlarının oranının yüzde 20'ye çıkarılacağı şeklindeki sözlerine tepki gösteren Dinçer, "Milli Eğitim Bakanı yeni bir yanışın eşiğinde bulunmaktadır. Bu yanışın ilk adımı, yine eğitim bileşenlerini sürece dahil etmemek, eğitim alanında örgütlü sendikaların görüşünü almamakla atılmaktadır. Milli Eğitim Bakanı 'ben yaptım, oldu' anlayışını adeta yönetim felsefesi haline getirmiştir." dedi.

Nitelikli eğitimin ancak nitelikli öğretmenle yapılabileceğini belirten Dinçer, öğretmeni nitelikli hale getirmenin yolunun Bakan Çelik'in uygulamayı düşündüğü yöntemle gerçekleştirilmesinin mümkün olmadığını söyledi. Dinçer, "Öğretmenin niteliğini yükseltecek, onu uzmanlaştıracak girişimlere, hizmetiçi eğitime ihtiyaç vardır. Ancak bu öğretmenleri rütbelendirerek, ücretle ödüllendirerek gerçekleştirilemez. Bu yöntem çalışma barışını ortadan kaldıran sonuçlar doğuracaktır. Eğer bakanlık öğretmenin niteliğini yükseltmek istiyorsa, çalışma koşulları ve okulların fiziki yapısındaki olumsuzluklar giderilmeli, kalabalık sınıflar ortadan kaldırılmalıdır. Bakan Çelik 'öğretmenlerin kendilerini geliştirecek kaynak kitapları okuması gerektiğini, aksi takdirde sınavda başarısız olacağını ve yükselmeyeceğini' ifade etmiştir. Bu, düpedüz 'vermeden almak'tır. Bakan Çelik öğretmenlerin neden az okuduğunu, kendilerini geliştirecek kaynak kitapları neden alamadığını bilmiyor sanırım. Geçinebilmek için ek iş yapan, sofrasındaki ekmeği bir dilim azaltan öğretmen nasıl hazırlanacaktır sınava? Siz öğretmenleri yoksulluk sınırının altında bir maaşla yaşamaya mahkum edin, sonra kalkıp sınava hazırlanmasını isteyin. Bu, açıkçası öğretmene, 'kendine yeni bir ek iş daha bul' demektir.

Dinçer, AKP iktidarının bir yıl içinde okul müdürlerine kadar uzanan bir kadrolaşma gerçekleştirdiğini ve bu uygulamanın suistimalleri, partizanlığı beraberinde getireceğini vurguladı.

Ayrıca Bakan Çelik'in eğitimi paralı hale getirmeyi amaçlayan ve özel okulları destekleyen yaklaşımının röportajda açıkça ifade edildiğini hatırlatan Dinçer, eğitimin kamusal, nitelikli, eşit ve yaygın olarak kullanılacak temel bir hak olduğunu belirtti. Dinçer, "AKP iktidarı eğitimi özelleştirmek, özel okulları yaygınlaştırmak için her yolu deniyor, işbaşı yaptığı günden bu yana, özelleştirme amaçlı projeler üretiyor. Milli Eğitim Bakanı'na sesleniyorum: Siz öğretmenlere rütbe vermeye hazırlanıyorsunuz ama bil ki, tarih sizin rütbenizi çoktan belirledi. Tarihe, kamu okullarının sorunları çözmek, kamusal eğitimin niteliğini yükseltmek için proje üretmeyen ama özel okullar için varını yoğunu ortaya koyan bir Milli Eğitim Bakanı olarak geçeceksiniz."

Dinçer, tüm eğitim çalışanların çözüm bekleyen sorunları olduğunu ve çözümünün demokratikleşmeden geçtiğini, eğitim çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakkı kullanarak ekonomik, sosyal ve özlük haklarda yaşanan sorunları aşabileceğini sözlerine ekledi.

Eğitimde AKP iktidarının Bir Yılı! (3 Kasım 2003)

Eğitime Özelleştirme, Gericileştirme ve Kadrolaşma Girişimleri Damgasını Vurdu

- AKP iktidarı eğitim sorunlarını aşmada, eğitim emekçilerinin ekonomik, sosyal sıkıntılarını gidermede başarısız olurken, özelleştirmede, eğitimin gericileştirilmesinde ve kadrolaşmada başarılı oldu.
- Bir yıl içinde, AKP iktidarının hukuku hiçe sayan, yargı kararlarını dikkate almayan tavır dikkat çekti.

Siyasi iktidarların ilk yılı sonunda yapılan değerlendirmeler, geleceğin öngörülmesini tutulmasını sağlayabilir. Çünkü ilk yılda kendisini gösteren yönetim anlayışı, sonraki yılların nasıl geçeceğini ipuçlarını barındırır. İktidarda geçirilen ilk yılda artık niyetlerin ötesine geçilir, icraatlar öne çıkar. AKP'nin icraatlarını gözlemlene, sonuçlarını analiz etme şansını yakaladığımız şu günlerde, eğitim açısından 3 Kasım'la başlayan sürecin kayıp bir yıl olduğu söylenebilir. Aslında 'kayıp yıl' ifadesi içinde kısmen olumluluklar taşımaktadır. Bu nedenle eğitimde AKP'li bir yıl, kayıp olarak değil, olumsuzlukların arttığı, onarılması güç bozulmaların ortaya çıktığı, eğitimin kamusal, nitelikli bilimsel, laik yönünün daha da törpülediği, kadrolaşmanın eğitimin sorunlarının önüne geçtiği bir dönem olarak değerlendirilebilir.

AKP iktidarının ilk yılında en sıcak tartışma gündemini eğitime dair konular oluşturdu. Eğitimin içinde bulunduğu durumu, mevcut olumsuzlukları, eğitim bileşenlerinin köklü değişiklik yapılması yönündeki beklentisini, kendi girişimlerinin meşruluğu için kullanmaktan çekinmeyen AKP iktidarı icraatlarıyla, birakalım herhangi bir iyileştirmeyi, yeni gerginliklerin, yeni tıkanma noktalarının ortaya çıkmasına neden oldu.

Eğitim alanındaki girişimlerine yargının izin vermemesi AKP'nin bir başka yüzünü görmemizi sağlamıştır. Siyasi iktidar, yargı kararlarını tanımayan, hukuka saygı durmayan bir tavır izlemiştir.

Özelleştirme ve Gericileştirme

AKP iktidarı eğitimdeki ilk yılında iki önemli konuda girişimlerde bulundu. Özelleştirme ve gericileştirme.

Eğitime dönük planlarını bu iki sacayağına oturtan iktidar, öyle projelerle çıktı ki kamuoyunun karşısına, bu iki sacayağının aynı anda sağlamlaştırılabileceğini gösterdi. 10 bin çocuğun özel okullarda kamusal kaynaklarla okutulmasını amaçlayan ancak gerek yargı kararları gerekse de Cumhurbaşkanı'nın vetosuyla uygulama şansı bulamayan "Özel Okulları Destekleme Projesi" bu iki niyetin örtüştüğü girişim olarak dikkat çekti.

Proje, ekonomik dar boğazdaki özel okulları bir nebze olsa rahatlatıyordu. Proje kapsamındaki 10 bin öğrencinin ağırlıklı cemaatlere yakınlığı ile bilinen okullara alınacağı dikkatlerden kaçmadı. 'Aslan payı' bu okulların elinde kalacaktı.

AKP iktidarının başarıyla tamamladığı bir başka konu ise kadrolaşma oldu. İktidara gelir gelmez 1041 eğitim yöneticisini görevden alan ve yerlerine AKP'ye yakınlığı ile bilinenlerin atanmasıyla devam eden, Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarını içine alan, Talim Terbiye Kurulu'ndaki büyük çaplı sürgünle ayyuka varan kadrolaşma girişimi, son bir yılda eğitimi olumsuz yönde etkilemekle kalmamış, eğitimin geleceğini de karartacak düzeye çıkmıştır.

Talim Terbiye Kurulu'ndaki büyük sürgün ve ardından Talim Terbiye Kurulu Yönetmeliği'nde yapılan değişiklik, bir önceki adımda İlköğretim Okulları Yönetmeliği'nde gerçekleştirilen değişiklikler AKP iktidarının eğitimi gericileştirme altına alma ve özelleştirmede kararlı olduğunu, kadrolaşmadan başlayarak bunu aşama aşama gerçekleştirme niyeti taşıdığını açıkça çıkartmıştır.

2004 Bütçesi; İktidarın Turnusoludur

Bütçe verileri siyasi iktidarın tercihlerinin daha iyi anlaşılmasını sağlamakta ve turnusol işlevi görmektedir. Yorumlara, varsayımlara gerek bırakmayacak veriler sunmaktadır. Bu noktada, 2004 bütçesinin AKP iktidarının tercihini gözler önüne serdiğini açıklıkla söyleyebiliriz. Bütçe borç, faiz bütçesidir; eğitim yine üvey evlat muamelesi görmüştür.

150 Katrilyonluk konsolide bütçenin 66 katrilyonunu ulusal ve uluslararası sermayeye yapılacak olan faiz ödemeleri oluşturmakta, diğer kalemlerde ise IMF'nin belirleyiciliği açıkça görülmektedir. Nitekim 2004 yılı bütçesinden eğitime ayrılan pay sadece % 8.04 olarak belirlenmiştir. Geçtiğimiz yıl bu oran % 6.9 iken bu yıl sadece yüzde 1.1 arttırılmıştır. 2003 yılında eğitim bütçesi 10.5 katrilyon iken, bu rakam 2004 bütçesinde 12.5 katrilyon olarak görülmektedir.

Her yıl eğitime 1.3 milyona yakın öğrenci dahil olmakta ve eğitim sorunları her geçen gün artmaktadır. Son 10 yılda öğrenci nüfusu yarı yarıya artmış ama eğitim payı azalmıştır. Bu nedenle yapılan kısmi artışların yetersiz kalacağı tartışılmaz bir gerçekliktir.

Açıklanan bütçe rakamları ile eğitim sistemimizin sorunlarını çözebilmesi mümkün değildir. Eğitim sistemimiz, tarihinde olmadığı kadar fazla sorunla boğuşmakta; sistem, eğitim emekçilerinin ve halkımızın göstermiş olduğu büyük fedakarlıklarla ayakta durabilmektedir.

Eğitim Sorunları Varlığını Korumaktadır

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan açıklamaların aksine eğitim sorunlarını giderme yönünde atılmış tek bir adım, başlatılan tek bir proje yoktur. Eğitim sorunları varlığını korumaktadır.

Öğretmen, okul, derslik açıkları, fiziki şartlardaki olumsuzluklar, altyapı eksikliği, araç gereç yetersizliği, birleştirilmiş sınıflar, ikili ve taşınmalı eğitimin yarattığı sorunlar, eğitim emekçilerinin ekonomik, sosyal sorunları, programların ve kitapların bilimsel olmayan, ırkçı-gerici, cins ayrımcı öğelerle dolu olması, sistemin kişilikleri bastıran, itaatkar, araştırmayan, soru sormayan bireyler yetiştirmeyi hedeflemesinin öğrenciler üzerinde yarattığı tahribat, rehberlik, yönlendirme sisteminin bilimsellikten uzak olması eğitimin niteliğini olumsuz yönde etkilemeye devam etmektedir.

Konya Milli Eğitim Müdürü Görevden Alınsın! (12 Kasım 2003)

Konya İl Milli Eğitim Müdürü Mehmet Özer'in, "Dar elbiselerin öğrencileri tahrik ettiği" şeklindeki açıklamasına Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer tepki gösterdi. Dinçer, Özer'in derhal görevden alınmasını istedi.

Dinçer konu ile ilgili yaptığı açıklamada Konya İl Milli Eğitim Müdürü Mehmet Özer'in sözlerini ilkel ve art niyetli bir zihniyet olarak yorumladı. Dinçer açıklamasını şöyle sürdürdü: "Konya Milli Eğitim Müdürü'nün açıklamalarını bir eğitimci olarak üzülerek okudum. Milli Eğitim kimlere kaldı; bunu kabullenmek olanaklı değildir. AKP iktidarının eğitimi gericileştirme operasyonunun sonuçlarını yaşamaya başladık. Eğitim, ilkel ve çağdışı bir kuşatma altındadır. Konya Milli Eğitim Müdürü göreve geldiğinden bu yana, atamalarda İmam Hatip kökenlileri ve din öğretmenlerini tercih etmesi ve ders saatlerini iftar vaktine göre ayarlamasıyla dikkat çekmiş, son açıklamasıyla birlikte gerici ve ilkel yaklaşımını ayyuka çıkartmıştır. Açıkçası kendi içindeki sapkınlığı öğrencilere mal etmeye çalışmıştır. Böyle bir eğitimciyi kamuoyunun, ve velilerimizin vicdanına bırakıyorum. 'Erkek öğrencilerin kadın öğretmenlerden tahrik olduğunu' söyleyen Mehmet Özer'in beynini ırkçı gerici ilkel ve çağdışı anlayış tahrik etmiştir. Tüm kamuoyunu, eğitim emekçilerini ve öğrencileri, velileri, öğrencilerimizi protesto etmeye çağırıyoruz."

AKP'nin Özel Okul İnadı Sürüyor! (14 Kasım 2003)

Sayın Çelik, Yalnızca Özel Okulların Bakanı Gibi Davranmaktan Vazgeçsin

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, Milli Eğitim Bakanlığı'nın 625 Sayılı Özel Öğretim Kurumları yasasında yapmak istediği değişiklikleri eleştirerek, "Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, özel okulları desteklemek için insanüstü bir çaba gösteriyor. Bakan Çelik'teki bu özel okul aşkını anlamak olanaklı değil." şeklinde konuştu.

Milli Eğitim Bakanı Çelik'in, özel okulları ve özel dersaneleri desteklemek için ilköğretimin temel yasalarını değiştirmeyi kafasına koyduğunu ve bunun için her yolu denediğini belirten Dinçer AKP iktidarını takibe yapmakla suçladı. Dinçer sözlerine şöyle devam etti: "10 bin öğrencinin devlet parasıyla özel okullarda okutulmasını ve böylelikle özel okullara kaynak aktarılmasını hedefleyen AKP iktidarı, projeye yargı ve Cumhurbaşkanlığı tarafından izin verilemeyince, başka yol ve yöntemlerle amacına ulaşmaya çalışmaktadır. 625 Sayılı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliği'nde değişikliğe gidilerek, bu proje hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Birkaç gün önce projeden vazgeçildiğine dair açıklamaların takiyeden ibaret olduğu, AKP'nin özel okul inadının sürdüğü anlaşılmaktadır."

Dinçer, yönetmelikte yapılması düşünülen değişikliklerin özel okulları ve özel dersaneleri desteklemek amacını taşıdığı belirterek, "Eğitim-öğretim kurumlarının içkili yerlere 200 metre mesafede açılabileceğine dair hüküm değiştirilerek, bu mesafe 100 metreye indirilmiştir. Bu, özel eğitimi desteklemek değil de, nedir? Özel okul açmak isteyen şahıslarda aranan şartlarda da değişiklik yapılmış ve şimdiye kadar aranan kıstaslar ortadan kaldırılmıştır. Görülüyor ki, Milli Eğitim Bakanı işini gücünü bırakmıştır ve özel okulları desteklemek için harcamaktadır. Sayın bakanın işi kamu okullarının sorunlarını çözmektir. Bu işini ihmal ettiği, kamusal eğitimin sorunlarını görmezden geldiği açık ve nettir. Sayın Çelik'i bir kez daha, yalnızca özel okulların bakanı gibi davranmaktan vazgeçmeye çağırıyoruz."

Şiddet Yenilecek, Bilim Kazanacak! (24 Kasım 2003)

24 Kasım Öğretmenler Günü'nü İstanbul'da meydana gelen ve eğitim emekçileriyle birlikte tüm halkımızı derin bir acıya boğan olayların sıcaklığında karşılıyoruz.

Öğretmenler 24 Kasım'ı, talepleriyle birlikte, İstanbul'da yaşanan bombalı katliamı lanetleme, acılara ortak olma günü olarak algılıyor. Öğretmenler, bu saldırılarda yaralanan ve hayatını kaybedenlerin yakınlarının acılarını paylaşıyor. İstanbul'da ardı ardına patlayan bombaların anlamının farkındayız: Bu saldırılar hepimizi, tüm insanlığı hedef almaktadır.

Tüm toplumu terörize etmeyi amaçlayan saldırılar bizleri susturmayı, boyun eğdirmeyi hedeflemektedir. Ancak bilinmelidir ki, aydınlanmanın, barışın, hoşgörünün simgesi olan eğitim emekçileri teslim olmayacak, susmayacaktır. Saldırganların amacı susmuş, sinmiş, tepkisiz, teslim olmaya hazır bir toplum yaratmaksa, bunu başarma şansları yoktur; olamaz da. Şimdiye kadar toplumumuzu şiddet yöntemiyle teslim almayı amaçlayan her türlü girişime nasıl karşı çıkıldıysa, bundan sonra da çıkılacaktır.

Bir kez daha sevgi, hoşgörü ve barış kazanacak, tarih bir kez daha öğretmenleri haklı çıkaracaktır. Çünkü öğretmenlerin kalbi insanlık ateşiyle yanmaktadır. Bu yangını söndürmek mümkün olmayacaktır. Öğretmenler öğrencilerine barışı anlatacak, barışın kazanacağını, kazanması gerektiğini vurgulayacaklardır. Onların bombaları varsa, öğretmenlerin bilimi var. Bakalım, bombalar mı kazanacak yoksa bilim mi? Şiddet, terör, cinayet yenilecek, bilim kazanacak.

Saldırılarda yaşamını yitirenleri saygıyla anıyoruz. Yaralıları yalnız bırakmayacağız, yüreklerimize korku salmak isteyenleri, sesimizin derinliğinde susturacağız, biz çoğalacağız, caniler azalacak.

Öğretmenler ülkemizin geleceği için üzerlerine düşen sorumluluğun farkındadır. 24 Kasım'ı siyasal iktidarların öğretmenlere dönük sahte övgüler, iltifatlar ve boş vaatlerle geçiştirildiği bir gün olarak değil, sorunlarımızın dile getirildiği, tartışıldığı ve çözümlerin kamuoyuyla paylaşıldığı bir gün olarak algılıyoruz. Bu bağlamda, 24 Kasım'ı sadece öğretmenlerin değil, tüm eğitim çalışanlarının (hizmetli, memur) sorunlarının dile getirildiği bir gün olarak değerlendiriyoruz. Hem haklarımızın almanın hem de bizleri bombalarla susturmaya çalışanların heveslerini kursaklarında bırakmanın ve geleceğe sahip çıkmanın tek yolunun örgütlülüğümüzü güçlendirmek ve genişletmekten geçtiğini biliyoruz. Bu bağlamda, 24 Kasım'da bir yandan şiddeti nefretle kınarken, öte yandan taleplerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Bu çerçevede, 24 Kasım 2003'te Eğitim Sen;

- Şiddetin sona ermesini, barış ve hoşgörü kültürünün kazanmasını,
- İş güvencesini yok eden, sözleşmeli çalışmayı ve performansla göre ücretlendirme sistemini getiren Kamu Yönetimi Temel Yasası'nın ortadan kaldırılmasını,
- Eğitim emekçilerine insanca yaşayacakları bir ücret verilmesini, taban aylığın 873 milyona çıkartılmasını,
- Zorunlu tasarrufların bir an önce ödenmesini,
- Eğitime Hazırlık Ödeneği'nin tüm eğitim emekçilerini kapsamasını, yılda iki kez ödenmesini, bir maaş tutarında olmasını,
- Sürgünlere, soruşturmalara son verilmesini ve kadrolaşma girişimlerinin durdurulmasını
- Grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakkın tanınmasını talep etmektedir.

3 Aralık Dünya Özürlüler Günü! (3 Aralık 2003)

Bugün 3 Aralık Dünya Özürlüler Günü. Bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de özürlüler hatırlanacak bugün. Tıpkı çocukların sadece 23 Nisanlarda, öğretmenlerin sadece 24 Kasımlarda hatırlandığı gibi. Onlar adına şöenler kutlamalar düzenlenecek, hatta daha önce olduğu gibi milletvekilleri ve bakanlarımız birkaç dakikalığına gözlerini bağlayacak, tekerlekli sandalyeye oturarak özürlüleri "anladıklarını" medyatik bir şekilde göstermiş olacaklar. Ancak;

- Caddeler, sokaklar sosyal aktivite alanları, resmi ve özel kurumlar, toplu taşıma araçları v.b'nin özürlüler düşünülmeden planlandığı ve özürlülerin yaşamlarını zorlaştıracak şekilde düzenlemelerin yapıldığı,
- Özürlülere yönelik düzenlenen yasa ve yönetmeliklerin eğitim dönemiyle sınırlı kaldığı,
- Resmi ve özel kuruluşlarda % 10 oranında özürü çalışma zorunluluğunun uygulanmadığı,
- Özel özel eğitim kurumlarına teşvik kredisi verilirken devlete bağlı özel eğitim okul ve kurumlarına aktarılan ödeneklerin yetersizliği,
- Özel eğitim okulu olarak kullanılan binaların genellikle eski ilkokul binaları olduğu, normal okullardaki özel eğitim sınıflarının ise, bodrum katlarında, tecridi andırır gibi dar ve karanlık yerlerde açıldığı,
- Özürlülerin yaşamlarını kolaylaştırmak amacıyla oluşturulmuş kurumların sağlıklı olarak işletilmediği, bundan dolayı özürü çocukların tanılama, yerleştirme ve izleme çalışmalarının sağlıklı olarak yapılamadığı, çocukların yanlış tanılanarak yanlış eğitim programlarına yerleştirilebildiği,
- Devlet okullarındaki eğitimin maddi yükünün (eğitim araç-gereçleri, temizlik araç-gereçler, yemek ve servis ücretleri v.b) normal okullarda olduğu gibi çoğunlukla velilerin sırtına yüklendiği,

- Sosyal güvenceleri (SSK ve Emekli Sandığı) olan ailelerin özürsüz çocukları için özel özel eğitim kurumlarına her ay öğrenci başına 250 milyon gibi bir miktar ödenerek eğitimden yararlanmaları sağlanırken diğer ailelerin bu hizmetten yararlandırılmadığı,
- Özel eğitim programlarının yetersiz ve uygulanabilir olmaktan uzak olduğu,
- Özel eğitim okullarındaki personel ihtiyacının tam olarak karşılanmadığı ve çalışan personelin iş yüklerinin ağır olduğu ve bu personelin çağdaş ülkelerde, yıpranma payı, özel hizmet tazminatı, erken emeklilik gibi hakları varken bizim ülkemizde bu tür hakların geri alındığı gibi asıl sorunlar ve gerçekler görmezden gelinecek.

Bütün hizmet alanlarında olduğu gibi, toplumun duyarlı olduğu özel eğitim alanında yaşanan sorunların nedeni, istemeyerek değil, sistemli bir şekilde uygulamaya konulan özelleştirme politikalarıdır. Bu durum, devletin eğitime ayırdığı bütçeden, özel kuruluşlar teşvik edilirken, eğitim alanında yatırım yapmamasından açıkça anlaşılmaktadır. Bu nedenle Eğitim Sen olarak diyoruz ki;

Yollar, binalar, toplumsal yaşam alanları özürsüzlerin ihtiyaçlarına uygun bir düzenlemeye kavuşturulmalı, toplum özürsüzlere nasıl davranacağı ile ilgili bilinçlendirilmelidir. Özürsüzlerin lehine, onların talepleri doğrultusunda bir yasal düzenleme yapılmalıdır. Özürsüzlerle ilgili her türlü eğitim, yardım ve diğer etkinlikler devlet eliyle yapılmalı ve daha fazla kaynak ayrılmalıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde bağımsız bir Özel Eğitim Hizmetleri Genel Müdürlüğü kurularak, hizmetlerin toplumun tüm kesimindeki özürsüz çocuklara ulaşması sağlanmalıdır.

Hak Aramanın Karşılığı Cop ve Gözaltı! (12 Aralık 2003)

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek kamu emekçilerine karşı polisin takındığı sert tutumu eleştirdi. Şimşek, "Ne yazık ki, ülkemizde hak aramanın karşılığı cop ve gözaltıdır." dedi. Şimşek, gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istedi.

KESK'in aldığı karar uyarınca, 2004 bütçesini ve Kamu Yönetimi Tasarısını protesto etmek amacıyla 10-11 Aralık 2003'te Türkiye genelinde iki gün iş bırakan ve taleplerini kamuoyuyla paylaşmak amacıyla kitlesel basın açıklamaları gerçekleştiren kamu emekçilerine karşı polis şiddet uyguladı. İzmir, Diyarbakır ve Antalya'da basın açıklamalarına izin vermeyen polis kamu emekçilerine cop, biber gazı, tazyikli su ile saldırdı. Polisin vahşice saldırısı sonucunda Diyarbakır, İzmir, Antalya ve Mersin'de onlarca kişi gözaltına alınırken, Diyarbakır'da 29, Antalya'da 5 kamu emekçisi yaralandı.

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek polisin tutumunu ve kamu emekçilerine karşı şiddet uygulamasını kınayarak "Kamu emekçileri 2004 bütçesini ve kamusal alanın tasfiyesiyle sonuçlanacak olan Kamu Yönetimi Yasa tasarısını protesto etmek amacıyla üterimden gelen güçlerini kullandılar. Demokratik tepkilerini dile getirmek için alanlara çıktılar. Ne yazık ki ülkemizde hak aramanın, demokratik tepki göstermenin karşılığı cop ve gözaltıdır. Aralarında Eğitim Sen Diyarbakır Şube başkanımızın da bulunduğu çok sayıda arkadaşımız gözaltına alınmıştır; yaralı arkadaşlarımız bulunmaktadır. Siyasal iktidarı, kamu emekçilerine karşı takındığı tavır nedeniyle kınıyorum. Türkiye, insan hakları gününde kendi insanlarına karşı şiddet uygulayan bir ülke olarak tarihteki yerini almıştır. İki gün boyunca yaşananlar, polisin tutumu, demokratikleşme sürecinin kağıt üzerinde kaldığını, yasakçı, baskıcı, hoşgörüsüz yönetim anlayışının varlığını sürdürdüğünü göstermiştir." şeklinde konuştu.

Eğitimin Sorunlarını Yapay Çözümlerle Örtemezsiniz! (6 Ocak 2004)

Eğitim sistemimizin yıllardır sorunlarla boğuştuğunu söylüyor, siyasi iktidarı bu sorunlara çözümler bulması konusunda sürekli olarak uyarıyoruz. Ancak yıllardır siyasi iktidarlar eğitimde yaşanan sorunlara çözümler üretmek yerine, daha çok göz boyamaya yönelik, sorunların temeline inmeyen yapay çözümler üretmekte ısrar ediyor. Son olarak okullara 40 bin bilgisayar alınarak internet kullanımının yaygınlaştırılacağına açıklanmasını, bu yapay çözümlerden birisi olarak görüyoruz.

Bugün, pek çok kamu okulunda son derece ilkel koşullarda eğitim verilmektedir. Eğitimi yeni çağa hazırladıklarını iddia edenler, Bingöl depreminde çürük yapılaşma nedeniyle ölen öğretmen ve öğrencilerin ölümüne ne diyecektir?, Türkiye'nin pek çok yerinde okulların hala tezek ve saman ile ısıtıldığını nasıl açıklayabilir? Son olarak Ağrı Doğubeyazıt'ta yaşananlar bu ayıbı bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Bingöl depreminde ve Ağrı, Doğubeyazıt'ta ölen öğretmenler 2003 yılında eğitimin sembolü olmuşlardır. Siyasi iktidar ise, öğrencilerimiz ve öğretmenlerimizin ölmesine neden olan sorunları çözmek yerine, hamasi nutuklar atarak, yeni yapılan okullara ölen öğretmenlerinin adını vererek sorumluluktan kaçmaya çalışmaktadır.

Bilimsel ve teknik gelişmelerin eğitim alanında kullanılması ve yaygınlaştırılması elbette çok önemlidir. Ancak bunu tespit etmek başka, eğitimin dağ gibi birikmiş sorunlarını görmezden gelerek, alınmak istenen 40 bin bilgisayarı bir siyasi şova dönüştürmek istemek başka bir şeydir.

Eğitim için önemli olan, eğitim sisteminde yapısal, kalıcı düzenlemeler yapmak, öğretmenlere mesleklerini icra ederken hak ettiği değeri vermektir. Aksi takdirde, eğitimin ve eğitim emekçilerinin temel sorunları ortada dururken yeni bilgisayarların alınması, bütün okullara internet bağlantısı yapılması, yaşanan sorunların üstünü örtmek amacıyla yaratılan yapay çözümler olacaktır.

Din Dersi Zorunlu Olmaktan Çıkartılsın! (11 Şubat 2004)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, Milli Eğitim Bakanlığı'nın Aleviliği Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi müfredatına alma yönünde başlattığı çalışmalarla ilgili görüşlerini açıkladı. Dinçer, Alevilik mezhebinin müfredata dahil edilmesinin eleştirileri savuşturmak amacını taşıdığını belirterek, "Yapılması gereken Din dersinin zorunlu olmaktan çıkartılmasıdır. Aksi durum, Türkiye gibi çok kültürlü, çok dinli ve çok mezhepli bir toplumda başka sıkıntıların doğmasına yol açacaktır." dedi.

Dinçer, din derslerinin zorunlu ders olarak okutulmasının eğitimin evrensel ilkesi olan laikliği zedelediğini hatırlatarak "Din eğitimi almak isteyenler olabilir. Bu onların tercihidir ve anlaşılabilir bir durumdur. Ancak din dersinin zorunlu hale getirilmesini anlamak ve kabul etmek olanaklı değildir." dedi. Dinçer, yalnızca belli bir din ve mezhebin öğretilmesi nedeniyle, uzun zamandır din derslerinin kamuoyu tarafından tartışıldığını, AKP'nin ise Aleviliği müfredata alarak itirazları etkisizleştirmek amacını taşıdığını sözlerine ekledi.

Din dersinin zorunlu olmaktan çıkartılması için Anayasanın 24. Maddesinin değiştirilmesi gerektiğini söyleyen Dinçer "AKP iktidarı, Aleviliği müfredata alarak din eğitimi rahatlatmayı, baskılardan kurtarmayı hedeflemektedir. Oysa yapılması gereken Anayasanın ilgili maddesini değiştirerek, din derslerinin zorunlu olmaktan çıkartılmasıdır. Eğitim sürecini dini tartışmalardan arındırmaktır." şeklinde konuştu.

Eğitim Sen'in bilimsel, laik bir eğitim sisteminden yana olduğuna ve başından bu yana din dersinin zorunlu olarak okutulmasına karşı çıktıklarına vurgu yapan Dinçer, bilimsel ve laik esaslarla örülmüş bir eğitim sisteminde din derslerinin zorunlu olarak okutulamayacağına dikkat

çektii. Çağdaş ve gelişmiş demokrasilerde devletin din işlerine karışmadığını belirten Dinçer açıklamasını şöyle sürdürdü: "Oysa ülkemizde durum tam tersidir. Bütün laiklik iddialarına karşın, Diyanet İşleri genel bütçeden çok ciddi oranlarda pay almakta, bütün dinsel çalışmalar devlet olanaklarıyla yapılmaktadır. Bütçede Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçesi, yaklaşık 6 bakanlığın bütçesine eşittir. Laik yönetimde böyle bir şey olur mu? Din dersinin Türkçe, matematik, yabancı dil gibi zorunlu sayılması, laik eğitim anlayışıyla ve bilimsellikle gelişmektedir."

Din dersinin zorunlu olarak okutulmasının 12 Eylül askeri rejim döneminde başlatıldığını hatırlatan Dinçer, "Eğitimin temel ilkelerinden birisi olan laiklik, dini siyasallaştırmak isteyen partilerin iktidar olduğu dönemlerde ortadan kaldırılmış, son olarak da 12 Eylülcüler din dersini zorunlu hale getirerek, eğitimin laik ve bilimsel olma gereğini tamamen yok etmişlerdir." şeklinde konuştu.

AKP, Öğrenciler ve Yoksul Aileler Üzerinde Siyaset Yapmaktadır! (12 Mart 2004)

Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, üniversite öğrencilerine belediyeler ve Yurt Kur dışındaki kurumlar tarafından burs verilmesinin yasaklanmasını eleştirerek, "AKP iktidarı üniversiteleri, üniversite öğrencilerini kuşatma altına almak istiyor" dedi.

TBMM'den geçirilen ve Cumhurbaşkanı Sezer tarafından da onaylanarak yürürlüğe giren yasaya göre; üniversite öğrencilerine burs verme yetkisi yalnızca yerel yönetimlere ve Yurt Kur'a tanınıyor. Elinden yetki alınan ve yeni düzenlemeden mağdur olan kurumların başında üniversiteler geliyor.

Eğitim Sen Genel Başkanı Dinçer bursları düzenleyen yasanın AKP'nin bir oyunu olduğuna dikkat çekerek görüşlerini şu sözlerle özetledi: "Yerel yönetim seçimleri öncesinde çıkartılan bu yasa ile AKP iktidarı bir taraftan üniversiteleri kıskaç altına almaya çalışmakta, bir taraftan da yerel yönetim olanaklarını partizanca kullanmaya hazırlanmaktadır. Burs verme yetkisinin, üniversitelerin ve diğer kurumların elinden alınarak partizanca atamaların yapıldığı Yurt Kur'a ve zaten .siyasal kadrolaşmanın yoğun olduğu yerel yönetimlere bırakılmasının tek bir açıklaması vardır. AKP iktidarı kamusal kaynaklarını kendi yandaşlarına peşkeş çekmek istemektedir. AKP, üniversite öğrencileri ve çocuklarını okutmakta zorlanan yoksul aileler üzerinden siyaset yapmaya çalışmaktadır." dedi. Dinçer, yasa TBMM'de görüşülürken, Eğitim Sen'in girişimleriyle Yurt Kur çalışanlarına Yurt Kur gelirlerinden tazminat ödenmesine ilişkin ek geçici madde konulduğunu, bu durumun olumlu olduğunu belirtti. Dinçer, tazminatların, öğrenci burs ve kredilerinden kesinti yapılarak ödenmesinin doğru olmayacağını, ödemelerin Yurt Kur'un diğer gelirlerinden (mili piyango, loto, spor toto vb.) yapılması gerektiğini sözlerine ekledi.

Şiddeti Yok Edecek Kurumlarda Şiddetle Karşılaşmak Kaygı Verici! (30 Mart 2004)

Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, okullardaki şiddet ortamına dikkat çekerek, "Toplumsal şiddetin izdüşümü ne yazık ki okullarımızda da kendisini göstermektedir. Şiddeti ortadan kaldırma potansiyeli taşıyan kurumlarda şiddetle karşılaşmak, şiddetin toplumsal boyutlarını açığa çıkartmakta ve bizleri kaygılandırmaktadır." dedi.

Adıyaman'da Şambayat Merkez İlköğretim Okulu öğretmenlerinden ve Eğitim Sen üyesi Nuray Tan'ın, aynı okulda görevli öğretmen Ali Kaya tarafından ağır derecede dövülmesiyle ilgili bir açıklama yapan Genel Sekreter Şimşek olayı kınayarak, okullardaki şiddete dikkat çekti. Şimşek, "Şiddet ne yazık ki toplumsal yaşamımızın bir parçası olmuştur. Hemen her ilişkide zor, tehdit, şiddet kendisini göstermektedir. Evde, işte, spor müsabakalarında şiddetin her türlüyle karşılaşmak mümkündür. Ancak bizler açısından vahim olan, şiddetin okullara, eğitim

kurumlarına kadar sıçramış olmasıdır. Toplumsal şiddetin izdüşümü ne yazık ki okullarımızda da kendisini göstermektedir. Şiddeti ortadan kaldırma potansiyeli taşıyan eğitim kurumlarında şiddetle karşılaşmak, şiddetin toplumsal boyutlarını açığa çıkartmaktadır. Öğretmen-öğrenci, öğretmen-öğretmen, yönetici-öğretmen, kadın-erkek ilişkisinde sevgi, saygı ve hoşgörü yerini, gücünün güçsüzü ezdiği bir ilişkiye bırakmıştır. Yönetici, çalışanlara; erkekler, kadınlara karşı otoritesini ve fiziksel üstünlüğünü kullanmaktan geri durmamaktadır. Yönetici-çalışan, kadın-erkek, yetişkin-çocuk arasındaki ilişkinin eşit ve hoşgörülü olması gerekmektedir. Bu toplumsal dönüşümü sağlayacak kurumların başında gelen okullarda ise şiddetin görülmesi, bu toplumsal sorunun çözüleceğine dair umutsuzluğu artırmaktadır. Sorunu çözme yöntemi otorite ve güç değil, sevgi ve saygı olmalıdır.”

Erkek egemen toplumlarda kadının evde, sokakta, işyerinde şiddete maruz kaldığına vurgu yapan Şimşek, şiddete maruz kalan ve 10 günlük rapor alan öğretmene geçmiş olsun dileklerini ilettiklerini, Eğitim Sen Adıyaman Şubesi'nin ve Adıyaman Kadın Platformu'nun olayı kınadığını ve öğretmen Nuray Tan'a maddi, manevi destek verdiklerini sözlerine ekledi.

Dinden, Devletten, Sermayeden Bağımsız, Özerk ve Demokratik Üniversite Mümkündür! (18 Mayıs 2004)

Bilindiği gibi, AKP iktidarı tarafından hazırlanarak TBMM'ye sevk edilen Yükseköğretim Yasası'yla ilgili 11 maddelik değişiklik, Genel Kurul'da kabul edilmiştir. Yasa değişikliği Cumhurbaşkanlığı'nın onayına sunulacak ve kesinleşip kesinleşmeyeceği belli olacaktır. Kamuoyunun beklentisi; Cumhurbaşkanı'nın yasa değişikliğini onaylamayacağı ya da yeniden kabul edilmesi durumunda konuyu Anayasa Mahkemesi'ne götüreceği yönündedir.

Yasa değişikliğinin akıbeti ne olursa olsun, başta üniversiteler olmak üzere eğitimin tüm kademelerinin, bir bütün olarak eğitim sistemimizin sorunlar, sıkıntılar yumağı içinde bulunduğu gerçeği değişmeyecek, eğitim sorunlarının yol açtığı tartışmalar kendisine ülke gündeminde her zaman önemli bir yer bulacaktır. Çünkü eğitim, bir ülkenin yarınlarının nasıl şekilleneceğinin en önemli göstergesidir. Gelecekte nasıl bir toplumsal yaşam tasavvur ediliyorsa, bunun ilk adımlarının bugün eğitim zemininde atılacağı bilinmektedir.

AKP'nin iktidar olmasından bu yana eğitim, ülkenin yumuşak karnı haline getirilmiştir. Sorunlar tespit edilip çözüleceği yerde, iktidar partisi kendi ideolojik-politik yaklaşıma uygun olarak eğitim zeminini yeniden düzenleme girişimlerini başlatmıştır. Eğitimin kilit noktalarından başlayarak okul müdür ve yardımcılara kadar uzanan kadrolaşma girişimleri, yasa, tüzük ve yönetmeliklerde yapılan değişiklikler ne yazık ki, eğitim tartışmalarının belirleyicisi olmuştur. Açıkçası, olmazsa olmaz ilkelerimiz arasında yer alan bilimsel, nitelikli, kamusal, demokratik eğitim hakkı daha da zayıflatılmıştır.

Bizler aşağıda imzası olan kurum ve kuruluşlar, Yükseköğretim Yasası'nda yapılan değişiklikleri bu yaklaşımın bir devamı olarak değerlendiriyor, AKP iktidarının TBMM'deki 'mutlak hakimiyetine' dayanarak bir yönetim tarzı haline getirdiği antidemokratik uygulamaların tipik bir örneği olarak algılıyoruz.

Eğitim sistemimiz, üniversiteye geçiş de dahil olmak üzere tel tel dökülmekte, ancak ne ilginç ki eğitim sorunları, AKP iktidarının ilgi odağında yer almamaktadır. Üniversiteye girişte uygulanan katsayı değişikliğinin tartışılmasını ya da tartışmanın bu noktaya odaklanmasını başta eğitim olmak üzere tüm kamusal alanın sorunlarını gizleme yolunda atılmış bir adım olarak görüyoruz.

Bugün üniversiteler, üniversite çalışanları ve öğrenciler sermaye iktidarının tam bir kuşatması altındadır. Bir tarafta, 12 Eylül döneminin ürünü olan ve üniversitelerin bugün yaşadığı sorunların en önemli nedenlerinden birisi olan YÖK ve onun temsil ettiği anlayış, diğer tarafta üniversiteleri kendi siyasal anlayışına göre düzenlemeyi, son 3-4 yıldır ciddi anlamda prestij kaybeden ve ilgi

odağı olmaktan uzaklaşan İmam Hatip Liselerinin yeniden gözde okullar haline gelmesini asli hedef olarak belirleyen AKP, üniversiteleri içinden çıkılmaz bir batağın içine çekmeye çalışmaktadır.

AKP ile YÖK arasında başlayan, son değişiklikle iyice alevlenen tartışmalar özünde üniversiteye kimin hakim olacağından başka bir anlam taşımamaktadır. Açık ki, hakimiyet kavgası sorunları çözmekten uzaktır; her ne şekilde sonlanırsa sonlansın üniversitenin, üniversite çalışanlarının ve öğrencilerin zarar göreceği, özgür bilim, özerk, demokratik ve kamusal eğitim hakkının daha da gerileyeceği ortadadır.

Bizler, üniversiteyi dinin, devletin, sermayenin güdümüne sokmaya çalışan anlayışların dışında bir başka üniversitenin mümkün olduğuna inanıyor ve bunun için ortak hareket etme kararımızı kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Çağrımız açık ve nettir: YÖK ve siyasal iktidarın temsil ettiği anlayışlar ellerini üniversiteden çekmeli, özgür bilim ve sanat, demokratik ve katılımcı yönetim, özerk üniversiteye hayat verecek bir süreç başlatılmalıdır. Üniversiteler yeniden demokratik işleyişin ve bilimin üretildiği kurumlar olmalıdır. Üniversitenin YÖK'ün ya da siyasal iktidarın vesayeti altına alınmasına karşı çıkılmalıdır. Yasanın, Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından onaylanmayacağı inancıyla, bütün kişi, kurum ve kuruluşları bilimi ve özgürlüğü odağına alan bir yüksek öğrenim yaratılması için ortak çalışmaya çağırıyoruz.

EĞİTİM SEN, EĞİT-DER, ÖV-DER, MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ, TMMOB, TTB, ALEVİ BEKTAŞI KURULUŞLARI BİRLİĞİ FEDERASYONU, ÇGD, İHD, HALKEVLERİ, PİR SULTAN ABDAL KÜLTÜR DERNEĞİ, DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ, HACI BEKTAŞ VELİ KÜLTÜR VE TANITMA DERNEKLERİ GENEL MERKEZİ

“Mahrumiyet Zammı” Tüm Eğitim Emekçilerine Ayrımcılık Gözetmeksizin Uygulanmalıdır! (04 Haziran 2004)

Bugün yüz binlerce eğitim emekçisi, ülkenin her köşesinde, son derece zor koşullar altında çalışmaktadır. Eğitim emekçileri özellikle “mahrumiyet bölgesi” olarak adlandırılan ve gerek ekonomik gerekse sosyal açıdan geri kalmış yerleşim birimlerinde, kasaba ve köylerde son derece güç koşullarda çalışmaktadır.

Eğitim sistemini ayakta tutan, yaşanan tüm sorunlara karşın çocuklarımızın ve gençlerimizin daha nitelikli bir eğitim alması için çabalayan öğretmenler, memurlar ve hizmetliler yıllardır yoksulluğun kısırcığında yaşam mücadelesi vermektedir. Eğitim emekçilerinin içinde bulunduğu zor hayat şartlarına, bir de çalıştıkları il ya da bölgenin geri kalmışlığı eklendiğinde, yaşanan sıkıntıların artması kaçınılmaz olmaktadır.

Eğitim Sen, yıllardır eğitim sistemi içindeki eşitsizliklere dikkat çekmekte, siyasal iktidarları bu olumsuzlukları gidermek için göreve çağırmaktadır. Geçtiğimiz yıl eğitim işkolunda yetkili olarak katıldığımız Milli Eğitim Bakanlığı Kurum İdari Kurulu'nda, eğitim sorunlarının çözümüne yönelik çeşitli kararlar alınmıştır. Bu kararlardan biri de az gelişmiş bölge ve illerde hizmet veren eğitim emekçilerinin çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesine ilişkindir.

Milli Eğitim Bakanlığı hazırlamış olduğu yeni bir yasa tasarısı ile batıda ya da doğuda mahrumiyet bölgesini tercih eden öğretmenlerin maaşında 250 milyon lira ile 600 milyon lira arasında değişen bir iyileştirme yapmayı planlamaktadır. Tasarıya göre Ağrı, Ardahan, Batman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Erzurum, Hakkari, Iğdır, Kars, Mardin, Muş, Siirt, Şırnak, Tunceli ve Van'ın bütün ilçeleri mahrumiyet bölgesi olarak belirlenirken, Batı illerinden mahrumiyet bölgesi kapsamında 40'a yakın ilçe yer almaktadır. Ancak belirlenen il ve ilçeler yeterli değildir. Sosyo-ekonomik gelişmişlik açısından sorunlu olan pek çok il ve ilçe bulunmaktadır. Belirlenen il ve ilçelerin sayısı yeterli olmayıp, artırılması gerekmektedir.

Söz konusu tasarı, sadece öğretmenleri kapsamı açısından yetersizdir. Çünkü kalkınmada geri kalmış bölgelerde çalışan tüm eğitim emekçileri açısından bir mağduriyet söz konusudur. Atılmak istenen bu adımın, olumlu olmakla birlikte idari personel ve hizmetlileri kapsamadığı için eksik olduğunu düşünüyoruz.

Çalışma ve yaşama koşulları her geçen gün kötüleşen tüm eğitim emekçilerinin öncelikle ücret ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca "mahrumiyet zammı"ndan sadece öğretmenlerin değil, tüm eğitim emekçilerinin ayırım gözetmeksizin yararlanması ve zammın objektif kriterler gözetilerek verilmesini istiyoruz.

Öğretmene "Apolet" Değil, İnsanca Yaşayacak Ücret İstiyoruz! (8 Haziran 2004)

- AKP Hükümetinin gündeme getirdiği ve öğretmenlerin derecelendirilmesini içeren yasa tasarısı, kamu yönetiminde ve kamu personel rejiminde yapılmak istenen değişikliklerin eğitim ayağını oluşturmaktadır.
- Öğretmenler arasında hiyerarşi yaratmak, farklı ücret politikası uygulamak, eşit işe eşit ücret ilkesini ortadan kaldıracaktır.
- Öğretmenler yoksulluk sınırının, hizmetli ve memurlar açlık sınırının altında ücret alırken, son derece güç şartlarda çalışmaktadırlar.
- Hükümet, öğretmenlere "apolet" takacağına, onları sınıflandıracığına, tüm eğitim emekçilerinin başta temel ücret olmak üzere, tüm ekonomik ve sosyal haklarında iyileştirmeler yapmalıdır.

Bilindiği gibi, Milli Eğitim Bakanlığı öğretmenlik mesleğine yeni bir sistem getirmeye hazırlanıyor. Öğretmenleri performanslarına göre rütbelendirecek ve ücretlendirecek değişiklik için hazırlanan yasa tasarısının TBMM'ye sunulduğu yakın geçmişte kamuoyuna yansdı. Tasarıya göre öğretmenler artık "aday", "öğretmen", "uzman", "başöğretmen" şeklinde sınıflandırılacaktır. Her yıl ÖSYM tarafından düzenlenecek sınava girecek olan öğretmenlerin, sınavda aldığı puanın yanı sıra, başarı, kıdem, eğitim gibi kıstaslar dikkate alınarak kariyerleri ve ücretlerinin derecelerine göre belirlenmesi planlanmaktadır. Bu uygulama ile Milli Eğitim Bakanlığı, bir anlamda öğretmenlere apolet takmaya hazırlanmaktadır. Yasa tasarısının bu haline, öğretmenlik mesleği, eğitim bilimi ve örgütlenme kültürü açısından karşı çıkıyoruz.

AKP Hükümetinin gündeme getirdiği bu yasa tasarısı, kamu yönetiminde ve kamu personel rejiminde yapmak istediği değişikliklerin eğitim ayağını oluşturmaktadır. Bu noktada, "eğitimde toplam kalite yönetimi", "verimlilik", "sözleşmeli personel", "esnek çalışma" gibi kavramların performans değerlendirmesi ile eş zamanlı olarak gündeme getirilmesinin basit bir rastlantı olmadığını görmek gerekir. Yapılmak istenen, çalışan-yöneten ilişkisinde bağımlılığın hakim kılınması, yönetene itiraz etmeme ve ona yaranmanın öne çıkmasıdır.

Eğitim Sen, öğretmenlik mesleğinin niteliğinin geliştirilmesi yönünde gerçekleştirilecek nitelikli hizmet içi eğitim çalışmalarının önemli olduğunu yıllardır vurgulamaktadır. Bu bağlamda, ilk adım itibarıyla, öğretmen yetiştirme sisteminin yeniden ele alınması gerekmektedir. Bu konuda öğretmenlerin görüşü alınarak yapılacak çalışmaların, eğitim sendikalarıyla birlikte planlanarak yürütülmesinin gerekliliğine her zaman vurgu yapıyoruz. Ancak bu yasanın hizmet içi eğitimle bir bağlantısını kurmak ne kadar zorsa, aynı şekilde öğretmenin niteliğini yükselteceğini iddia etmek de o kadar olanaksızdır.

Yasa, çalışma barışını bozacak, öğretmenler arasındaki mesleki dayanışmayı ve paylaşmayı ortadan kaldıracak, onları yarışa sokacak, aralarındaki güven ilişkisini zedeleyecek özellikler içermektedir. Öğretmenler arasında hiyerarşi yaratmak, farklı ücret politikası uygulamak, eşit işe

eşit ücret ilkesini ortadan kaldıracaktır. Aynı okulda, aynı düzeydeki sınıfları okutan iki öğretmen arasındaki ücret farklılığı, telafi edilmesi güç sonuçlar yaratacaktır.

Ayrıca; aynı sınıfta ders veren öğretmenler, öğrenciler ve veliler açısından da değerlendirilecektir. Veliler de öğretmenleri seçerken derecesine göre hareket edecektir. Kayıt parası, zorunlu başış gibi uygulamalar "başöğretmen" isteyenler için farklı, "uzman öğretmen" ya da "öğretmen" isteyenler için farklı olacaktır. Bu durum, farklı derecelerdeki öğretmenler için olumsuz sonuçlar doğuracaktır. Böylece öğretmenlik mesleğinin ve öğretmenin saygınlığı öğrenci ve velilerin farklı değerlendirmeleri ile polemige açılacak, öğretmenin onuru büyük ölçüde zedeleneyecektir.

Yasaya göre, öğretmen sınava girecektir ki, bu durum tıpkı öğrencilerimizin yaşadığına benzer bir adaletsizliğe yol açacaktır. Değişik bölgelerdeki okullarda öğretmenlik yapanlar arasındaki farklılıklar sınav sonuçlarına yansiyacaktır. Ayrıca sınavda alınan puanın, başka kıstaslarla birlikte değerlendirilecek olması beraberinde soru işaretleri taşıyacak, şaibeli ilişkiler devreye girebilecektir. Yasa bu haliyle, şaibeli ilişkileri, eğitim kurumlarındaki kastlaşmayı, partizanlığı, kayırmacılığı kışkırtacaktır.

Ülkemizde yönetsel kademelerdeki denetim mekanizması ciddi sorunlar taşımaktadır. Sınav dışı kriterlerin de devreye gireceği bir sistem, sınavın yol açacağı adaletsizliği pekiştirmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır. Üstelik, eğitimde başarının ölçümünün tek başına sınavla belirlenemeyeceği tüm eğitimciler tarafından bilinmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığı öğretmenleri, "başöğretmen", "uzman öğretmen", "öğretmen" ve "aday öğretmen" tanımlamaları ile derecelendirerek bir anlamda, Türk Silahlı Kuvvetleri, Polis Teşkilatı, üniversiteler veya yargı alanındaki farklı görev tanımlamaları gibi açıklamak istemektedir. Oysa sözü edilen kurumlarda her derecelendirmeye uygun olarak belirlenmiş bir statü tanımı vardır. Bu kurumlarda görev yapanlar, çalışma ilişkileri üzerinden bulunduğu statünün tanımına uygun farklı görevlerle yükümlü sayılmıştır. Yine üniversitelerde bilimsel ölçütler üzerinden yapılan akademik kariyer tanımlamaları belirli görev tanımlamaları ile birleştirilmiştir. Adalet hizmetlerinde de yargıların tanımına uygun statüleri belirlenmiştir. Öğretmenlerin durumu ise bu örneklerden farklıdır. Çünkü ister "başöğretmen", ister "uzman öğretmen" yada öğretmen olsun, birer eğitimci olarak hepsi aynı işi yapacaktır. Bu nedenle yapılmak istenen derecelendirme sistemi öğretmenlik mesleği ile uyuşmamaktadır.

Öğretmenlerin onurlandırılması elbette gereklidir. Öğretmenlik mesleğinin kendisi bir onurdur. Tüm eğitim emekçilerinin yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi bizlerin olmazsa olmaz talepleri arasındadır. Üstelik sadece öğretmenlerin değil, nitelikli bir eğitim ortamının yaratılmasında en az öğretmenler kadar emeği olan memur ve hizmetliler de onurlandırılmayı hak etmektedir. Öğretmenler için düşünülen iyileştirmeler, memur ve hizmetlilerin çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi ile birlikte ele alınmalıdır. Bunun için;

- 1-Sendikamız ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında imzalanan Kurum İdari Kurulu (KİK) kararları hemen uygulanmalıdır.
- 2-Çalışma hayatında kuralsızlığı yaygınlaştıran "esnek çalışma" dayatmalarından vazgeçilmeli, "TKY", "Norm Kadro", "Performans Değerlendirmesi" gibi uygulamalar derhal terk edilmelidir.
- 3-Ekonomik ve özlük haklardaki iyileştirmeler, sadece öğretmenlerin derecelerine göre değil, idari personel ve hizmetliler de dahil olmak üzere tüm eğitim emekçilerini kapsayacak şekilde yapılmalıdır.
- 4- Bütün bu çalışmalarda, tarafların karşılıklı görüşleri alınıp, gerekli tartışmalar yapıldıktan sonra yasal girişimlere başlanmalıdır. KİK'te kararlaştırılan maddelerle ilgili yasal değişiklikler yapıldıktan sonra yeni yasal düzenleme girişimlerinde bulunulmalıdır.
- 5-Sendikal örgütlülüğü engelleyen tüm tutum ve davranışlardan vazgeçilmelidir. Örgütlenmenin önündeki tüm hukuki ve fiili engeller kaldırılmalıdır.

6-Öğretmenleri, tıpkı öğrenciler gibi sınav maratonuna sokacak girişimler terk edilmeli ve başarının yükseltilmesine hizmet edecek eğitim ortamları sağlanmalıdır. Bireysel rekabeti kışkırtmak, asıl sorunların üzerini örtecektir. Piyasaya şartlarında rekabet ilişkilerinin yaygınlaşması, eğitimin bir insan hakkı olması ilkesine aykırıdır.

7-Öğretmenleri dershanelere yönlendiren bu tutum, eğitimin niteliğini arttıramaz. Eğitim kurumları ihtiyacı olan her türden araç-gereçler (yazılı, görsel, işitsel) ile donatılmalıdır. Hizmet içi eğitim, gelişmiş ülkelerdeki gibi, özendirici tedbirler alınarak, bilimsel bir içerikle ve belirli periyotlarla tüm eğitim emekçilerine verilmelidir.

8-Siyasi kadrolaşma uygulamalarından vazgeçilmelidir.

9-Öğretmen yetiştirme politikaları, bilimsel ölçütler ve gereksinimler üzerinden kamuoyunda tartışılarak yeniden belirlenmelidir.

Eğitim Sen olarak diyoruz ki;

Öğretmen yetiştirmeden başlayarak, eğitim sistemi yeniden yapılandırılmalıdır. Sorunları bizzat yaşayan eğitimciler olarak, eğitimin niteliğini olumsuz yönde etkileyen sorunların hepimiz farkındayız. Sorunların çözümü için yapıcı olmaya, olumlu adımları desteklemeye çalıştık. Milli Eğitim Bakanlığı'nın attığı her adıma yönelik eleştirilerimizi sizlerin aracılığıyla kamuoyu ile paylaştık.

AKP Hükümeti'ne sesleniyoruz: Öğretmenler yoksulluk sınırının, hizmetli ve memurlar açık sınırlarının altında ücret almakta, son derece güç şartlarda çalışmaktadırlar. Öğretmenlere "apolet" takacağınıza, onları sınıflandıracağınıza, başta ücretler olmak üzere tüm ekonomik ve sosyal haklarda iyileştirme yapın. Tüm eğitim emekçilerinin yararlanacağı, nitelikli bir eğitim için gerekli düzenlemeleri bir an önce hayata geçirin.

Milli Eğitim Bakanlığı Hukuk Dışı Uygulamalarına Devam Ediyor! (11 Haziran 2004)

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK, İlkokul Öğretmenleri Yardımlaşma Sandığı (İLKSAN) Temsilciler Kurulu'nda İLKSAN yönetiminin çeşitli uygulamalarını eleştiren ve aynı zamanda Eğitim Sen üyesi olan il temsilcileri hakkında inceleme-soruşturma başlatmıştır.

İLKSAN yönetim kurulunun;

- Milli Eğitim Bakanlığı'nın Datça ve Seferihisar'da bulunan dinlenme tesislerinin İLKSAN tarafından satın alınmasının planlanmasını,
- İLKSAN'ın Ankara Sincan'daki arsasının Malezyalı bir şirketle ortaklık kuracak olan TOKİ'ye devredilmesine yönelik yetki istenmesini,
- İLKSAN'a ait bir binek otomobilin doğrudan bakan onayı ile bakanlığa tahsis edilmesini
- 2004 yılı hesapları görüşülmeden 2005 yılı için bütçe yapma yetkisinin istenmesini

Yanlış bulduklarını ifade eden il temsilcileri, bu faaliyetlerin İLKSAN üyelerinin yararına olmadığını, bu faaliyetlerin kurumun paralarını çarçur etmek anlamına geleceğini savunarak İLKSAN yönetimine yönelik eleştirilerde bulunmuşlardır. Ancak göreve geldiğinden bu yana özellikle Eğitim Sen üyelerine karşı takındığı ayrımcı tavır ile dikkatleri üzerine çeken Milli Eğitim Bakanı, İLKSAN yönetimine yönelik eleştiri yanıtlamak, yaşanan olumsuzlukları düzeltmek yerine, görevlerini yapan il temsilcileri hakkında soruşturma başlatmayı tercih etmiştir.

Tüzel kişiliğe sahip İLKSAN Temsilciler Kurulu'nda sandık yönetiminin eleştirilmesi, il temsilcilerinin en doğal hakları, aynı zamanda görevleridir. Tek yaptıkları görevlerini yerine getirmek olan il temsilcileri hakkında inceleme-soruşturma başlatmak hukuk dışı bir uygulamadır. Bu girişimin tek amacı il temsilcileri üzerinde baskı oluşturmaktır.

Milli Eğitim Bakanı, tüm yönleriyle antidemokratik bir yaklaşım olan bu uygulamalardan vazgeçmeli, il temsilcileri hakkındaki soruşturma işlemi iptal etmelidir. Bakan, mesaisini Eğitim Sen üyelerine karşı anti-demokratik, ayrımcı uygulamalar yapmak için değil, eğitim sorunlarına çözümler üretmek için harcamalıdır.

Pazar Günü Yapılacak Olan Öğrenci Seçme Sınavının Sonucu Bellidir! (18 Haziran 2004)

20 Haziran Pazar günü 2 milyona yakın öğrenci üniversiteye girebilmek için ÖSS'ye girecek. Sadece öğrenciler değil, başta öğrenci aileleri olmak üzere, tüm Türkiye'nin gözü bu sınavda olacak.

Üniversiteye giriş sınavları eğitim sistemimizle birlikte ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının dramatik yönünü ifade etmektedir. Eşitsizliğin ve adaletsizliğin ayyuka çıktığı sınav sistemi aynı zamanda, gelecek kaygısının gençleri ve aileleri nasıl bir cenderenin içinde tuttuğunun da göstergesidir.

İşsizliğin, hatta "eğitilmiş gençlerdeki" işsizlik oranlarının toplumsal dengeleri etkileyecek kadar yüksek oranlarda seyrettiği ülkemizde, gençler geleceğe güvenle bakabilmelerinin tek yolunun bol para kazanabilecekleri bir meslek sahibi olmaktan geçtiğine inandırılmaktadır. Kendilerine bu yolu açacak tek koşul iyi bir üniversiteye girebilmektir. Bu nedenle üniversite sınavı gençler ve aileleri açısından ölüm-kalım meselesi gibidir.

Her yıl 2 milyona yakın öğrenci sınava girmekte ve ancak yüzde 15'lik bir bölümü bir üniversiteye yerleşebilmektedir. Bu noktada, sınavı aşabilmek gençlerin beklentilerini karşılamaya yetmemektedir. Üniversiteye girmek değil, iyi bir üniversiteye girmek öne çıkmaktadır. Çünkü, ülkemizde işsizler arasında üniversite mezunu olanların sayısı yadsınamayacak kadar çoktur.

Öğrencilerin geleceğini 3 saatlik bir sınavda alınacak sonuçla belirlemek dramatik olduğu kadar bilimsellikten de uzaktır. Bir sorunun doğru ya da yanlış yanıtlanmasıyla girilecek okulu belirlediği, en küçük hatanın telafi edilmesinin olanaklı olmadığı sınav baskısı, gençleri psikolojik açıdan olumsuz etkilemekte ve sonuçlar üzerinden büyük hayal kırıklıklarının doğmasına neden olmaktadır.

Eğitim sisteminin yarattığı eşitsizlikler sonucu avantajlı durumda bulunan elit bir öğrenci kesimi ile, sorunlarla, sıkıntılarla dolu bir eğitim sürecinden gelen gençlerin yapılacak bir sınavda eşit şartlarda olduğu söylenemez.

En temel insan hakkı olan eğitim hakkının piyasanın acımasız rekabet koşullarını andırarak şekilde giderek kamusal bir nitelik taşımaktan uzaklaştırılmasının en somut resmi olan ÖSS, bu Pazar günü de tekrarlandığında görülecektir ki, bu sınav kimileri için yapılmadan kazanılmış, kimileri için baştan kaybedilmiş bir sınavdır. Bu anlamda ÖSS sınavının muhtemel sonuçları bugünden bellidir.

AKP Hükümeti KPSS Sınavı ile "Umut Tacirliği" Yapıyor! (8 Temmuz 2004)

Önümüzdeki hafta sonu 1 milyon 700 bin işsiz devlet memuru olabilmek için yine sınava girecek. 1999 yılından bu yana değişik adlar altında (DMS, KMS, KPSS) kamu personeli seçme sınavları yapılmış olmasına karşın, başta eğitim ve sağlık olmak üzere kamudaki personel açığı giderilememiştir.

Uzun yıllardır kamuda, özellikle bazı alanlarda ciddi personel açığı bulunmaktadır. Pek çok iş veya hizmet, yetersiz personel nedeniyle sağlıklı yürütülememektedir. Başta eğitim ve sağlık

II. OLAĞAN GENEL KURULU

olmak üzere pek çok alanda personel yetersizliği dönem dönem ciddi sorunlara neden olmaktadır. Mevcut personel açığı on binlerle ifade edilirken, açılan sınavlar sonucu alınan memur sayısına bakıldığında, son derece düşük bir rakam söz konusudur.

Memur alımına ilişkin olarak açılan sınavlar, kamu istihdamı sorununun çözümünde son derece yetersizdir. Yapılması gereken, açılan sınavlar sonucunda kamunun ihtiyacı oranında memur alımının yapılması ve böylece pek çok noktada aksayan kamu hizmetlerinin, halkın en nitelikli şekilde yararlanabileceği düzeye getirilmesidir.

Devlet memuru olabilmek isteyenler için son derece önemli bir sınav olan KPSS, aynı zamanda sınav öncesinde açılan kurslar, özel dersler, dershaneler vb uygulamalarla şimdiden yeni bir "para kazanma sektörü" haline gelmiş bulunmaktadır. Tıpkı üniversite sınavı öncesinde olduğu gibi, memuriyete giriş sınavı öncesinde de yaygın bir dershane furyası ortaya çıkmıştır.

Kamudaki mevcut personel açığı ortada olmasına karşın, şimdiye kadar açılan KPSS sınavları sonucunda personel açığının kapanmasına yönelik bir uygulamaya rastlanmamıştır. Geçmiş hükümetler döneminde olduğu gibi, AKP Hükümeti de açılan KPSS sınavı ile "umut tacirliği" yapmaktadır. İşsizlerin, memur adaylarının umutlarını, beklentilerini sömürmektedir. Açılan kurslar ve dershaneler olmaksızın sınavda başarılı olmak neredeyse imkansızdır. Dershane ve kurslardan sadece ekonomik gücü olanların yararlanabileceği göz önüne alındığında, memur adayları için eşitsizliğin daha sınav başlamadan ortaya çıktığı söylenebilir.

Önümüzdeki hafta sonu yaklaşık iki milyon işsiz katılacağı bir başka KPSS sınavı yapılacaktır. Muhtemelen yine yüz binlerce kişi "devlet kapısında iş" umuduyla bekleyecek, kazanan yine dershane sahipleri ve "umut tacirleri" olacaktır.

Eğitim Sen'e Açılan Kapatma Davası Hukuki Değil, Siyasidir! (10 Temmuz 2004)

Eğitim emekçilerinin, yüz yıllık mücadele birikimi üzerinden kurulan Eğitim Sen, sendikal hak ve özgürlükler sürecinde verdiği mücadelesi ve savunduğu ilkeler nedeniyle bugün, fiili ve hukuki olarak sindirilmeye çalışılmaktadır.

Sendikamıza karşı yürütülen sindirme politikalarına, geçtiğimiz Haziran ayında bir yenisini daha eklenmiştir. Çalışma Bakanlığı'na, Genel Kurmay Başkanlığı adına gönderilen bir yazı ile, Eğitim Sen aleyhine dava açılması istenmiştir. Çalışma Bakanlığı'nın "durumdan vazife çıkararak" Ankara Valiliği'ne başvurması ve Valiliğin suç duyurusu üzerine, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı tarafından Eğitim Sen aleyhine, "kapatma istemi" dava açılmıştır.

Eğitim Sen, yüz yıllık örgütlenme birikiminden devraldığı mücadelecilik geleneğini Türkiye'nin geleceğine taşıma kararlılığını her adımda göstermiş olan bir mücadele örgütüdür. Sendikamız, Türkiye'nin onuru, çocuklarımızın yarınlarının güvencesi olmanın bilinciyle eğitim-öğretim sürecinde ve her toplumsal sorunda daima ezilenlerin yanında taraf olmuştur. Çünkü Eğitim Sen, eğitim emekçilerinin ekonomik, demokratik, sosyal, kültürel, mesleki hak ve özgürlüklerini savunmanın, aynı zamanda demokratik ve özgür bir ülkeyi savunmak anlamına geldiğinin farkındadır.

Eğitim Sen, geçmiş siyasi iktidarlar döneminde olduğu gibi, mevcut iktidar döneminde de eğitim emekçileri ve halka yönelik her türlü saldırıya karşı en ön saflarda yer almıştır. "Demokratikleşme" söylemlerinin yükseldiği, "düşünce özgürlüğü" nutuklarının atıldığı bir dönemde, mücadelecilik çizgisi ile tüm toplum kesimlerinin takdirini kazanmış olan Eğitim Sen'e kapatma davası açılmasının hiçbir hukuki gerekçesinin olmadığını düşünüyoruz.

Bugüne kadar eğitim emekçileri, çeşitli saldırılarla, baskılarla, soruşturma ve sürgünlerle, cezalandırmalarla karşı karşıya kalmış, ancak örgütlü olmanın getirdiği güçle direnerek ve mücadele ederek büyüttüğü Eğitim Sen'i yüz binlerin örgütü olarak bugünlere taşımıştır.

Hepimizin yakından takip ettiği gibi ülkemizde, uzun zamandan bu yana demokratikleşme sancuları yaşanmaktadır. Demokratik hakların kazanılması, toplumsal-siyasal hakların geliştirilmesi mücadelesinde pek çok sendika, siyasi parti ve demokratik kitle örgütü dönem dönem fiili ve yasal anlamda "kapatılma tehdidi" ile karşı karşıya bırakılmıştır.

Yakın geçmişte, "AB'ye uyum süreci" çerçevesinde yapılan yasal düzenlemeler, devletin resmi kanalı TRT'de başlayan farklı dil ve lehçelerdeki programlar, açılan Kürtçe dil kursları ve bu uygulamalar eşliğinde yükselen demokratikleşme söylemleri arasında, Eğitim Sen'e karşı "anadil öğrenimini savunduğu" için kapatma davası açılmasının son derece anlamlı olduğunu düşünüyoruz.

Türkiye, özellikle son dönemde devletin resmi organları tarafından da kabul edildiği gibi, farklı kültür, kimlik ve dillere sahip yurttaşların yaşadığı bir ülkedir. Devletin görevi; laik, bilimsel, demokratik ve anadilde öğrenim taleplerini savunan sendikamıza karşı kapatma davası açmak değil; insan haklarına, uluslararası sözleşmelere ve hukuka saygılı olmak, demokratikleşmenin önündeki engelleri ortadan kaldırmak olmalıdır.

Eğitim Sen, anadilde öğrenim hakkını, öncelikle temel insan haklarından birisi olduğu için savunmaktadır. Sendikamız, bu hakkın eğitim bilimi ve pedagojisinin, demokratik-bilimsel eğitim anlayışının en temel ilkelerinden birisi olduğuna inanmaktadır.

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası'nın çıkmasının ardından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Eğitim Sen tüzüğünü onaylamayarak sendikamıza geri göndermiştir. 3 Temmuz 2002 yılında yapılan tüzük değişikliği ile geri gönderilmeye gerekçe olan tüzük maddesi "Toplumun bütün bireylerinin, temel insan hakları ve özgürlükleri doğrultusunda demokratik, laik, bilimsel ve parasız eğitim görmesini, bireylerin anadillerinde öğrenim görmesini ve kültürlerini geliştirmesini savunur" şeklinde değiştirilmiştir. Tüzük değişikliği sonrasında Ankara Valiliği'nin başvurusu üzerine tekrar soruşturma açılmış, ancak savcılık takipsizlik kararı vererek sonucu resmi makamlara göndermiştir.

Türkiye, imzaladığı uluslararası sözleşmeler, son dönemde çıkarılan kanunlar ve yönetmelikler ile "anadil öğrenimini" resmen kabul etmiştir. Tüzük ilkeleri devletin resmi organları tarafından onaylanan sendikamız hakkında, hem de Genelkurmay Başkanlığı'nın isteği üzerine yeniden kapatma davasının açılması bu ülke için utanç vericidir. Bu dava, Türkiye'de estirilmeye çalışılan demokratikleşme rüzgarının koskoca bir yalandan ibaret olduğunu bir kez daha göstermiştir. Özgürlüklerin önünde bir duvar gibi duran statükocu zihniyet, bugün sendikamızın önünde set çekmeye çalışmaktadır. Bu nedenle bu dava, bir anlamda statükoya karşı özgürlük davasıdır.

Eğitim Sen'in, Türkiye çapında yaygın ve güçlü bir sendika olarak milyonlarca öğrencinin, velinin, eğitim ve bilim emekçisinin umudu haline gelmesi bazı çevreleri rahatsız etmiştir. Kapatma davasının açılmasının temelinde, eğitim emekçilerinin örgütlü yapısını dağıtmak, Eğitim Sen'in kamuoyu üzerindeki etkinliğini azaltmak ve yüz binlerce insanı susturmak vardır.

Bizler Eğitim Sen'i, devlet kurumlarının icazetiyle değil, mücadele ederek, bedeller ödeyerek, sokaklarda kurduk. Üyelerimiz üzerindeki baskılara, sürgünlere ve cezalandırmalara karşı her zaman tek vücut halinde, birlikte mücadele ettik. Buradan bizleri susturmak isteyen güç odaklarına sesleniyoruz; eğitim emekçilerinin sesini, Eğitim Sen'i susturamayacaksınız. Buna izin vermeyeceğiz!

Tüm emek ve demokrasi güçlerini, aydınları, bilim insanlarını, bütün toplum kesimlerini, demokrasi mücadelesinin en önemli dinamiklerinden birisi olan Eğitim Sen'e sahip çıkmaya çağırıyoruz. 13 Temmuz Salı günü yapılacak olan duruşmada sadece Eğitim Sen değil, tüm

II. OLAĞAN GENEL KURULU

emek ve demokrasi güçleri yargılanacaktır. Bu nedenle bu davaya kimse basit bir kapatma davası olarak bakmamalıdır.

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nu uygulamakla yükümlü olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, bu demokrasi ayıbını bir an önce ortadan kaldırmak için sürece müdahil olmalıdır. Açılan kapatma davası geri çekilmeli ve 800 bin eğitim emekçisinden derhal özür dilenmelidir.

Bizler, emeğimize ve geleceğimize şimdiye kadar nasıl sahip çıktıysak, sendikamıza da öyle sahip çıkacağız. Bunu bugün buradan, tüm kamuoyuna ilan ediyoruz.

Eğitim Sen'i Susturamayacaksınız! (11 Temmuz 2004)

Eğitim emekçilerinin, yüz yıllık mücadele birikimi üzerinden kurulan Eğitim Sen, sendikal hak ve özgürlükler sürecinde verdiği mücadelesi ve savunduğu ilkeler nedeniyle bugün, fiili ve hukuki olarak sindirilmeye çalışılıyor. Bugün burada, bu sindirme politikasına karşı toplandık.

Sendikamıza karşı yürütülen sindirme politikalarına, geçtiğimiz Haziran ayında bir yenisi daha eklenmiştir. Çalışma Bakanlığı'na, Genel Kurmay Başkanlığı adına gönderilen bir yazı ile, Eğitim Sen aleyhine dava açılması istenmiş, Çalışma Bakanlığı'nın "durumdan vazife çıkararak" Ankara Valiliği'ne başvurması ve Valiliğin suç duyurusu üzerine, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı tarafından Eğitim Sen aleyhine, "kapatma davası" açılmıştır.

Eğitim Sen, yüz yıllık örgütlenme birikiminden devraldığı geleneğini Türkiye'nin geleceğine taşıma kararlılığını her adımda göstermiş olan bir mücadele örgütüdür. Tabela örgütü değildir.

Sendikamız, Türkiye'nin onuru, çocuklarımızın yarınlarının güvencesi olmanın bilinciyle, eğitim-öğretim sürecinde ve her toplumsal sorunda daima ezilenlerin yanında taraf olmuştur.

"Demokratikleşme" söylemlerinin yükseldiği, "düşünce özgürlüğü" nutuklarının atıldığı bir dönemde, mücadeleciler çizgisi ile tüm toplum kesimlerinin takdirini kazanmış olan Eğitim Sen'e kapatma davası açılmasının hiçbir hukuki gerekçesi olmadığı gibi, davanın siyasi yönü tüm toplum kesimlerinin dikkatini çekmektedir.

Bugüne kadar eğitim emekçileri, çeşitli saldırılarla, baskılarla, soruşturma ve sürgünlerle, cezalandırmalarla karşı karşıya kalmış, ancak örgütlü olmanın getirdiği güçle direnerek ve mücadele ederek büyüttüğü Eğitim Sen'i yüz binlerin örgütü olarak bugünlere taşımıştır.

Demokratik hakların kazanılması, toplumsal-siyasal hakların geliştirilmesi mücadelesinde pek çok sendika, siyasi parti ve demokratik kitle örgütü dönem dönem fiili ve yasal anlamda "kapatılma tehdidi" ile karşı karşıya bırakılmıştır. Bugün bu tehdit, Eğitim Sen'e ve yüz binlerce eğitim emekçisine yönelmiştir.

Devletin resmi kanalı TRT'de başlayan farklı dil ve lehçelerdeki programlar yapılırken, Kürtçe dil kursları açılırken yükselen demokratikleşme söylemleri, Eğitim Sen'e karşı "anadil öğrenimini savunduğu" için kapatma davası açılması ile birlikte bıçak gibi kesilmiştir.

Türkiye, özellikle son dönemde devletin resmi organları tarafından da kabul edildiği gibi, farklı kültür, kimlik ve dillere sahip yurttaşların yaşadığı bir ülkedir. Devletin görevi; laik, bilimsel, demokratik ve anadilde öğrenim taleplerini savunan sendikamıza karşı kapatma davası açmak değil; insan haklarına, uluslararası sözleşmelere ve hukuka saygılı olmak, demokratikleşmenin önündeki engelleri ortadan kaldırmaktır.

Eğitim Sen, anadilde öğrenim hakkını, öncelikle temel insan haklarından birisi olduğu için savunmaktadır. Sendikamız, bu hakkın eğitim bilimi ve pedagojisinin, demokratik-bilimsel eğitim anlayışının en temel ilkelerinden birisi olduğuna inanmaktadır.

Türkiye, imzaladığı uluslararası sözleşmeler, son dönemde çıkarılan kanunlar ve yönetmelikler ile "anadil öğrenimini" resmen kabul etmiştir. Tüzük ilkeleri devletin resmi organları tarafından onaylanan sendikamız hakkında, hem de Genelkurmay Başkanlığı'nın isteği üzerine yeniden kapatma davasının açılması bu ülke için utanç vericidir.

Bu dava, Türkiye'de estirilmeğe çalışılan demokratikleşme rüzgarının koskoca bir yalandan ibaret olduğunu bir kez daha göstermiştir. Özgürlüklerin önünde bir duvar gibi duran statükocu zihniyet, bugün sendikamızın önünde set çekmeye çalışmaktadır. Bu nedenle bu dava, bir anlamda statükoya karşı özgürlük davasıdır.

Eğitim Sen'in, Türkiye çapında güçlü bir sendika olarak milyonlarca öğrencinin, velinin, eğitim ve bilim emekçisinin umudu haline gelmesi, belli ki bazı çevreleri rahatsız etmiştir. Kapatma davasının açılmasının temelinde, eğitim emekçilerinin örgütlü yapısını dağıtmak, Eğitim Sen'in kamuoyu üzerindeki etkinliğini azaltmak ve yüz binlerce insanı susturmak vardır.

13 Temmuz Salı günü yapılacak olan duruşmada sadece Eğitim Sen değil, tüm emek ve demokrasi güçleri yargılanacaktır. Bu nedenle bu davaya kimse basit bir kapatma davası olarak bakmamalıdır.

Tüm emek ve demokrasi güçlerini, aydınları, bilim insanlarını, bütün toplum kesimlerini, demokrasi mücadelesinin en önemli dinamiklerinden birisi olan Eğitim Sen'e sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Bizler Eğitim Sen'i, devlet kurumlarının icazetiyle değil, mücadele ederek, bedeller ödeyerek, sokaklarda kurduk. Üyelerimiz üzerindeki baskılara, sürgünlere ve cezalandırmalara karşı her zaman tek vücut halinde, birlikte mücadele ettik.

Buradan bizleri susturmak isteyen güç odaklarına sesleniyoruz; eğitim emekçilerinin sesini, Eğitim Sen'i susturamayacaksınız! Buna izin vermeyeceğiz!

Bizler, emeğimize ve geleceğimize şimdiye kadar nasıl sahip çıktıysak, sendikamıza da öyle sahip çıkacağız. Hiçbir güç, bizi inandığımız davadan geri dönmeye yetmeyecektir.

Eğitim Sen güneşi, dün olduğu gibi yarın da Türkiye'yi aydınlatmaya devam edecektir...

Kira Yardımları Başbakan'a Düşün Hediyeğimiz Olsun! (15 Temmuz 2004)

Bildiğiniz gibi aylardır, kira yardımı adı altında eğitim emekçilerine ödenen 200 bin liralık komik miktarı Başbakanlığa gönderiyoruz. Bugün yine burada, iktidarın dikkatini eğitim emekçilerinin gerçek sorunlarına çekmek için toplandık.

Kira yardımlarının komik derecede düşük olması bir anlamda eğitim emekçileriyle dalga geçmek anlamına gelmektedir. Çocuklarımızın ve gençlerimizin eğitiminde en önemli göreve sahip olan, bir anlamda Türkiye'nin geleceğini eğiten bizlere son derece komik olan 200 bin liralık kira yardımı ödenmesini kabul etmiyoruz. Çünkü, eğitim emekçileri sadaka değil, insanca yaşayacak bir ücret istiyor. Bizler açısından, 200 bin liralık kira yardımı, siyasal iktidarın çalışanları ne kadar düşündüğünü, onların sorunlarıyla ne kadar ilgilendiğini gözler önüne sermektedir.

Bugün eğitim ve bilim emekçileri maaşlarını yüzde 6 zamlı alacaklar. Bu zam oranı mesleğe yeni başlayan bir öğretmen için 36 milyon anlamına geliyor. Bir anlamda eğitim emekçilerinin

yoksulluğu artarak devam ediyor. Pek çok öğretmen maaşı ile geçinemediği için ek iş yapmak zorunda kalıyor. Hükümet bu ayıba daha ne kadar seyirci kalacak?

Açlık sınırının 620 milyonu, yoksulluk sınırının ise 1,6 milyarı geçtiği ülkemizde ortalama öğretmen aylığının 670 milyon civarında olduğu düşünülürse, sıkıntının nereden kaynaklandığı daha net anlaşılacaktır. Girmek için uğraştığımız AB'de bile bir öğretmen, Türkiye'deki meslektaşının 4 katı maaş almaktadır. Hükümet, göstermelik değişiklikler yapacağına, peş peşe paketler açacağına başta eğitim emekçileri olmak üzere tüm çalışanların ekonomik-sosyal haklarında iyileştirmeler yapmalıdır.

Büyük bölümü açlık sınırında yaşayan, geçimlerini sağlamak için ek iş yapmak zorunda kalan eğitim emekçilerinin yaşadığı sorunlar, tüm eğitim sistemini ilgilendirmektedir. Nitelikli bir eğitim için büyük fedakarlıklar yapan eğitim emekçilerine kira yardımı olarak 200 bin liranın reva görülmesi kabul edilemez.

Bu nedenle bizlere reva görülen kira yardımlarını, sürekli geçinemediğini söyleyen Başbakan'a "düşün hediyesi olarak" gönderiyoruz. Güle güle harcasın.

Hükümetin Demokratikleşmeden Ne Anladığı Ortaya Çıkmıştır! (24 Temmuz 2004)

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Avrupa Birliği'ne girmek için her hafta bir ülkenin kapısını aşındırdığı şu günlerde Hükümet, Türkiye'deki ilginç demokratikleşme uygulamaları ile dikkat çekiyor. İktidar olduğundan bu yana "demokratikleşmek", "özgürlük alanlarını genişletmek" ile övünen Başbakan ve Hükümet üyelerini, Hatay, Mardin ve Diyarbakır Valileri yaptıkları uygulamalar ile yalanlamıştır.

Geçtiğimiz günlerde, Hatay Valiliğince "siyasi parti teşkilatları, işçi ve memur sendikaları, dernekler, vakıflar ve odalara", basın açıklaması yapmak ve imza standı açmak için yapmaları gereken "kriterler" açıklandı. Açıklanan yeni kriterlere göre sendikalar, dernekler vb kitle örgütlerine gönderilen resmi yazıda, basın açıklaması isteklerini 15 gün önce mahalli gazete ve belediye hoparlöründen yayınlamaları, bu etkinliklerini önceden Valilik tarafından belirlenen meydana yapmaları gerektiği bildirilmiştir.

Mardin Valiliği ise, 20 Temmuz 2004 günlü Resmi Gazetede "Basın Açıklamalarının Yapılamayacağı Yerlere Dair Karar"ı yayımlayarak bu alanda yeni "kriterler" belirlemiştir. Karara göre, yerli ve yabancı, gerçek ve tüzel kişileri kapsayacak; basın açıklamalarının valilik, belediye, adliye ve emniyet hizmet binaları, askeri bina ve tesisleri, cezaevleri TBMM'de grubu bulunan siyasi partilerin parti binaları ile SSK ve Devlet Hastanesine 100 metre mesafeden daha yakın yerlerde yapılamayacağı belirtilmiştir. Söz konusu kararda ayrıca, tüzel kişilerin yönetim ve denetim organlarının asil ve yedek üye tam sayılarının beş katını, gerçek kişiler için ise Dernek Yasasında yönetim ve denetim kurulu organlarında öngörülen asil ve yedek üye tam sayısının beş katını aşmayacak insanın katılımıyla ve 1 saati geçmeyecek şekilde basın açıklaması yapılabileceği belirtilmiştir. Benzeri bir karar Diyarbakır Valiliğince de alınmıştır.

Anayasanın 34. maddesinde, herkesin önceden izin almaksızın silahsız ve saldırsız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahip olduğu, yine Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması başlıklı 13. maddesinde; "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz", düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti başlıklı 26. maddesinde de; "Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmî makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de

kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.” hükümlerine yer verilmiştir.

Sendikalar ve sivil toplum örgütlerinin basın açıklaması yapması veya imza standı açmasının düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerektiği açıktır. Düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünün temel hak ve özgürlükler arasında olduğu; temel hak ve özgürlüklerin de ancak yasayla sınırlanabileceği, anayasanın emredici hükmüdür. Hatay Valiliğinin, basın açıklaması yapılması ile imza standı açılmasını on beş gün önce bildirme zorunluluğu getirmesi, Mardin Valiliğinin basın açıklaması yapılamayacak yerleri ve basın açıklamasına en fazla kaç kişinin katılabileceğini belirlemesi, benzeri bir kararın Diyarbakır Valiliğince alınması, temel hak ve özgürlüklerin sınırlanması anlamına gelmektedir. Anayasanın amir hükmü karşısında, yasayla düzenlenebilecek bir konuda genelge yayımlanması anayasaya açıkça aykırıdır. Bu uygulamalar, hükümetin demokratikleşme savlarının ne kadar samimi olduğunu göstermesi açısından da son derece düşündürücüdür.

2911 sayılı Yasada, toplantı yapma ve gösteri yürüyüşü düzenlemenin izne tabi olmadığı açıkça düzenlenmiş, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin toplanma ve dağılma yerleri ile izlenecek yol ve yönlerin valî ve kaymakamlarca belirlenebileceği, buna ilişkin bildirim yetmiş iki saat önce yapılması gerektiği belirtilmiştir. 2911 sayılı Yasa, toplantı ve gösteri yürüyüşlerine ilişkin düzenlemeleri içermektedir. Basın açıklaması yapma veya imza standı açmanın 2911 sayılı Yasa kapsamında değerlendirilemeyeceği açıktır. Yargıtay'ın da aynı görüşte olduğu bilinmektedir.

En temel demokratik haklardan birisi olan basın açıklaması yapmanın, 2911 sayılı Yasa kapsamında değerlendirilmemesi basın açıklaması kavramının anlamına da uygundur. Güncel bir konuda, sendikalar ve sivil toplum kuruluşlarının basını ve kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla, ivedi olarak basın açıklaması yapmaları gerekebilir. Kaldı ki; kuruluş amaçlarına uygun bir konuda kamuoyunu bilinçlendirmek, aydınlatmak aynı zamanda sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin anayasal ve yasal haklarıdır. Basın açıklamalarına bu tür sınırlamaların getirilmesi kamu yararıyla da bağdaştırılamaz.

Anayasanın değişik 90. maddesi uyarınca, usulüne göre yürürlüğe konulmuş, temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerin hükümleri ile yasa hükümlerinin çelişmesi durumunda, uluslararası sözleşmelerin esas alınacağı belirtilmiştir. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 87 Sayılı "Sendika Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkı Sözleşmesi"nde sendikaların etkinliklerini düzenlemek konusunda kamu makamlarının her türlü müdahaleden sakınmaları gerektiği hükümlerine yer verildiğine göre, basın açıklaması yapmaya süre, yer ve katılımcı sayısı yönünden sınırlama getirilmesi, sendikal etkinliklere açıkça müdahale anlamına gelmekte ve demokratikleşme söylemleri ile doğrudan çelişmektedir.

Kamu emekçilerini de doğrudan ilgilendiren yoğun bir yasama faaliyetinin olduğu şu günlerde, basın açıklamalarıyla ilgili olarak yukarıda belirtilen sınırlamaların getirilmiş olması düşündürücüdür. Yasalarla tanınan hakların İçişleri Bakanlığı ve Valiler eliyle gasp edilmeye çalışılması kabul edilemez.

Anlaşılan Hükümet, yaptıklarını sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin eleştirmelerine, kamuoyunu bilgilendirmelerine tahammül edememektedir. Valiliklerin temel hak ve özgürlükleri sınırlandıran uygulamalarına karşı yargı yoluna gittiğimizi ve bu hukuksuzluk ve demokrasiye tahammülsüzlüğüne karşı sessiz kalmayacağımızın bilinmesini istiyoruz.

Dünya Eğitim Örgütleri, Eğitim Sen Davasının Takipçisi Olacak (28 Temmuz 2004)

Sendikamız Eğitim Sen'in de katılımıyla 22 - 26 Temmuz 2004 tarihleri arasında Brezilya'nın Porto Alegre kentinde gerçekleştirilen 4. Dünya Kongresi son derece verimli geçmiş, gerek dünya siyasetini yakından ilgilendiren konularda, gerekse sendikamız aleyhine açılan kapatma davasını kınama noktasında yararlı toplantılar gerçekleştirilmiştir. 162 ülkeden 319 üye örgütü ve 26 milyon üyesi bulunan Eğitim Enternasyoneli'nin 4. Dünya Kongresi'ne Japonya'dan Kanada'ya, ABD'den Güney Afrika Cumhuriyeti'ne dek uzanan geniş bir coğrafyadan yaklaşık 1500 delege katılmıştır. Toplantı'nın ilk günkü açılış oturumuna konuşmacı olarak Brezilya Devlet Başkanı Lula da Silva ile birlikte Brezilya Milli Eğitim Bakanı ve Porto Alegre Belediye başkanı da katılmıştır.

Bu yılki Dünya Kongresi'nin ana başlığı olarak "Küresel İlerleme İçin Eğitim" başlığı saptanmış ve bu başlık altında eğitimin kamusal bir hizmet olma niteliği, eğitimin ticarileştirilmesi, öğretme ve öğrenme hakkı ile nitelikli öğretmenlerin yetiştirilmesi sorunları tartışılmıştır. Eğitimin küresel rekabet koşullarında kamusal bir hizmet, kamusal bir hak olma niteliğini yitirmesi, diğer bir deyişle eğitimin ticarileştirilmesi sorunu karşısında neler yapılabileceği ele alınmış ve çözüm önerileri demokratik bir tartışma ortamının getirdiği canlılıkla ortaya konulmuştur.

Kongre süresince çeşitli örgüt temsilcilerinin önerileri de tartışıldı. Özellikle tüm dünyada demokrasiyi, insan hak ve özgürlüklerini hakim kılma maskesi altında, işgal, işkence, tecavüz görüntüleriyle insanlığın bu en önemli tarihsel kazanımlarına da leke süren ABD'nin kınanması ve ABD'nin Irak'ta işgalci olarak kabul edilmesi yönünde İspanyol katılımcıların verdiği önerge, ABD delegasyonunun tüm itirazlarına karşın oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Ayrıca bu önerge konusunda Sendikamız delegasyonu da Kongre'de söz almış ve heyetimizin konuşması, dünyanın dört bir yanından gelen yüzlerce delege tarafından dakikalarca ayakta alkışlanmıştır. Böylece Eğitim Sen olarak, yanı başımızdaki işgale karşı geliştirdiğimiz anti-emperyalist tavır bir kere daha tüm dünyadaki eğitim emekçisi kardeşlerimize duyurma fırsatı bulduk. Katılımcı örgütlerin bu konuda takındığı anti-emperyalist tavır, tüm dünyada yükselen emperyalizm karşıtlığı dalgasında eğitim emekçilerinin de ön saflardaki yerlerini aldığını göstermesi bakımından önemsenmelidir.

Eğitim Enternasyoneli 4. Dünya Kongresi sırasında gösterilen uluslararası dayanışmaya örnek olması bakımından ifade edilmesi gereken belki de en önemli noktalardan birisi de, sendikamız aleyhine açılan kapatma davasına karşı geliştirilen uluslararası destek ve dayanışma tavrıdır. Eğitim Sen olarak Kongre'ye sendikamıza açılan kapatma davasının kınanmasını, üye örgütlerin durumu kendi hükümetlerine bildirmelerini ve 15 Eylül 2004 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilecek duruşmaya üye örgütlerin temsilcileri ile Eğitim Enternasyoneli Yönetim Kurulu üyelerinin de katılımını talep eden bir önerge sunduk. Önergemiz oybirliği ile kabul edildi. Ne ulusal ne de uluslararası hukuka uygun olan ve de temel insan hak ve özgürlükleri ile çelişen niteliği ile bu dava, tüm delegeler tarafından kınandı ve protesto edildi. Kabul edilen önergemiz, elbette beraberinde bundan sonra izlenecek bir yol haritasının, bir eylem planının saptanmasını da gerektirmekteydi. Kongre'de bunu da sağladık. 30 ülkeden örgütlü eğitim emekçilerinin temsilci heyetleriyle ikili görüşmeler gerçekleştirdik ve 3 bölgesel toplantı düzenlenmesini programımıza dahil ettik. Ayrıca görüştüğümüz ülkeleri 1-5 Aralık 2004 tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştireceğimiz Demokratik Eğitim Kurultayı'na davet ettik ve bu konuda kendilerinden olumlu yanıtlar aldık. Filistin, İsrail, Suriye'yi de kapsayacak biçimde Akdeniz toplantısı, Balkan devletlerini ve eski Doğu Bloku ülkelerini de kapsayacak biçimde bir Orta ve Doğu Avrupa toplantısı ve son olarak da Kafkas ülkeleri ile Türkiye Cumhuriyetleri'nin temsilcilerini içine alan bir Kafkaslar ve Türkiye Cumhuriyetleri toplantısı düzenlenmesine karar verdik. Bu üç toplantıya katılacak ülkelerde etkinlik gösteren eğitim emekçilerinin örgüt temsilcileri ile 14 Eylül 2004 tarihinde İstanbul'da birer toplantı gerçekleştireceğiz ve ardından 15 Eylül'de bu heyetlerle birlikte Ankara'daki duruşmaya katılacağız. Duruşmaya bu heyetlerle birlikte Eğitim Enternasyoneli yönetim kurulu üyeleri ile diğer üye örgütlerin temsilcileri de, sendikamıza destek

vermek amacıyla etkin olarak katılacak. Ayrıca, üye örgütler bu dava hakkında kendi hükümetlerini bilgilendirecekler ve kabul edilen önergemiz doğrultusunda da Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanına, Başbakanına ve Adalet Bakanına kınama ve protesto mektupları göndererek davanın geri çekilmesi yönünde baskı uygulayacaklar.

Eğitim Enternasyoneli'nin bu son derece verimli geçen 4. Dünya Kongresi sırasında Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'nun Genel Sekreteri ile sendikamız aleyhinde açılan kapatma davası hakkında bir görüşme fırsatımız oldu. Kendisine konuyla ilgili olarak sunduğumuz bir dosya aracılığıyla, bu son derece anti-demokratik davanın Türkiye'nin tanımış olduğu uluslararası sözleşmelerde ifadesini bulan "**örgütlenme özgürlüğü**" ilkesinin açık bir ihlali olduğunu ifade ettik. ILO Genel Sekreteri, konunun yakın takipçisi olacaklarını heyetimize ilettiler.

Eğitim emekçileri, neo-liberal küreselleşmenin her şeyi piyasa mantığı çerçevesinde değerlendiren, uzun mücadeleler sonucu kazanılmış sosyal hakları devletlerin sırtında birer yükümü gibi gören zihniyetinin eğitim işkolundaki yansımalarını, eğitimin karşı karşıya olduğu tehditleri tartışırken, ne içinde yaşadığı dünyayı ne de uluslararası kardeş örgütlerinin sorunlarını unuttu. Eğitim emekçileri bu Kongre aracılığıyla "**Irak'ta İşgale Hayır, Türkiye'de Demokrasiye Evet**" diyebilme iradesini gösterdi. Eğitim Enternasyoneli 4. Dünya Kongresi'nin en somut kazanımı budur. Eğitim Sen'e açılan kapatma davası, Kongre'ye katılan örgütlerin uluslararası dayanışma potansiyellerini daha da geliştirmiştir. Eğitim Sen bundan sonra da tüm dünyada eğitim emekçilerinin yaşadığı sorunları paylaşacak, uluslararası dayanışma ruhunu güçlendirmeye devam edecektir. Sendikamız aleyhine açılan davanın ikinci duruşmasında bu durum daha da yakından görülebilecektir. Bütün bunların ardından tek cümleyle Kongre'yi özetlemek gerekirse şöyle söylenebilir: **Emperyalizm yenilecek, demokrasi kazanacaktır.**

ÖSS ve LGS'de Sadece Öğrenciler Değil, Eğitim Sistemimiz de Sıfır Çekmiştir! (30 Temmuz 2004)

Bildiğiniz gibi geçtiğimiz günlerde ÖSS (Öğrenci Seçme Sınavı) ve LGS (Lise Giriş Sınavı) sonuçları kamuoyuna ilan edildi. ÖSS sonucunda 32.177 adayın, LGS sonucunda ise yaklaşık 64 bin öğrencinin sıfır puan aldığı ortaya çıktı. Bu korkunç tablo ile bir kere daha eğitim sistemimizin içinde bulunduğu durum gözler önüne serilmiş oldu. Bu sonuçlar da göstermektedir ki aslında iflas eden bizzat eğitim sistemimizdir. Bu tablo, yıllardır siyasi iktidarlar tarafından arka bahçe olarak kullanılmaya çalışılan eğitim alanında yaşanan plansızlığın, programsızlığın, bölgesel eğitim olanaklarının eşitsizliğinin sonucudur. AKP iktidarı da iki yıllık görev süresince geçmiş karanlık tablonun, yani eğitim sistemimizdeki mevcut eşitsizliklerin pekiştirilmesinden başka bir adım atmaya yanaşmamıştır. Buna rağmen sayın Milli Eğitim Bakanı iki gün önce yaptığı açıklamada, LGS sonucunda 64 bin öğrencinin sıfır çekmesine yönelik tepkilerin abartılmaması gerektiğini ifade etmiştir. 64 bin öğrencinin sıfır puan almasını abartılmaya değer bulmayan sayın bakan için, kaç kişinin daha bu sınavdan sıfır puanla ayrılması gerektiği noktası bizleri gerçekten meraklandırmaktadır. Unutmayalım ki eğitim sistemimiz, bölgesel fırsat eşitsizliklerinin, farklı siyasi kulvarlara militan yetiştirecek kurumlara aktarılan bütçe payıyla siyasi rant peşinde koşanların, ulusal plansızlığın, eğitim harcamalarının genel bütçe içindeki payının gelişmiş birçok ülkeye oranla çok geride kalmasının sonucunda bugünkü içler acısı duruma ulaşmıştır. Bu içler acısı durumu hem ÖSS hem de LGS bağlamında değerlendirerek sorunları saptayabileceğimizi düşünüyoruz.

Eğitim sistemimizin yıllardır kanayan yaralarından birisi olan üniversiteye giriş sınavları, eğitim sistemimizle birlikte ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının da en dramatik yönünü temsil etmektedir. Eşitsizliğin ve adaletsizliğin günyüzüne çıktığı sınav sistemi aynı zamanda, önemli ölçüde gelecek kaygısı taşıyan gençlerin ve ailelerinin nasıl bir cenderenin içinde tutulduklarının da açık bir göstergesidir.

Öğrenciler açısından dershaneler, sınavı kazanmak için neredeyse bir zorunluluk halini almıştır. Öğrenciler lise birinci sınıftan itibaren dershaneye başlamakta ve aileler milyarlarını çocuklarının

II. OLAĞAN GENEL KURULU

başarısı için dersanelere yatırmaktadırlar. Dersanelerin yüksek fiyatları eğitim sistemimizde paranın belirleyiciliğine vurgu yapmak açısından önemli bir örnektir. Özel kurslar ve dersanelerin verdikleri hizmetler, parası olanın kullanabileceği hizmetlerdir. Yapılan bir araştırmadan üniversiteyi kazananların yüzde 86'sının dersaneye gittiği ve yüzde 20'sinin de özel ders aldığı anlaşılmaktadır. Bu durum eğitimde fırsat eşitliği ilkesini ortadan kaldıran, haksız rekabete yol açan bir olumsuzluktur. Bu nedenle 2004 Öğrenci Seçme Sınavı, tıpkı önceki sınavlarda olduğu gibi Türkiye'nin eğitim sistemindeki derin eşitsizlikleri bir kez daha ortaya çıkarmış, kaybeden yine gençlerimiz ve eğitim sistemimiz olmuştur.

Sorunlar üniversiteyi kazanmakla da bitmemektedir. Gençlerimiz ailelerinin kısıtlı maddi imkanları çerçevesinde kazandıkları üniversitelere gittiklerinde, çoklukla "lise benzeri üniversiteler"le karşılaşmaktadırlar. Daha çok politik kaygılarla pek çok ilde üniversite açıldığı bilinmektedir. "Gecekondu üniversiteleri" olarak adlandırılan bu kurumların niteliği ve gençlere nasıl bir gelecek hazırladığı her zaman tartışma konusu olmuştur. Binası ve öğretim görevlisi bile olmayan kimi üniversitelerin yanında, genel olarak üniversite hayatının bilimsel ve demokratik olmaması, bilimsel araştırmaların yok denecek seviyeye inmesi, üniversite çalışanlarına dönük ücret politikası, devlet üniversitelerinden vakıf üniversitelerine doğru hızlı bir beyin göçünün yaşanması, üniversite sınavı ile birlikte ele alınmayı bekleyen diğer sorunlardır.

Aynı tabloyu, sonuçları geçtiğimiz günlerde açıklanan LGS bağlamında da görmek mümkündür. 2004 LGS sonucunda yaklaşık 64 bin öğrenci sıfır puan almıştır. Yapılan her sınavın ardından açıklanan sonuçlar ve bu sonuçlar ekseninde ortaya çıkan "acı tablo" bir kez daha göstermiştir ki, eğitim sistemi kamusal, demokratik, bilimsel ve laik bir nitelik kazanmadıkça, "sıfır çeken öğrenciler" in gazete manşetlerine taşınması, tartışmanın köşe yazılarına konu olması önlenemeyecektir. Ne yazık ki basınımız, eğitim alanındaki fırsat eşitsizliklerinden çok, dereceye giren değerli gençlerimizin hangi ilden olduklarına dikkat kesilmiştir. Oysa ki LGS sonucunda birincinin Şanlıurfa'daki bir özel okuldan çıkması, Şanlıurfa'nın ve yoksul illerin eşit eğitim olanaklarından yararlandıkları anlamına da hiçbir şekilde gelmemektedir. Sorun, eğitimin kamusal nitelikli bir hak olarak algılanmasının önündeki engellerde aranmalıdır. Bu sistem aracılığıyla eğitim sistemi, özel okulların öğrencilerinin başarılarını kamuoyu ile paylaşarak aynı zamanda devlet okullarının başarısızlığını da gözler önüne serdiğinin bilincinde olmalıdır. Ne yazık ki eğitim kademesinde yer alan karar alıcı siyasi irade, herkesin en temel hakkı olan eğitim hizmetinin devlet eliyle değil, sermaye eliyle daha iyi verildiği mesajının taşıyıcılığını yapmaktan öte bir şey yapmamaktadır. Gözler Şanlıurfa'daki özel okula çevrilirken; İstanbul'da yoksul gecekondu semtlerinde hem okuyan hem de çalışan çocuklarımızın aldığı sonuçlar nedense dikkate alınmamaktadır. Şanlıurfa'daki özel okulun başarısını alkışlarken, acaba siyasal sorumluların İstanbul'daki Şanlıurfa, Yozgat, Tunceli ya da Sivas hakkında bir fikirleri var mıdır?

Bütün bu ifade ettiklerimiz, en temel insan haklarından olan "Eğitim Hakkı"nın uygulamada açık bir ihlali olarak değerlendirilmelidir. Ancak eğitim hakkı gibi temel bir insan hakkının tam anlamıyla uygulamaya konabilmesini sağlayacak kamusal harcamaları mevcut AKP Hükümeti'nin devletin sırtında bir yük gibi gördüğünü, üniversiteleri ticarethaneye, öğrencileri de müşteriye dönüştürmeyi amaçlayan yasa tasarılarından açıkça saptamıştık. Anlaşıldığı kadarıyla, insan hakları savunuculuğu siyasetini neo-liberal yaklaşımın temel bileşenlerinden biri olarak gören AKP kadroları, sıra öncelikle toplum yararını gözeten sosyal ve ekonomik haklar kategorisine geldiğinde bu hakları serbest piyasanın acımasız rekabet koşullarına terk etmekte hiçbir sakınca görmemektedir.

Eğitim sistemimiz bu iki sınav sonucunda bir kere daha iflasın eşiğine geldiğini bize göstermek için elinden geleni yapıyor. Sayılar, sistemin çöküş çığlıklarıdır. Artık bu çığlık duyulmalıdır. Okul öncesi eğitimden yükseköğrenime kadar tüm eğitim sistemi, herkesin, eşit ve parasız olarak yararlanacağı, kimsenin eğitimden mahrum bırakılmayacağı şekilde yeniden düzenlenmeli; bütçede eğitime ayrılan pay derhal arttırılmalıdır. Aksi takdirde önümüzdeki yıllarda daha çok öğrenci başarısız olacak ve eğitim sistemimiz "sıfır çekmeye" devam edecektir.

Lise Girişlerinin Sınava Tabi Tutulması, Eğitim Hakkının Açık İhlalidir! (5 Ağustos 2004)

Eğitim Sen olarak AKP Hükümeti'nin Lise girişlerini sınava tabi tutma yönünde bir tasarı hazırlama kararı aldığını öğrendik. Bu tasarı ile eğitimin kamusal nitelikli temel bir hak olmaktan tamamen çıkarılıp eğitimin parası olanlara özel bir hizmet haline getirilmesinin amaçlandığı çok açıktır. Eğitim sistemimize hakim olan eşitsizlikleri daha da pekiştirmekten başka bir işe yaramayacak olan bu tasarı ile aslında fiilen eğitim sisteminin içine işlemiş olan çarpıklıklar yukarıdan aşağıya doğru hakim kılınmaya çalışılmaktadır. AKP, eşitsizlikleri pekiştiren tasarılarıyla Cumhuriyet tarihine şimdiden geçmiş bir siyasi parti olarak elbette eğitimdeki eşitsizliği daha da körüklemekten başka bir şey düşünemezdi.

Oysaki eğitim hakkı, herkes için geçerliliği kabul edilmiş evrensel bir insan hakkıdır ve yurttaşların anayasa ile güvence altına alınmış haklarının daha da sağlamaştırılması, uygulamaya geçirilmesi, fırsat eşitsizliklerinin ortadan kaldırılması ve bu hakkın herkes için parasız uygulamaya konmasını sağlamak yerine; bu hakları ortadan kaldırma programının yegane adı vardır: Neo-liberalizm. Neo-liberal politikaların giderek yoksulluk yarattığı ülkemizde bu programların iflas ettiğini her krizle birlikte daha da iyi gören Eğitim Sen olarak; eğitimin ticarileştirilmesi, en temel insan hakkı olan eğitim hakkının kamusal niteliğinin yok edilip özelleştirilmesi ve eğitim sistemimizin kanayan yarası haline gelen özel dershanelerin sayısının giderek artmasına karşıyız. Eğitim Sen, herkes için nitelikli kamusal ücretsiz eğitimden yana bir mücadele geleneğinin son durağıdır. Eğitimi ticarileştiren, öğrenciyi müşteri haline getiren bu tasarı ile parası olmayan yoksul aile çocuklarının, 8 yıllık temel zorunlu eğitimleri bile tam olarak sağlanamamışken bir de böyle ticari nitelikli bir sınavla karşı karşıya bırakılmaları tam anlamıyla kurtla kuzu masalını anımsatmaktadır.

AKP Hükümeti'nin eğitim politikalarına bütün bu olanlar doğrultusunda baktığımızda, iki ana olgunun yer aldığını görüyoruz; Birincisi sınav, ikincisi ticari gelirdir. AKP, eğitimin her türlü sorununu sınavlar aracılığıyla çözebileceğini düşünen bir programsızlığın, çaresizliğin belirtilerini bu tasarı ile kamuoyuna yansıtır hale gelmiştir. AKP Hükümeti, Milli Eğitim Bakanlığı'nı Milli Sınav Bakanlığı'na dönüştürme kararlılığındadır. Eğitim sistemimizde sınavların yarattığı derin boşluğun, bir öğrencinin yaşamını 3 saatlik bir sınavla belirleme yetkisini kendinde gören bir sistemin acısını gençlerimiz çekmek zorunda değildir, bedel ödemesi gerekenler ise yoksul ailelerin çocukları hiç değildir. AKP Hükümeti, başı her sıkıştığında sınav formülüne sarılmaktan artık vazgeçmeli, eğitimde fırsat eşitsizliğini tamamen pekiştiren bu tasarısını derhal geri çekmeli ve yoksul ailelerin çocuklarını AKP yöneticilerinin ve sayın Başbakan'ın yaptığı gibi ABD'de okutabilecek düzeyde olduğu varsayımını terk etmelidir. Ancak ne yazık ki bu da mümkün görünmemektedir. Öyle bir ülke düşünün ki, o ülkeyi yöneten siyasi iktidarın sahipleri, kendi ülkelerinde verilen eğitimin niteliğine güvenmemekte, çocuklarını başka ülkelerde okutmaktadırlar. Eğitim Sen olarak soruyoruz: Bu çelişkiyi hangi sınavla gidereceksiniz sayın Bakan?

Kayıtlar Başlıyor, Kayıt Parası Çilesi de Başlamasın! (9 Ağustos 2004)

Bilindiği üzere bugün ortaöğretim kurumlarına kayıt olma işlemi başlıyor. Çocuklarının eğitim görmesini sağlamak için okulların yolunu tutacak nice öğrenci velisinin yine aynı endişe ve tedirginlikle kayıt kuyruklarına girecekleri, kayıt öncesinde kapalı odalara alınıp başış adı altında zorla para ödemeye mecbur edilecekleri çilenin de başlangıç günü olarak anlaşılabilir bugün. Geçmiş yıllarda olduğu gibi, gerek Hükümet yetkililerinin gerekse il ve ilçe Milli Eğitim müdürlerinin yaptıkları "kayıt parası kesinlikle alınmayacak" açıklamalarına karşın, çok değil bir iki gün içinde gazetelerin başsayfalarında ya da televizyon kanallarının ana haber bültenlerinde kayıt parası çilesinin yaşandığı, genelde de yoksulların yaşadığı semtlerdeki okullardan yükselecek çığılığı yine "hayret doğrusu" diyerek geçiştirecek bir kamuoyu ile karşılaşacağız.

Buna bir de "kesinlikle kayıt parası alınmamaktadır, alanlar hakkında derhal soruşturma başlatacağız" diyecek olan yetkililerin açıklamalarını ve bağış adı altında zorla haraç toplayan okul müdürlerinin ve müstahdemlerinin çekim yapan kameramanlara yönelik şiddetli tepkisini de eklemek mümkün. Tüm bu yönleriyle biz bu filmi görmüştük diyebiliriz.

Eğitimin herkes için kamusal, nitelikli ve parasız olarak güvence altına alınması gereken bir hak olduğunu ifade eden Eğitim Sen olarak buradan bir kez daha aynı görüntülerin yaşanmaması için tüm yetkilileri duyarlı olmaya çağırıyoruz. Artık biz bu filmi görmüştük demek istemiyoruz. Kayıt parasının yasak olduğunu ifade eden yetkilileri, bağış adı altında zorla para alımını engellemeye ve geçmiş yıllarda yaşanan fotoğrafın yeniden belirmesini önlemeye davet etmekteyiz. Değerli velileri de çocukları için en temel hak olan nitelikli ve parasız eğitim hakkını sahiplenmeye ve kendilerinden bağış adı altında zorla alınmaya çalışılan kayıt paralarını ödememeye, haklarını sahiplenmeye çağırıyoruz. Eğitim Sen olarak bu konudaki duyarlılığımızı, kayıtların sona ereceği gün olan 17 Eylül Cuma gününe dek aynı oranda koruyacak ve konunun yakın takipçisi olmaya devam edeceğiz. Eğitimin herkes için kamusal nitelikli bir hak olduğu gerçeğinin, lise girişlerini bile sınava tabi tutma kararında olan sosyal hak anlayışından yoksun bir hükümetin "tüccar siyaseti"ne terk edilemeyeceği gerçeğinin bilincinde olan Eğitim Sen, bu sorumluluğunun gereğini her zaman olduğu gibi yerine getirmeyi sürdürecektir.

Ön kayıt Paraları ve Yükselen Harç Bedelleri Sorgulanmalıdır! (10 Ağustos 2004)

Yeni bir eğitim-öğretim yılının başlamasına az bir zaman kala, eğitim sistemimizin kronik sorunları yeniden kendisini günyüzüne çıkmaya başladı. Bu kronik sorunlar arasında ortaöğretim kurumlarına yapılan kayıtlar sırasında bağış adı altında zorla velilerden alınan haraçlar, öğretmenlerin geçim sorunları, okulların teknik malzeme yetersizliği, dersliklerin ısınma ve iyileştirme girişimlerinin eksikliği belirtilebilir. Ancak bütün bunların yanında AKP Hükümeti, ortaya koyduğu eğitim politikasının ticari mantığına paralel olarak, şu günlerde öğrencilerin üniversiteler tarafından soyulmalarına da göz yummaktadır.

Üniversite sınavına giren aday sayısının her yıl büyük oranda artması sonucunda, birçok aday genel yetenek sınavı ile öğrenci kabul eden üniversitelere girebilmek için başvurmakta ve bunun için ön kayıt yaptırmaktadırlar. Genel yetenek sınavı ile öğrenci alan üniversitelerin beden eğitimi, güzel sanatlar vb. bölümlerine yoğunlaşan bu ilginin ticari bir rant kaynağına dönüştürülmeyeceğini düşünmek bizler için çok iyimser bir yaklaşım olacaktı. Ancak ne yazık ki beklenen oldu ve bu kurumlara başvuran adaylardan alınan yüksek ön kayıt bedelleri ile neredeyse yeni bir ticari sektör oluşturuldu. Genel yetenek sınavı ile öğrenci alan üniversitelerde 50 ya da 100 kişilik kontenjanı olan bölümlere 1000'in üzerinde öğrencinin başvurduğu ve bu adaylardan 200-250 milyon TL tutarında ön kayıt parası alındığı örneklerine bugünlerde sıklıkla rastlanmaktadır. Öğrencilerin geleceklerine yönelik olarak umut tacirliği yapmak anlamına gelen bu sektörde, kabul alamayan öğrencilere ön kayıt paraları geri ödenmemekte, paralar ilgili kuruma kalmaktadır. Eğitim Sen sormaktadır: Bu soyguna dur diyecek bir yetkili makam yok mudur? Gençlerine nitelikli eğitim, nitelikli iş olanağı sağlayamayan bir sistem, kendisini bu gençleri soyarak mı ayakta tutma kararlılığında? Rı oruna derhal bir çözüm getirilmelidir.

Diğer bir konu ise hükümetin üniversite harç ücretlerine yapmayı düşündüğü yüzde 20 oranındaki zamdır. Hükümet yetkilileri, enflasyonun yüzde 8'e düştüğünün propagandasını yaparken, üniversitelerin harç ücretlerinin yüzde 20 arttırılmasının mazareti nedir soruyoruz! Yoksa bu enflasyon rakamlarına hükümetin ekonomi yetkililerinin kendileri de mi inanmamaktadırlar? Yoksa bu yüksek harç oranları, IMF ile yapılan o "muzaffer" görüşmelerinizin, 3 yıllık yapacağınız yeni stand by anlaşmalarınızın bir gereği midir? Üniversiteleri geçtiğimiz kış aylarında getirdiği yeni YÖK tasarısıyla ticarethaneye, öğrencileri de müşteriye çevirmeyi amaçlayan AKP Hükümeti'nin yasa ile yapamadığını fiiliyatta yaşama geçirmesi midir? Bütün bu soruların derhal yanıtlanması gerekmektedir. Hükümet, eğitim sistemi

aracılığıyla kâr etme mantığını derhal terk etmelidir. Harçlara zam yapılması bir yana, harçlar derhal kaldırılmalıdır. Ancak harçları kaldırmak, neo-liberal AKP Hükümeti'nin harcı değildir.

Son olarak basınımıza şu noktayı duyurmak isteriz. Bilindiği üzere Hükümet, Eylül ayında yeni eğitim-öğretim yılının başlangıcında öğretmenlere bir maaş tutarında masraf yardımı yapma kararı vermiştir. Eğitim Sen olarak biz bu yardımın genişletilerek okullarda çalışan diğer emekçileri de kapsamasından yana tavır almaktayız. Bu konuda hazırladığımız bir raporu da hükümet yetkililerine göndereceğiz. Konu ile ilgili ayrıntılar daha sonra sizlere de ilan edilecektir.

Eğitim Harcamaları Bu Yıl da El Yakacak! (27 Ağustos 2004)

Okulların açılmasına sayılı günlerin kalmasıyla birlikte milyonlarca öğrenci ve veliyi yeni bir heyecan sardı. Özellikle eğitime ilk kez adım atacak olan öğrenciler hangi şartlarda eğitime başlayacaklarının farkında olmasalar da, öğrenci velilerini "acı bir telaş"ın sardığını söylemek mümkün. Her geçen yıl bir önceki yıla göre daha da artan eğitim harcamaları, bu yıl da velilerin elini yakacak gibi görünüyor.

2004-2005 Eğitim-Öğretim Yılında Devlet Okullarında Yapılacak Ortalama Eğitim Harcamalarını Gösteren Başlıca Gider Kalemleri:

Gider Kalemleri	Öğrenci Başına Ortalama Harcama (TL)
Kayıt Parası (Bağış adı altında)	300.000.000
Katkı Parası (1 yıllık)	30.000.000
Silgi, tebeşir, ampul vs. (1 yıllık)	12.000.000
Spor Parası (1 yıllık)	25.000.000
Dergi (1 yıllık)	30.000.000
Karne	5.000.000
Diploma	10.000.000
Kaynak Kitap	25.000.000
Fotoğraf Çekimi	15.000.000
Etüt ya da Kurs (1 yıllık)	300.000.000
Fotokopi, kağıt, zarf, pul vs.	30.000.000
Perde, masa örtüsü	15.000.000
Servis ücreti (yıllık)	520.000.000
Müze, gezi, tiyatro	30.000.000
Cam, boya, çeşitli bakım-onarım	15.000.000
Bayrak, flama vs.	10.000.000
Kitaplık	10.000.000
Paso	5.000.000
Kıyafet (giyecek)	200.000.000
Bayram kostümleri	50.000.000
Ders kitabı	-----
Kırtasiye, çanta, suluk vs.	120.000.000
Kantin, kooperatif giderleri (1 yıllık)	180.000.000
Toplam	1. 937. 000.000

Rakamlar yaklaşık ve ortalama olarak alınmıştır. İlköğretim 5. sınıf öğrencisi baz alınarak hazırlanmıştır. Öğrenci velilerinin eğitim harcamaları oturulan kentlerin gelişmişlik durumuna göre değişmektedir. Velilerin orta öğretimde okuyan öğrencileri için yukarıda sıralanan rakamlara en az %30'luk bir ekleme yapılacaktır.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

Resmi ilköğretim ve ortaöğretimde 2004-2005 eğitim öğretim yılı başında 14 milyonu aşkın öğrenci eğitim öğretime başlayacaktır. Bu öğrencilerin bir bölümü Yatılı İlköğretim Bölge Okulları (YİBO) ve Parasız İlköğretim Okulları (PIO) ile taşınmalı eğitim öğretim yapılan köy ilköğretim/ortaöğretim kurumlarında okuyacaktır. Bu öğrencilerin sayısı 3.2 milyondur. Köylerde, YİBO ve PIO'larda velilerin öğrencileri için yapacağı harcamalar yukarıda hesaplanan rakamdan %50 azdır.

Bu durumda; Şehir ilköğretim okullarında okuyan 8 milyon öğrenci velisinin bir yılda gerçekleştirdiği eğitim harcamaları toplamı yaklaşık 15 katrilyondur. Şehir ilköğretim kurumlarında bir velinin yıl boyu öğrencisi için 2 milyar TL'ye yakın harcama gerçekleştirdiği ortaya çıkmaktadır. Şehir merkezlerinde 2 milyon öğrencinin eğitim/öğretim gördüğü MEB istatistiklerinden anlaşılmaktadır. Şehir ortaöğretim kurumlarında okuyan öğrenci velilerinin yapacağı harcamalar toplamı ise ortalama 4 katrilyondur.

Köy ilköğretim okulları, YİBO'lar ve PIO'larda okuyan bir öğrenci velisinin yapacağı harcama 900 milyondur. Bu okullarda okuyan öğrenci sayısı ise 3 milyonun üzerindedir. Bu durumda köy ilköğretim okullarında okuyan öğrenci velilerinin yapacağı harcamalar toplamı 2.7 katrilyonu geçmektedir.

Bütün resmi ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında okuyan öğrenciler için veliler bir yıl boyunca 20 katrilyonun üzerinde harcama yapmaktadır. Bu rakamlara özel öğretmen, kurs ve dersane harcamaları dahil değildir.

Türkiye'de, Devlet Okullarında Eğitim-Öğretim Gerçekten Parasız Mı?

Türkiye'de yıllardır uygulanan eğitimde özelleştirme politikaları, AKP iktidarı ile birlikte daha da hızlanmıştır. Devletin sorumluluğunda olması gereken eğitimin yükü, siyasi iktidarların bilinçli politikalarıyla birlikte büyük oranda velilerin omuzlarına yıkarak kamusal, parasız eğitim hakkı büyük bir tahribata uğratılmıştır.

Eğitim sistemimiz; her geçen gün daha piyasacı ve ticari bir anlayış ile sarmalanmakta, veliler çocuklarını okutabilmek için milyonlarla değil, artık milyarlarla ifade edilen rakamlarla harcama yapmak zorunda kalmaktadır. Eğitim temel insan haklarından birisidir. Her geçen yıl eğitimin daha da paralı hale getirilmesiyle birlikte milyonlarca çocuk ve gencimiz ya eğitim hakkından mahrum bırakılmakta ya da ekonomik nedenlerden dolayı eğitimine devam edememektedir.

Yukarıda sıralanan rakamlara bakıldığında Türkiye'de eğitim/öğretimin Anayasada ifade edildiği gibi parasız olmadığı anlaşılmaktadır. İlk ve ortaöğretimde velilerin yaptığı bir yıllık harcama kalemlerinin tutarı 20 katrilyonu aşmıştır. Anayasada ilköğretimin "devlet okullarında parasız" olduğu yazmaktadır. Ancak uygulamaya bakıldığında katrilyonları bulan eğitim harcamalarının önemli bir bölümünün ilköğretim çağındaki öğrenciler için yapıldığı görülmektedir.

Okullarımızda yıllardır Anayasa suçu işlenmektedir. Bu suçu işleyenler, başta gelmiş geçmiş en sıkı özelleştirmeci olmakla övünen AKP iktidarı ve Milli Eğitim Bakanlığı'dır. Dolayısıyla, milyonlarca çocuk ve gencimizin eğitim hakkından mahrum bırakılmasında, işsizlik ve yoksullukla boğuşan, büyük bölümü asgari ücretle geçinmeye çalışan velilerin hiçbir suçu yoktur. Asıl suçlu olanlar, eğitimde özelleştirme politikalarını savunanlar ve "paralı eğitimi" temel politika haline getirenlerdir.

MEB'de "Sultanların Saltanatı" Devam Ediyor! (31 Ağustos 2004)

Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Dış İlişkiler Genel Müdürü İbrahim Kapaklıkaya'nın kendine bağlı komisyon tarafından hazırlanan soruları, 100 tam puan alıp başarıyla çözmesi, MEB'de işlerin nasıl yürü(tül)düğünü bir kez daha gözler önüne serdi. Yazılı sınavda elenen yardımcısının katıldığı sözlü mülakatta da başarılı olan Genel Müdür, tebrik edilmeyi hak ediyor.

AKP Hükümeti'nin, tıpkı kendisinden önceki hükümetler gibi, iktidara gelir gelmez Milli Eğitim Bakanlığı'nda yaratmaya çalıştığı yeni kadrolar "özel yetenekleri" ile herkesi şaşırtıyor. Milli Eğitim Bakanlığı'nın yurt dışı teşkilatı kadrolarında sürekli olarak görev alacak eğitim ateşesi ve ateşe yardımcılarını seçmek için yapılan sınavda, MEB Dış İlişkiler Genel Müdürü'nün kendine bağlı komisyonun hazırladığı sorulara "tam" yanıt vererek "başarılı" olması, hükümetin sadece yurt içinde değil, yurt dışında da kadrolaşmaya önem verdiğini göstermiştir.

İktidara geldiği günden beri binlerce eğitim yöneticisini görevden alan, sürgün eden Milli Eğitim Bakanlığı'nda yaşananlar, MEB'de yıllardır süren "sultanların saltanatı"nın devam ettiğini gösteriyor. Baştan sona bir "komedi" şeklinde gerçekleşen bu sınav iptal edilmeli, sınavda yapılan usulsüzlükler ortaya çıkarılmalı ve sorumlular hakkında gerekli hukuki işlemler bir an önce yapılmalıdır.

Savaşlar Dursun, Barış ve Kardeşlik Kazansın! (1 Eylül 2004)

İnsanlık tarihinin gördüğü bu en kanlı savaşlardan birisi olan İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gün olan 1 Eylül, yarım asrı aşkın bir süredir, bütün dünya halkları tarafından, çeşitli etkinliklerle, savaşlara karşı barış, düşmanlıklara karşı kardeşlik duygularıyla yaşatılmaya çalışılıyor.

Barışın anlamını, değerini ve insanlık için taşıdığı önemi en iyi bilenler, savaşların acımasızlığını yaşayan halklardır. Savaşların, işgallerin yoğunlaştığı, farklı milliyetlerden halkların birbirine düşürülmeye çalışıldığı şu günlerde, 1 Eylül ile ifade edilen Dünya Barış Günü'nü sahiplenmek, ona gerçek anlamını yüklemek ve barış mücadelesinin tüm dünya emekçilerine mal etmek hepimizin öncelikli görevidir.

Bugün, savaşlara karşı barışı savunmak, her zamankinden daha fazla ihtiyaç haline gelmiştir. Barış, en başta gelen bir insanlık arayışıdır. Dünyada ve Türkiye'de barışı kazanmak, korumak ve onu geliştirmek, emekçilerin ve tüm insanlığın geleceğini kazanmak açısından son derece önemlidir. Bu nedenle barış mücadelesi, günümüzün en önde gelen ve en çok ihtiyaç duyulan mücadelesi konumundadır. Çünkü barışın, demokrasinin ve insan haklarının yerleşmediği hiçbir ülkede, emekçilerin var olan kazanımlarını koruması, yeni hak ve özgürlükler kazanması mümkün değildir.

IMF politikalarının yarattığı yoksulluk ve işsizlik politikalarıyla boğuşan Türkiye'de, savaştan, silahlanmadan rant uman kesimler, bugün barışı savunmak yerine, çatışma ve savaş çığırtkanlığı yapmaktadır. Yıllardır demokratik çözümlerden yana olmayanların, şiddet ve baskı politikalarında ısrar edenlerin emekçilere ve halka çıkardıkları fatura görmezden gelinemez. Kendi yurttaşından korkan, baskı ve şiddet politikalarında ısrar edenler, aynı zamanda binlerce yurttaşımızın ölümüyle, göç ettirilmesiyle yaşanan acı ve gözyaşı dolu bir sürece imza atmışlardır. İnsan hakları ihlalleri, silahlanma giderlerinin yüksekliği ve ekonomik krizlerin halkın sırtına yıktığı yük, barış yerine savaşı savunanların eseridir.

Emekçilerin ve halkın her geçen gün ağırlaşan yaşam koşullarında, emek eksenli politikalara duyulan ihtiyaç giderek büyümektedir. Eğitimi, sağlığı, sosyal güvenliği, kamu yararını ve yatırımı esas alan; demokratik, insan hak ve özgürlüklerine saygılı bir devlet, içeride ve dışarıda barışçıl bir siyaset izleyen Türkiye özlemi ve mücadelesi güncelliğini hala korumaktadır.

Tüm olumsuzluklara rağmen sınıfsız, sömürsüz, barış içinde, sevgiyle, kardeşçe yaşayabileceğimiz bir dünya hayal değildir. Yeter ki biz eğitim emekçilerinin yüreğindeki umut, yaşama sevinci, güzel yarınlara duyduğumuz özlemin ateşini sönmessin. Savaş çığırtkanları karşısında, barış ve kardeşlik duygularımızla kenetlenerek duralım.

Yaşanabilir bir dünya, demokratik bir Türkiye için, tüm duyarlı kesimler barışa dair bir şeyler yapmalı, 1 Eylül Dünya Barış Günü, hak ettiği gerçek anlamını kazanmalıdır.

Okullarda Katkı Payı Soygunu Yapılıyor! (2 Eylül 2004)

Eğitim Sen'in Türkiye'nin 20 ilini baz alarak yaptığı araştırma sonuçları, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencilerinden, çoğu "gönüllü bağış" adı altında olmak üzere 180 trilyonun üzerinde katkı payı toplandığını ortaya çıkarmıştır. Yoksulluğun, işsizliğin ve gelir adaletsizliğinin son derece derin olduğu ülkemizde, Anayasada "ilköğretim devlet okullarında parasızdır" ifadesi yer almasına karşın, binlerce okulda, bizzat Anayasa suçu işlenerek, öğrencilerimizden "katkı parası" toplanmaktadır.

Sendikamızın, Türkiye'nin farklı bölgelerinden 20 il seçerek yapmış olduğu "Katkı Payı Soygunu" araştırması çarpıcı sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Seçilen illerdeki ilköğretim ve liselerde, çoğu bağış adı altında toplanan "katkı paylarının" ortalaması alınarak yapılan araştırmaya göre, en yüksek katkı payı ödeyenler 40 milyon TL ile Ankara'da okuyan öğrencilerdir. Ankara'da okuyan öğrenciler toplamda ortalama 30 trilyon katkı payı ödemektedir. Eskişehir ise, 115 bin öğrencisi ve her öğrenciden alınan 10 milyon TL katkı payı ile, 1 trilyon 150 milyar olarak en az katkı payı toplayan ildir.

Öğrenci sayısı açısından bakıldığında ise İstanbul, 2 milyon 70 bin öğrencinin ödediği toplam 62 trilyon 100 milyar TL ile en fazla katkı parasının ödendiği ildir.

Beş büyük ilin (İstanbul, Ankara, Bursa, Adana, Konya) rakamlarına baktığımızda hepsinin katkı payı soygununda çift haneli rakamlara ulaştığını görüyoruz. Ekonomik gelir durumuna, çalışıp çalışmadığına ya da parasının olup olmasına bakılmaksızın velilerden "bağış" adı altında istenen katkı payları sadece 20 il bazında hesaplandığında 180,5 trilyonu bulmaktadır. Bunun adı "katkı payı soygunu"dur.

Türkiye çapında toplanan katkı payı yaklaşık 400 trilyon TL'dir!

Araştırmamıza konu olan yirmi ili, Türkiye geneline yaygınlaştırdığımızda, Türkiye çapında ilköğretim ve ortaöğretim okullarında okuyan öğrencilerden yaklaşık olarak 400 trilyon TL civarında katkı payı alındığını söyleyebiliriz. Bunun anlamı şudur; öğrencilerimiz ve velilerimiz, evrensel ve anayasal bir hak olan eğitim hakkından yararlanabilmek için "resmen" soyulmaktadır. Pek çok veli, çocuğunun daha iyi şartlarda eğitim alması için "şimdilik" küçük miktarlarda olan katkı paylarını ödemektedir. Ancak velilerden alınan bu paraların yarın daha da artmayacağıının garantisini kim verebilir?

Halkın ödediği vergilerin tamamını faiz harcamalarına akıtanlar, her gün yaptıkları zamlar yetmezmiş gibi, çocuklarımızın ve gençlerimizin en temel hakkı olan eğitim hakkını para ile satmaya çalışıyorlar. Eğitim Sen olarak soruyoruz: Okullar topladıkları katkı paylarını ne yapmakta, nasıl değerlendirmektedirler? Toplanan paralar kayıt altına alınmakta mı? Yoksa kayıt dışında mı tutulmaktadır?

Uluslararası İnsan Hakları belgelerinde ve Anayasada belirtildiği gibi, "hiç kimse eğitim hakkından mahrum bırakılmaz". Eğitimi tamamen paralı hale getirmek isteyenler, eğitim harcamalarını çocuklarımızın ve velilerimizin üstüne yıkmak isteyenler, işlenen suç ortak

olmaktadır. Binlerce okulda yaşanan katkı payı soygununa son verilmeli, herkes için eşit-parasız eğitim hakkı hayata geçirilmelidir.

Yurt-Kur'da 12 Eylül Anlayışı Devam Ediyor! (6 Eylül 2004)

Yurt-Kur Genel Müdürlüğü'nün, öğrencilere burs ödenmesinin esaslarını düzenleyen ve anti-demokratik hükümler içeren yönetmeliğine karşı iptal davası açıyoruz. Yurt-Kur tarafından hazırlanan burs yönetmeliği, öğrencilerin en küçük, demokratik talepte bulunmasını dahi suç sayarken, keyfi bir cezalandırmaya gitmektedir. Yurt-Kur'un hazırlamış olduğu yönetmelik; sorgulamayan, düşünmeyen, itiraz etmeyen, hakları için mücadele etmeyen, "tek tipleştirilen" bir öğrenci tipi yaratılmak istendiğini ortaya çıkarmıştır.

Burs yönetmeliği ile getirilen kısıtlamalar ve sınırlamalar, 12 Eylül'den bu yana devam eden yasakçı, baskıcı anlayışının üniversitelerimiz üzerindeki hakimiyetini sürdürmeye kararlı olduğunu göstermektedir. Öğrenci velilerinin ödediği vergilerden oluşan Yurt-Kur gelirleri, yine bu ülkenin öğrencilerine daha iyi koşullarda öğrenimlerini sürdürebilmesi için burs olarak ödenmektedir. Bu ödeme yapılırken, demokratik hak arama eylemlerine katılanlara sınırlama getirilmesi, öğrencilerin hukuk dışı olarak cezalandırılması anlamına gelmektedir. Bu cezalandırma, üniversitelerimizi "zapt-u rapt" altına almaya çalışma çabalarının bir ürünüdür.

Anayasanın eşitlik ilkesine aykırı özellikler taşıyan burs yönetmeliği, Hükümetin AB'ye uyum adı altında çıkardığı yasalarla da çelişmektedir. Bir yanda "demokratikleşiyoruz", "özgürlük alanlarını genişletiyoruz" nutukları atılırken, diğer taraftan yeni yasaklar getirilmesi siyasi iktidarın, pek çok konuda olduğu gibi, bu konuda da ikiyüzlü bir tutum takındığı göstermiştir. Öğrenciler arasında ayrımcılık yapan, pek çok öğrencinin sudan bahanelerle burs almasını engelleyen yeni burs yönetmeliğinin iptal edilmesi için Danıştay'a dava açıyoruz. Öğrencilerimizin burs hakkını elinden almaya çalışan anlayışa ve bu anlayışın hazırlamış olduğu ayrımcı yönetmeliğe ve anti demokratik uygulamalarına karşı mücadelemiz devam edecektir.

Sendikamıza, Geleceğimize ve Parasız Eğitim Hakkımıza Sahip Çıkıyoruz! (11 Eylül 2004)

Çocuklarımızı ve gençlerimizi, toplumun çıkarları ve halkın yararına bir nesil olarak yetiştirmek için yıllardır büyük fedakarlıklara katlanarak çalışan eğitim emekçileri bir kez daha taleplerini dile getirmek için Türkiye'nin dört bir yanında eylemlere başlıyor. Yoksulluk sınırının altında maaş alan öğretmenlerimiz, açlık sınırında yaşam mücadelesi veren memur ve hizmetlilerin yaşadığı sorunlarla birlikte, bir eğitim-öğretim dönemine daha başlayacağız.

Dünyanın pek çok ülkesinde eğitim, tüm insanlar için temel bir hak olarak kabul edilmektedir. Devlet, tüm yurttaşlarına ayırım gözetmeksizin eşit ve parasız olarak eğitim olanağı sağlamak zorundadır. Uluslararası İnsan Hakları belgelerinde bu durum açıkça ifade edilmiştir. Ancak Türkiye'ye baktığımızda eğitimin, çoğumuz için neredeyse bir "lüks" haline geldiğini görüyoruz. Ne acıdır ki, herkes için temel bir hak olan eğitim, bugünün Türkiye'sinde sadece ekonomik gücü olanların yararlanabildiği bir fırsat haline getirilmiştir.

15 Eylül'de başlayacak olan toplugörüşme sürecinde, Türkiye'nin geleceğini yetiştiren eğitim emekçilerinin yaşadığı sorunlar bir kez daha gündeme gelecek. Eğitim Sen, bu yıl yapılacak olan toplugörüşmelere, daha önceki yıllarda olduğu gibi, eğitim işkolunda yetkili sendika olarak katılacaktır. Toplugörüşme sürecinde öne sürülecek olan başlıca taleplerimiz şunlar olacaktır;

- Çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi; grevli, toplu sözleşmeli, özgürlükçü ve demokratik bir sendika yasasının çıkarılması,
- Kamu personel yasa tasarısının geri çekilerek, iş güvenceli, kadrolu çalışma,
- Temel ücretin en düşük dereceli kamu emekçisi için 940 milyon olması,

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- Çalışmayan eş için aile yardımının 175 milyona, çocuk yardımının 105 milyona, kira yardımının 221 milyona çıkarılması,
- Her yıl birer maaş tutarında iki ikramiye verilmesi ve haftalık çalışma süresinin 35 saat ile sınırlandırılması.

Milyonlarca yurttaşımızın, çocuklarımızın ve gençlerimizin eşit, parasız, bilimsel eğitim hakkından yoksun bırakılmasına karşı mücadele eden Eğitim Sen'in kapatılmak istenmesine karşı tepkimizi, ağızlarımızı siyah bantla kapatıp, oturma eylemi yaparak gösteriyoruz. Bugün Türkiye genelinde benzeri oturma eylemleri ve basın açıklamaları yapılıyor. Daha sonra "Parasız Eğitim Hakkımıza Sahip Çıkalım!" başlıklı bildirimizin halka dağıtımını gerçekleştireceğiz.

Hepinizin yakından bildiği gibi, demokratikleşme söylemlerinin arttığı bir dönemde Eğitim Sen'e karşı "anadilde öğrenim hakkını" savunduğu için kapatma davası açılmıştır. Laik, bilimsel, demokratik ve anadilde öğrenim talebini savunan sendikamıza karşı kapatma davası açması; insan haklarına, uluslararası sözleşmelere, örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne aykırı olmanın yanında, demokratikleşmenin önünde de ciddi bir engeldir. Eğitim Sen, anadilde öğrenim hakkını, öncelikle temel insan hak ve özgürlüklerinden birisi olduğu için savunmaktadır. Sendikamız, bu hakkın eğitim ve dil biliminin, demokratik-bilimsel eğitim anlayışının en temel ilkelerinden birisi olduğuna inanmaktadır. Ülkemizde ve eğitim sisteminde yaşanan sorunların, sıkıntıların ve çözümsüzlüklerin devam etmesini isteyen birtakım güçlerin müdahalesi ile sendikamıza karşı açılan kapatma davası, 15 Eylül 2004 tarihinde saat 12:00'de Ankara Adliyesi'nde görülecek. Geniş bir uluslararası destek eşliğinde, sendikamızı ve geleceğimizi savunacağız. Toplugörüşme talepleri ile birlikte kapatma davasına karşı başlattığımız eylemler önümüzdeki hafta devam edecek.

- -13 Eylül Pazartesi günü, KESK Danışma Meclisi üyeleri ile birlikte, toplu görüşme talepleri ve kapatma davasına karşı İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş gerçekleştirilecek.
- -13-14-15 Eylül günleri işyerlerinde "Sendikama Dokunma" kokartları takılarak derslere gireceğiz,
- -15 Eylül Çarşamba günü, bütün Türkiye'de toplu görüşme taleplerimizi savunmak ve kapatma davasına hayır demek için sevk alarak alanlara çıkacağız.

Toplugörüşme taleplerimiz için, parasız eğitim hakkı için, sendikamızın kapatılmak istenmesine karşı çıkmak için, bugün başlayan eylemlerimizi sürdürmeye kararlıyız. Sendikamıza, geleceğimize ve parasız eğitim hakkımıza sahip çıkmaya devam edeceğiz.

AKP'den Özel Yayınevlerine Kıyak! (11 Eylül 2004)

Milli Eğitim Bakanlığı, geçtiğimiz yıl ders kitaplarını özel yayın evlerinden satın alarak öğrencilere ücretsiz dağıtmış, bunun karşılığı olarak da özel yayın evleri ile dağıtıcı yayınevlerine 157 trilyon TL ödemiştir. İki yıldır trilyonlarca kamu kaynağı, "ücretsiz ders kitabı projesi" kapsamında özel yayınevlerine aktarılmaktadır. Bu yıl 81,5 milyon kitap öğrencilere ücretsiz olarak dağıtılacaktır. İlköğretim 1. sınıfından 8. sınıfa kadar olan eğitim sürecinde, içinde seçmeli derslerle birlikte 20'ye yakın ders okutulmaktadır. Bu dersler için toplam 748 çeşit kitap basılıp hazırlanacak ya da önceden basılmış kitaplar satın alınacaktır. Bu kitaplara toplam 165 trilyon ödenecektir. Satın alınan bu kitapların sayısının %10'u MEB yayınlarına, %90'ı ise özel yayınevlerine aittir. Oysa iki yıl önce MEB yayınlarının oranı %30 iken, son iki yılda %10'a kadar gerile(til)miştir.

Ders Kitapları ve Sınıflar	Milli Eğitim Yayınları	Özel Yayınlar
İlköğretimde okumaya Başlayan (1)	1	13
İlköğretim Türkçe (1,2,3,4,5,6,7,8)	8	85
Hayat Bilgisi (1,2,3)	3	32
Matematik (1,2,3,4,5,6,7,8)	8	195
Sosyal Bilgiler (4,5,6,7,8)	5	25
Fen Bilgisi (4,5,6,7,8)	5	-
İngilizce (4,5,6,7,8)	15	60
Fransızca (4,5,6,7,8)	10	-
Almanca (4,5,6,7,8)	15	-
Vatandaşlık ve İnsan Hakları (7,8)	2	11
Müzik (1,2,3,4,5,6,7,8)	-	45
Trafik ve İlk Yardım (6,8)	2	13
İş Eğitimi (4,5,6,7,8)	-	87
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi (4,5,6,7,8)	5	24
İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük (8)	1	1
Seçmeli	14	63
Toplam	94	654

Kamusal eğitim karşısında, paralı eğitimi savunan ve özel okulları kollamak için onları vergiden muaf tutacak yasal düzenlemeler yapan AKP Hükümeti, Milli Eğitim Bakanlığı'nın kitap basımlarındaki payını azaltıp özel yayınevlerinin payını arttırarak, özel yayınevlerine bir anlamda "kıyak" geçmiştir. Bu durumun rakamsal anlamı, MEB'in satın alınan kitaplardaki payının 15 trilyon, özel yayınevlerinin payının 150 trilyon olmasıdır. İlköğretim kurumlarında Fransızca ve Almanca derslerinin İngilizce'ye göre daha az okutulduğu bilinmesine rağmen Fransızca ve Almanca kitapların tamamının MEB tarafından basılması ve İngilizce kitapların büyük çoğunluğunun özel yayınevlerince basılması (MEB'in 4 katı) skandalın başka bir yönünü ortaya koymaktadır. "Kar getiren" kitaplar özel yayınevlerinden alınmakta, diğerleri MEB'in sırtına yıkılmaktadır. Üstelik tüm bunlar Milli Eğitim Bakanlığı'nın bilgisi dahilindedir.

AKP Hükümeti ve Milli Eğitim Bakanlığı, pek çok uygulamasında olduğu gibi, ders kitaplarının basımı ve dağıtımını konusunda da kamusal eğitim ilkelerine aykırı hareket etmektedir. Eğitim yayınevleri lobbiesinin baskısına boyun eğerek kamu kaynaklarının bazı özel yayınevlerine aktarılması engellenmelidir. Ders kitaplarının basımı ve dağıtımını kamu yararı gözetilerek, Milli Eğitim Bakanlığı basımlarında gerçekleştirilmeli, kamu kaynaklarının özel yayınevlerine aktarılmasına son verilmelidir.

Eğitim Sen'e Sahip Çıkıyoruz! (14 Eylül 2004)

Bugün burada, sendikal haklar ve özgürlükler mücadelesinin, demokrasi mücadelesinin önemli parçalarından birisi olan Eğitim Sen'e sahip çıktığımızı göstermek için toplandık. Yurt dışından gelen sendikacı dostlarımıza, aramızda bulunan demokratik kitle örgütü ve siyasi parti temsilcilerine geldikleri için teşekkür ediyoruz. Hoş geldiniz.

Hepinizin yakından bildiği gibi, demokratikleşme söylemlerinin arttığı bir dönemde Eğitim Sen'e karşı "anadilde öğrenim hakkını" savunduğu için kapatma davası açılmıştır. Bu dava; Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere, insan haklarına, örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne aykırıdır. Bu anlamda hukuki değil, siyasi bir dava ile karşı karşıyayız.

II. OLAĞAN GENEL KURULU

Türkiye'de uzun bir süredir zorla "demokratikleşme" rüzgarları estirilmeye çalışılıyor. Gazetelerin manşetlerinde, televizyonların ekranlarında her gün ne kadar çok demokratikleş-tiğimizi öğreniyoruz. Sendika kapatarak, yasaklar getirerek demokratikleşemezsiniz.

Bu dava, Türkiye'nin sınırlarını aşmıştır. Tüm Avrupa'ya ve Dünyaya malolmuştur. Dünya sendikal hareketi, ICFTU, ETUC, Eğitim Enternasyonali gibi uluslararası örgütler yanında pek çok ülke sendikaları ve Hükümetleri, yarın mahkemeden çıkacak kararı merakla bekliyor. Bu ayıp artık temizlenmelidir. Türkiye bir daha sendika kapatmalarla, yasaklarla ve haksız cezalarla gündeme gelmemelidir.

Yarın sadece Eğitim Sen değil, tüm emek ve demokrasi güçleri yargılanacaktır. Tüm emek ve demokrasi güçleri, özgürlük isteyen, eşitlik isteyen herkes bu davanın takipçisi olmalı, Eğitim Sen'e sahip çıkmalıdır.

Eğitim Sen'e açılan kapatma davası bir kez daha göstermiştir ki, Türkiye'de estirilmeye çalışılan demokratikleşme rüzgarları, açılan demokrasi paketleri koskoca bir yalandan ibarettir. Demokrasi, açılan paketlerle, yapılan kanunlarla değil; emekçilerin, işçilerin, tüm ezilen sınıfların mücadelesi ile gerçekleşebilir.

Buradan bizleri susturmak isteyen güç odaklarına sesleniyoruz; eğitim emekçilerinin sesini, Eğitim Sen'i susturamayacaksınız!, Buna izin vermeyeceğiz!, Eğitim Sen'i kapattırmayacağız!

Evrensel Gazetesi'ne Verilen Ceza, Tüm Emekçilere Verilmiştir! (28 Eylül 2004)

Yaklaşık on yıldır, işçi ve emekçilerin mücadelesini yansıtan, yaptığı haberle sendikal mücadeleyi güçlendiren Evrensel Gazetesi'ne, Başbakanı hicveden bir karikatür nedeniyle 10 milyar para cezası verilmesi, Türkiye'de iddia edilen aksine, düşünce ve ifade özgürlüğünün olmadığını bir kez daha göstermiştir.

AB'ye tam üyelik sürecinde ortaya atılan "demokratikleşiyoruz", "düşüncenin önündeki engelleri kaldırdık" söylemlerinin birer yalandan ibaret olduğu, Evrensel gazetesine verilmiş olan para cezası kanıtlanmıştır. Bu cezayı, demokrasi mücadelesi, düşünceyi ifade ve eleştiri özgürlüğüne yapılmış bir saldırı olarak değerlendiriyoruz.

Her türlü baskı ve engellemelere rağmen, demokrasi mücadelesinde, sendikal hak ve özgürlük mücadelesinde önemli bir araç olduğuna inandığımız Evrensel gazetesinin yanında olduğumuzun bilinmesini istiyoruz. Kamu emekçilerinin mücadelesine her türlü katkıyı sunan Evrensel gazetesine dayanışma duygularımızı iletiyoruz.

Üniversitelerimiz Yine Sorunlarla Açılıyor! (30 Eylül 2004)

Geçmiş yıllarda olduğu gibi, bu yıl da üniversitelerimiz gösterişli törenler, uzun nutuklar eşliğinde, yıllar içinde birikmiş sorunların gölgesinde açılıyor.

1980 öncesi dönemde, üniversitelerin demokratikleşme yönünde atmış olduğu adımlar, 12 Eylül darbesi ile birlikte hayal dahi edemeyeceğimiz bir noktaya gerilemiştir. Bu gerilemenin baş aktörü olan YÖK, 12 Eylül zihniyetinin üniversiteler üzerindeki etkisini sürdürmeyi kendisine görev edinmiştir. YÖK sistemi, üniversitelerimizi özerk-demokratik yapılanmanın dışında tutan, akademik özgürlüğü kısıtlayan ve üniversite öğrencilerini potansiyel tehlike olarak gören 12 Eylül zihniyetini canlı tutmaya çalışmaktadır.

Üniversiteleri denetimi altında tutan, özgürlükleri kısıtlayan baskıcı anlayış iki damardan beslenmektedir. Birinci damar, yıllardır Türk-İslam sentezci anlayışı üniversitelerde egemen

kılmaya çalışan statükocu zihniyettir. İkincisi ise, üniversitelerimizi paralı hale getirmeye çalışan, "eğitimde özelleştirmeyi" savunan anlayıştır. AKP Hükümetinin her iki damarı da canlı tutmak için gösterdiği çaba, geçtiğimiz iki yılda açıkça görülmüştür.

Bugün üniversitelerimiz, üniversite çalışanları ve öğrenciler, sermaye iktidarının tam kuşatması altındadır. Bir tarafta, 12 Eylül döneminin ürünü olan üniversitelerin bugün yaşadığı sorunların en önemli kaynağı olan YÖK ve onun temsil ettiği anlayış yer alırken, diğer tarafta YÖK'e karşı oluşan tepkileri istismar ederek, üniversiteleri egemenliği altına almak isteyen AKP iktidarı bulunmaktadır.

Üniversiteler siyasal iktidarların etki alanında olmaktan çıkarılmalı, üniversitelerin tüm kurumlardan, siyasi iktidardan ve sermayeden bağımsız olarak kendi kararlarını almaları sağlanmalıdır. Bilimin özgürleşmesi, kamusal, özerk ve demokratik bir üniversite anlayışı ancak bu koşullarda yaşatılabilir.

YÖK ve siyasal iktidarın temsil ettiği anlayışlar üniversitelerimizden ellerini çekmeli, özgür bilim ve sanat, demokratik-katılımcı yönetim ve özerk-bilimsel üniversite anlayışının hayata geçirilmesi için çaba harcanmalıdır. Üniversitelerimiz ancak o zaman demokratik işleyişin egemen olduğu, bilimin özgürce ürettiği kurumlar olabilir.

Üniversite çalışanlarının yaşadığı sorunlar, diğer eğitim emekçilerinin yaşadığı sorunlardan bağımsız değildir. Düşük ücretler, özlük haklarda yaşanan sorunlar, bilimsel araştırmalar için yeterli kaynak ayrılmaması ve öğrencileri birer "müşteri" olarak gören "piyasacı" anlayış bugün yaşanan pek çok sorundan sadece birkaçıdır. Eğitim Sen, üniversite sorunlarının yürütülen sığ tartışmaların ötesinde, herkese eşit, parasız, nitelikli eğitim anlayışı çerçevesinde çözülmesini savunmakta ve bunun için mücadele etmektedir. Bu mücadele, aynı zamanda üniversite sorunlarına demokratik bir açılım sunmayı hedeflemektedir.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü Yine Yoksulluğun Gölgesinde Kutlanıyor! (5 Ekim 2004)

Dünyanın pek çok ülkesinde bugün, eğitim emekçileri tarafından 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü olarak kutlanıyor. Öğretmenlik mesleği açısından uluslararası genel kabullerin simgesi sayılan 5 Ekim'i, Türkiye'deki öğretmenler ise her geçen gün biraz daha zorlaşan ekonomik koşullarla, Hükümet tarafından kendilerine reva görülen sefalet zamlarıyla karşılaşıyorlar.

Dünyadaki öğretmen örgütlerini ortak paydada birleştiren sorunların sıcaklığının Türkiye eğitim sistemini ve öğretmenlerimizi daha fazla yaktığı açıktır. Son yıllarda 5 Ekim, "nitelikli eğitim için nitelikli öğretmen" anlayışının ve kamusal eğitimi savunan yaklaşımın simgeleştiği bir gün olarak öne çıkmıştır. Herkese eşit, nitelikli ve parasız eğitimin vazgeçilmez bir insan hakkı olduğu, her yıl 5 Ekim'lerde daha bir yüksek sesle dile getirilmektedir. Bugün, dünyanın dört bir yanındaki öğretmenlerin yüksek sesle ifade ettiği sorunlar, Türkiye'de öğretmen örgütlerinin mücadele hattının da ana unsurlarını oluşturmaktadır.

Türkiye'de eğitimin özelleştirilmesi, paralı hale getirilmesi girişimleri 1980'li yılların ikinci yarısında başlamış, AKP Hükümeti döneminde ise büyük bir ivme kazanmıştır. Eğitim harcamalarının önemli bir bölümünün velilerin sırtına yıkılması çabaları eğitimi, katkı payı, kayıt parası, bağış, harç ve benzeri kalemlerle tamamen paralı hale getirmiştir. Bu durumun en çok sıkıntısını çekenler, Hıdırlıktepe'deki gibi işsizliğin ve yoksulluğun kışkırtıcısı olan veliler, öğrenciler ve öğretmenlerdir. Bu nedenle 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, 2004 yılında bir kez daha nitelikli, kamusal, bilimsel ve laik eğitim mücadelesinin simgesi olacaktır.

Son yıllarda yaşanan kamusal alanın tasfiyesini hedefleyen girişimler ve yapılan yasal değişikliklerin özünü eğitimin ticarileştirilmesi, öğretmenlerin tahsildar, öğrenci ve velilerin müşteri olarak görülmesi oluşturmaktadır. Yoksul öğrenciler özel okullarda okutulmak istenirken, özel

II. OLAĞAN GENEL KURULU

okullara vergi istisnası getirilirken, yeni eğitim öğretim yılı başında pek çok okulun su parasını ödeyemediği için sularının kesilmesi, okullarda temel harcamaların dahi velilerin sırtına yıkılmak istenmesi başlı başına bir çelişkidir. Halkın ödediği vergileri faiz ödemelerine aktarırken, binlerce okulun en temel ihtiyaçları için yeterince kaynak ayrılmaması, yıllardır sürdürülen bilinçli politikaların sonucudur.

Yıllar içinde uygulanan yanlış ekonomik politikalar ve tercihler sonucu ekonomik ve sosyal açıdan çökertilen öğretmenlerimiz ise, geçinebilmek için ek iş yapmak zorunda kalmaktadırlar. Bu ülkenin bir anlamda geleceğini yetiştiren öğretmenlerin garsonluk, pazarlamacılık, seyyar satıcılık yapmak zorunda bırakılması siyasi iktidarların en büyük ayıbıdır. Öğretmenler yoksulluk sınırının altında maaş almaktadırlar. Hükümetin önümüzdeki yıl, 6'şar aylık dilimlerle yapmayı planladığı % 10'luk zam, bu yoksulluğu azaltamaz. Aynı şekilde bu zamlarla, öğretmenlerimizin diğer ülkelerin öğretmenleriyle aralarındaki sosyo-ekonomik uçurumun da kapatılması mümkün değildir.

Eğitim Sen, son dönemde ivme kazanan eğitimin paralı hale getirilmesi ve özelleştirilmesi girişimlerine karşı, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nü bir mücadele günü olarak görmektedir. Sendikamız kamusal, nitelikli, parasız, bilimsel, demokratik ve laik eğitimin yaşam bulması için geçmişte nasıl mücadele etti ise, bugün ve gelecekte de bu haklı mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir.

İLKSAN'da 20 Trilyonluk Büyük Vurgun! (13 Ekim 2004)

Yıllardır adı yolsuzluklarla anılan İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı (İLKSAN)'da büyük bir deprem yaşanıyor. Yüzbinlerce ilkokul öğretmenin alın terinin ürünü olan, İLKSAN, AKP'li uyanık milletvekili Avukat Mehmet Yılmazcan'a, yapılan bir madde değişikliği ile 20 trilyon "borçlu" çıkarıldı.

AKP milletvekili Mehmet Yılmazcan, daha önce bir dava nedeniyle avukatlık yaptığı İLKSAN'dan ücretini eksik aldığını belirterek, 7 yıl sonra dava açmıştır. Avukatlık Kanunu çıktığı sırada, diğer milletvekili arkadaşları ile birlikte teklif vererek geçici madde ekletmiş. ve ekletilen geçici madde ile birlikte bir anda İLKSAN'dan 20 trilyon alacaklı haline gelmiştir.

384 bin öğretmenin maaşından kesilen primlerle oluşan İLKSAN'da yaşanan bu büyük vurgun konusunda Milli Eğitim Bakanı'nı göreve çağırıyoruz. İLKSAN üyeleri kurumlarına sahip çıkmalı, tepkilerini göstermek için Eğitim Sen Şubeleri ile irtibata geçmelidir. Bu hukuk dışı uygulama bir an önce son bulmalı, İlköğretim öğretmenleri ve onların kurumu olan İLKSAN üzerinden yapılan vurgunlar sonucu kurumu zarara uğratanlar, İLKSAN üyelerine hesap vermelidir.

Eğitim Sen Kapatma Davası Siyasi Olma Özelliğini Korumaktadır! (18 Kasım 2004)

- Bozma kararı hukuksal değil, duygusal ve tepkisel bir karardır.
- Karar, evrensel hukuk kuralları ve uluslar arası sözleşmelere aykırıdır. Anayasanın 90. maddesinde yapılan değişikliklerle çelişmektedir.
- Karar, dosya incelenmeden, geniş hukuksal araştırmalar yapılmadan "acele" verilmiş bir karardır.
- Bozma kararı, 17 Aralık AB müzakereleri öncesi Türkiye'yi büyük sıkıntıya sokacaktır.
- Yerel mahkemenin kararı, Türkiye'nin ve çalışma yaşamının demokratikleşmesinde önemli açılımlar ortaya koymuştur. Yerel mahkemenin "kapatma davasını red kararı" desteklenmelidir.

Ankara 2. İş Mahkemesi'nin Eğitim Sen'in kapatılması davasını reddetme kararı, Yargıtay tarafından bozulmuştur. Yargıtay'ın kararı gereğince, Eğitim Sen'e karşı açılan kapatma davası,

Ankara 2. İş Mahkemesi'nde yeniden görülecektir. Yargıtay'ın önünde yığınla dosya varken, 13 günde karar verilmesi düşündürücüdür. Dava dosyası 21 Ekim 2004'te Yargıtay'a gelmiş, 3 Kasım 2004'te Ankara 2. İş Mahkemesi'nin vermiş olduğu "kapatma davasının reddi kararının" bozulmasına karar verilmiştir.

Dinamik ve mücadeleci kimliği ile ön plana çıkmış olan Eğitim Sen'in kapatılması için bu kadar çok çaba harcanması bize göre son derece anlamlıdır. Demokrasinin temel ilkeleri, evrensel hukuk kuralları hiçe sayılarak açılan kapatma davasında yerel mahkeme tarafından verilen "davanın reddi" kararının Yargıtay tarafından "acelece" bozulması, Türkiye'nin gerçek anlamda demokratikleşmesini, değişimini istemeyen statükocu güçlerin ülke siyasetinde ne kadar etkin olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Yargıtay'ın evrensel hukuk kurallarını ve demokratik ilkeleri hiçe sayarak Eğitim Sen'in kapatılmasını istemesi, Türkiye'de demokratikleşme sürecinin ciddi anlamda kesintiye uğraması anlamına gelmektedir. Emek ve demokrasi mücadelesinin bu ülkedeki kararlı savunucularından birisi olan Eğitim Sen'in, "Toplumun bütün bireylerinin, temel insan hakları ve özgürlükleri doğrultusunda demokratik, laik, bilimsel ve parasız eğitim görmesini, bireylerin anadillerinde öğrenim görmesini ve kültürlerini geliştirmesini savunur" maddesinin tüzükte yer alması nedeniyle kapatılmak istenmesi, aynı zamanda toplumdaki tüm demokrasi güçlerine yönelik bir gözdağıdır.

Bir taraftan, "demokratikleşme" adına, "insan hak ve özgürlükleri" adına peş peşe yasal değişiklikler yapıp, "demokratikleşiyoruz" nutukları atılırken, diğer taraftan, Türkiye'deki demokrasi mücadelesinin en önemli parçalarından birisi olan Eğitim Sen'in kapatılmak istenmesi endişe vericidir. Yargıtay'ın bozma kararının, 17 Aralık Avrupa Birliği müzakere süreci öncesinde alınmış olması, Eğitim Sen üzerinden birtakım hesapların yapılmak istendiğini göstermektedir. Yüz binlerce insanın emeği ve mücadelesi ile büyüyen Eğitim Sen, "ucuz hesaplara" kurban edilmek istenmektedir.

Ankara 2. İş Mahkemesi'nin verdiği karar, Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından çok önemli açılımlar ortaya koymuştur. Söz konusu tüzük maddesini evrensel hukuk kuralları çerçevesinde değerlendirerek kapatma davasını reddeden mahkeme, demokratikleşme yönünde önemli bir adımın atılmasına öncülük etmiştir. Bizlere düşen görev bu demokratikleşme adımını güçlendirmektir.

Bu dava, artık sadece Eğitim Sen'in kapatılması davası olmaktan çıkmıştır. Tüm emek ve demokrasi güçleri, aydınlar, bilim insanları, demokrasi mücadelesi yürüten tüm toplum kesimleri kapatma davası ile bir kez daha sindirilmeye ve ezilmeye çalışılmaktadır. Bu nedenle, kapatma davası, Eğitim Sen'i ve Türkiye sınırlarını çoktan aşmış, uluslararası bir boyut kazanmıştır. Tüm dünya kamuoyunun gözü, önümüzdeki dönemde Eğitim Sen'in kapatılma davasının üzerinde olacaktır.

Buradan Türkiye ve tüm dünya kamuoyuna sesleniyoruz: 21. yüzyılın ilk yıllarını yaşadığımız bir dönemde; Türkiye'de 200 bin üyesi, 100 Şubesi ve 400 temsilciliği bulunan Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası kapatılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Türkiye'de ve dünyanın dört bir yanındaki tüm emek ve demokrasi güçlerini dayanışmaya ve mücadeleye çağırıyoruz.

Bizler, şimdiye kadar emeğimize ve geleceğimize nasıl sahip çıktıysak, sendikamıza da öyle sahip çıkacağız. Yıllarca mücadele ederek, bedeller ödeyerek kurduğumuz Eğitim Sen'i yok etmek isteyenlere, emek ve demokrasi mücadelemizi engellemek isteyenlere karşı, tüm gücümüzle mücadele edeceğiz ve sendikamızı kapattırmayacağız.

17 Aralık öncesi gündeme taşınan bu davanın, bundan sonraki sürecinde, bir taraftan kendi örgütsel gücümüze dayanarak mücadeleyi sürdürürken, diğer taraftan Avrupa ve dünyadaki emekten yana dostlarımıza, sendikamıza karşı açılan kapatma davası karşısında harekete geçmeleri için "Acil Eylem Çağrısında" bulunacağız.

Buradan bizleri susturmak isteyen güç odaklarına sesleniyoruz; yüz yıllık eğitim emekçileri mücadelesini engelleyemeyeceksiniz!, Eğitim emekçilerinin sesini, milyonlarca öğrenci ve velinin umudu olan Eğitim Sen'i susturamayacaksınız! Buna izin vermeyeceğiz!

Öğretmenler Günü'nü Kapatılma Tehdidiyle Karşılıyoruz! (24 Kasım 2004)

- Herkese eşit ve parasız eğitim hakkını için mücadele eden,
- Laik, bilimsel, demokratik ve anadilde eğitimi savunan,
- Grevli-Toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele eden,
- Eğitim ve bilim emekçilerinin ekonomik, sosyal ve özlük haklarını geliştirmek için çabalayan,
- Yüz binlerce eğitim ve bilim emekçisinin taleplerinin takipçisi Eğitim Sen kapatılmak isteniyor!
- Kapatma davasıyla ortaya çıkan "derin ilişkiler" sürecine, AKP Hükümeti de dahil olmuştur.

Bir 24 Kasım daha "Öğretmenler Günü" olarak kutlanıyor. Bundan önceki yıllarda olduğu gibi, bu yılda öğretmenlerimiz için sahte övgüler dizilecek, boş vaatler verilip, heyecanlı nutukları dinleyeceğiz. Eğitim ve bilim emekçileri, öğretmen günlerinde sahte sevgiler ve övgüler değil, sorunlarına sağlıklı ve gerçekçi çözümler üreten önerilerin paylaşıldığı yaklaşımlar bekliyor.

Eğitim Sen, 24 Kasım Öğretmenler Günü'nü sadece "kutlanan" bir gün olarak değil, sorunlarımızın bilince çıktığı, emekçilere yönelik saldırılara karşı, mücadelenin ön planda olduğu bir gün olarak algılamaktadır. Bugün, yürüttüğümüz mücadelenin ana gündemi ise, sendikamıza karşı başlatılan "yoketme operasyonu" ve "kapatma davası"dır.

Ancak bu yılın öncekilerden farkı, yüz binlerce eğitim ve bilim emekçisinin örgütü olan Eğitim Sen kapatılmak istenmesidir. Yüz yıllık mücadele geleneğinin bugünkü temsilcisi olan Eğitim Sen ve üyelerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi bir kez daha engellenmek isteniyor.

Daha önce 12 Mart faşizmi, Türkiye Öğretmenler Sendikası'nı (TÖS) kapatmış, ancak öğretmenlerin mücadelesini engelleyememiştir. TÖS'ün ardından kurulan TÖB-DER ise, 12 Eylül faşizmi tarafından kapatılarak örgütlü mücadele dağıtılmak istenmiştir. Ancak öğretmenlerimiz ve diğer eğitim emekçileri mücadelelerini sürdürerek, EĞİTİM SEN'i kurmuş ve bugünlere getirmiştir. Kapatma girişimi, düşüncüyü ifade ve örgütlenme özgürlüğüne ve demokratikleşme mücadelesine büyük bir darbe indirecektir.

21. yüzyılın ilk yıllarını yaşadığımız bir dönemde, Eğitim Sen gibi yaygın ve etkili bir mücadele örgütünü kapatmak isteyen zihniyeti çok iyi biliyor ve tanıyoruz. Eğitim Sen'in susmasını isteyen, yüz binlerce öğretmenimizin, eğitim emekçilerinin hatta milyonlarca öğrenci ve velinin umudunu karartmak isteyenler, amaçlarına yine ulaşamayacaklardır. Şimdiye kadar haklarımız için nasıl mücadele ettiyseniz, sendikamızı savunmak için de öyle mücadele edeceğiz. Sendikamızın kapatılmasına izin vermeyeceğiz.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 13 gün gibi kısa bir sürede bozma kararı vermesiyle sendikamıza karşı açılan kapatma davası yeni bir boyut kazanmıştır. Bu 13 günlük sürenin kamuoyu tarafından sorgulanması gerekmektedir.

Eğitim Sen'in kapatılmak istenmesi sürecine duyarsız kalan AKP Hükümeti, uzun süredir kamuoyunda tartışılan "derin ilişkiler" sürecine dahil olduğunu ispatlamıştır. Öyle anlaşılıyor ki, laik, demokratik, bilimsel, parasız eğitimin savunucusu olan Eğitim Sen'den kurtulmak, AKP'nin de işine gelmektedir.

Eğitim Sen'in 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 20. maddesinde ifade edilen, "Cumhuriyetin niteliklerine ve demokratik esaslara" aykırı hiçbir faaliyeti yoktur, olması da düşünülemez.

Yargıtay'ın bozma kararı sonrası ilk duruşma, 10 Aralık 2004 Cuma günü saat 12.00'da Ankara 2. İş Mahkemesi'nde görülecektir. 10 Aralık tarihi aynı zamanda, İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sinin kabul edildiğinin 56. yılıdır. Kapatma davası duruşmasınının 10 Aralık gibi önemli bir tarihe denk gelmiş olması, bu yönüyle de son derece anlamlıdır. Yerel mahkemenin "davanın reddi" kararının evrensel insan hak ve özgürlüklerine uygun olduğunu ve mahkeme kararının arkasında olduğumuzu buradan tüm kamuoyuna ilan ediyoruz.

Sendikamıza yönelik her türlü girişim karşısında, tüm örgütsel gücümüzle karşı koyacağımızın bilinmesini istiyoruz. Tüm emek ve demokrasi güçlerini, aydınları, bilim insanlarını ve halkımızı, Türkiye sınırlarını aşarak, demokrasi davası haline gelmiş olan Eğitim Sen davasına sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Eğitim Sen, 4. Demokratik Eğitim Kurultayı'nı Düzenliyor! (30 Kasım 2004)

1-5 Aralık 2004 tarihleri arasında, eğitim emekçilerinin yüz yıllık mücadele tarihinde önemli izler bırakan, eğitim kurultaylarımızın dördüncüsünü gerçekleştireceğiz. Daha önce, Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) tarafından 1968'de düzenlenen Devrimci Eğitim Şurası ile başlayan Kurultaylar süreci, 1978 yılında TÖB-DER ile Demokratik Eğitim Kurultayı olarak devam etmiş, 1998'de Eğitim Sen bu geleneği sürdürmüştür.

Eğitim sisteminin son derece sorunlu ve sancılı olduğu bir dönemde, böylesine kapsamlı bir Kurultay toplamaktaki amacımız; mevcut sistemi bilimsel bir eleştiriye tabi tutmak, yaşanan sorunları tartışmak ve alternatif eğitim politikalarının üretilmesini sağlamaktır. Demokratik Eğitim Kurultayı'nın, eğitim sisteminin ve eğitim emekçilerinin sorunlarının tartışıldığı, çözüm önerilerinin ortaya konulduğu bir Kurultay olacağına inanıyoruz.

Eğitim hakkına yönelik saldırıların arttığı bir dönemde, "Eğitim Hakkına Sahip Çıkalım!" talebiyle düzenleyeceğimiz Kurultay'ın ana başlıklarını şu şekilde sıralayabiliriz;

- Eğitim Hakkı
- Çok Dilli, Çok Kültürlü Topumlarda Eğitim
- Eğitim ve Bilim Çalışanları
- Eğitimde İstihdam ve Çalışma Koşulları
- Mesleki ve Teknik Eğitim
- Eğitimde Değerler

Demokratik Eğitim Kurultayı'na hazırlık amacıyla oluşturulan Şube komisyonlarımız, yapmış oldukları araştırma, anket, istatistik ve çözüm önerilerini sunacak ve eğitimde alternatif politikaların nasıl oluşturulabileceği yurt içinden ve yurt dışından katılacak konuklarımızla birlikte tartışılacaktır.

10 ülkeden 20'ye yakın bilim insanı, sendikacı ve uzmanın katılacağı 4. Demokratik Eğitim Kurultayı'na Türkiye'den de onlarca akademisyen, yazar ve bilim insanı yanında, çeşitli sendikalar ve demokratik kitle örgütleri de sunacakları bildiriler ile katkı sunacaklar.

Küresel düzeyde eğitim politikalarına yönelik baskılar çoğalmış, hatta bu baskılar eğitim politikalarını da aşarak, tıpkı ülkemizde olduğu gibi en büyük eğitim sendikası Eğitim Sen'in kapatılmak istenmesine kadar varmıştır.

Eğitim Sen,

II. OLAĞAN GENEL KURULU

- Emekten, demokrasiden, özgürlükten ve barıştan yana bir eğitim duruşunun oluşturulabilmesi için,
- Herkese eşit, bilimsel, parasız eğitim hakkı için,
- Eğitim sisteminin demokratikleşmesinin, ülkenin demokratikleşmesinden bağımsız olmadığına inandığı için,

Eğitim Sen olarak, duyarlı olan tüm toplum kesimlerini "Eğitim Hakkına" sahip çıkmaya çağırıyor ve 4. Demokratik Eğitim Kurultayı'nın, demokratik eğitim mücadelemize ışık tutacağına inanıyoruz.

Yeni Müfredatta Yer Alacak Tarih Programları Gerçekleri Yansıtmalıdır! (30 Aralık 2004)

Milli Eğitim Bakanlığı, önümüzdeki yıl ise tüm ortaöğretim kurumlarında okutulması planlanan Tarih ders programlarında, Türkiye'nin yakın tarihinin de yer alacağını açıkladı. Yıllardır okullarımızda okutulan tarih kitaplarındaki "resmi tarih" dilinin, Türkiye'nin yakın tarihinin aktarılmasında da belirleyici olacak olmasından Eğitim Sen olarak büyük endişe duyuyoruz.

Tarih ders kitapları ve programlarının, Türkiye'nin geleceğini şekillendirecek olan gençlerimize doğru ve sağlıklı bir tarih bilinci aşılayabilmek açısından son derece önemli olduğu ortadadır. Hazırlanacak olan tarih programlarına eklenmesi düşünülen yakın tarihin doğru ve objektif bir şekilde yer alması, ancak Türkiye'nin yakın tarihine damgasını vuran olayların "resmi tarih anlayışı" dışında anlatılması ve aktarılması ile mümkündür.

Hazırlanacak olan yeni tarih programlarında, Türkiye'nin tarihinde önemli izler bırakan 12 Mart, 12 Eylül Faşist darbeleri, 28 Şubat darbesi ve Susurluk olayları mutlaka yer almalıdır. Toplumun tüm kesimlerini yakından ilgilendiren bu tarihsel olayların, yaşananların dışında "resmi" bir bakış açısıyla yazılmasının, bilimsel gerçeklerle örtüşmeyeceği, yaşananları çarpıtmaktan başka bir işe yaramayacağı ortadadır.

Eğitim Sen olarak, önümüzdeki yıl okullarda okutulacak olan tarih ders kitaplarının yakın tarih bölümlerinin hazırlanmasına talibiz. Eğitim Sen çatısı altında yakın tarihimize bizzat tanık olmuş, 12 Mart, 12 Eylül faşizminin mağduriyetini yaşamış binlerce üyemiz bulunmaktadır. Bu nedenle, özellikle genç kuşaklar tarafından bilinmesi gereken, ancak yeterince bilinmeyen Türkiye yakın tarihini sendikamız bünyesinde yapacağımız bir çalışma ile gerçekleştirebileceğimize inanıyoruz.

Türkiye'de yıllardır, eğitimin pek çok alanında olduğu gibi, tarih alanında da egemen olan ve ırkçı-milliyetçi bir tarih anlayışı ile hazırlanan tarih ders kitapları, çocuk ve gençlerimizin yıllarca bilimsel olmayan, yanlış bilgilerle donatılmasına neden olmaktadır. Bunun en somut sonucu ise, bilimsel gerçeklerden uzak, inkara dayalı, abartılı ve yanlışlarla dolu bir tarih anlayışı ve tarih eğitimi olmuştur. Benzer bir anlayışın, Türkiye yakın tarihinin ders programlarına alınmasında da etkili olabileceğini söylemek mümkündür.

Eğitim Sen, yıllardır ders kitaplarına egemen olan ırkçı-milliyetçi anlayışların, Türkiye yakın tarihinin de yer alacağı tarih ders programlarında sürdürülmesinden büyük endişe duymaktadır. Bu endişe nedeniyle, özellikle tarih ders programlarında yakın tarihin yazılmasına talip olduğumuzu ve önerilerimizin dikkate alınması gerektiğini düşünüyoruz.

Bu nedenle, tüm eğitim programlarında olduğu gibi, tarih programlarında da bilimsel esaslar uygulanmalı, gençlerimize özellikle yakın tarihimiz hakkında doğru ve gerçek bilgiler verilmelidir.

Rehber Öğretmenler Ağır Çalışma Koşullarına Mahkum Ediliyor! (31 Aralık 2004)

Milli eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürlüğü, yayımladığı 2004/65 sayılı bir genelge yayımladı. Genelgeye göre, B grubu iller olarak tanımlanan ve rehber öğretmen başına 1001 ile 2000 arasında öğrenci düşen illerde, rehberlik hizmetlerinin yaygınlaştırılması amacıyla, rehber öğretmenlerin kadrosunun bulunduğu okul dışındaki ikinci bir okulda 3 işgünü rehberlik hizmeti vermelerini kurala bağlamıştır. Böylece bu illerdeki rehber öğretmenler haftanın iki işgünü kendi okullarında, diğer üç günü ise ikinci bir okulda çalışmaya zorlanacaktır.

Rehber öğretmenlerin isteği dışında yapılan, ayrıca norm kadro yönetmeliği, kamu yararı ve hizmetin gereklerine ve yasal yönetim ilkesine aykırı olan bu genelge hükmü ile, rehber öğretmenlerimiz "esnek çalışmaya" mahkum edilmek istenmektedir. Ancak mevzuatımızda, esnek çalışmanın hukuksal dayanağı olmadığı gibi, Bakanlığın bu şekilde keyfi bir tasarruf yapmış olması kabul edilemez.

Eğitim Sen, binlerce rehber öğretmenin mağdur olmasına neden olacak bu genelge hükmünün iptal edilmesi ve yürütmesinin durdurulması için 31 Aralık 2004 tarihinde Danıştay'a dava açmıştır. Eğitim Sen olarak, rehber öğretmenlerinin mevcut mağduriyetlerini daha da arttıracak olan bu uygulamanın takipçisi olacağımızın bilinmesini istiyoruz.

Öğrenci Affı Bir An Önce Çıkarılmalı! (8 Ocak 2005)

Üniversitelerden çeşitli nedenlerle ilişkisi kesilen binlerce öğrenci, yükseköğrenim hakkından tekrar yararlanmak için öğrenci affı çıkarılmasını bekliyor. Uzun süredir binlerce kişi, eğitim hakkının bir parçası olarak değerlendirilen, yükseköğretim hakkına tekrar kavuşmak için büyük bir beklenti içine girmiştir.

Üniversitelerde eğitim görürken, çeşitli nedenlerle eğitimlerini yarım bırakmak zorunda kalan, büyük uğraşlar sonucunda girdikleri üniversitelerden kayıtları silinen binlerce öğrencinin af umudu, son birkaç aydır gündemde olmasına karşın, affının çıkarılması için somut herhangi bir adım atılmamıştır.

Ülkemizde milyonlarca öğrencinin üniversite kapısından içeri girebilmek için büyük çaba harcadığı, öğrenci velilerinin çocuklarını üniversitede okutmak için on milyarlarca lira harcadığı düşünülürken, yükseköğretim hakkını elde etmiş, ancak çeşitli nedenlerle bu hakkı kullanmaktan yoksun bırakılmış binlerce gencimizin mağduriyetlerinin bir an önce giderilmesi gerekmektedir.

Yükseköğretim sisteminin işleyişini bozan, öğrenci aforlarıyla eğitim haklarını yeniden kazanan binlerce üniversite öğrencisi değil, sistemin işleyiş mekanizmasındaki yanlışlıklardır. Bu nedenle, öğrenci aforlarının "yükseköğretim sisteminin işleyişini bozacağı" iddiası tam anlamıyla gerçeği yansıtmamaktadır.

Eğitim Sen olarak YÖK'e, CHP'ye ve AKP'ye çağrımızdır; yükseköğrenim hakkından tekrar yararlanmak isteyen gençlerimizin, gelecekle ilgili olan öğrenci affı bir an önce çıkarılmalı ve binlerce öğrencinin mağduriyeti giderilmelidir.

İLKSAN'da Söz, Yetki ve Karar Üyelere Bırakılmalıdır! (24 Ocak 2004)

13 Ocak 1943 tarihinde, dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel tarafından kurulan İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı (İLKSAN), ilk olarak "Sağlık ve İçtimai Yardım ve Yapı Sandıkları" adıyla öğretmenlerin; konut, sağlık, doğum, ölüm ve öğretim gibi sorunlarına çözüm bulmak için, yüz binlerce ilkokul öğretmenin maaşından kesilen primlerle kurulmuştur. Kuruluş amacında; defter fabrikası, otel işletmeciliği, araba satışı, ticari faaliyetler yoktur. Bir sosyal yardım sandığı olarak kurulan İLKSAN'ın, amacına uygun başarılı çalışmalar yapması ve kendi sahipleri tarafından yönetilmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır.

İLKSAN Yasası, neredeyse her iktidar döneminde değişikliğe uğramış, her değişiklik sandığı amacından biraz daha uzaklaştırarak, bugünkü haline getirmiştir. 1958'de zorunlu üyelik (!) kapsamı geliştirilmiş, Milli eğitim bürokratları, il ve ilçe teşkilatı yöneticileri ve ilköğretim müfettişleri üyelik kapsamına alınmıştır. Böylece İlkokul Öğretmenlerinin örgütü olan İLKSAN, büyük ölçüde bürokrasiye teslim edilmiştir.

1985 yılında yapılan bir değişiklikle Ana statüyü yapma yetkisi Ortaklar Genel Kurulundan alınıp Milli Eğitim Bakanlığı'na verilmiştir. Bu düzenlemenin anlamı, yöneten ve denetleyen aynı kurum, yani Milli Eğitim Bakanlığı olmasıdır. Bu şekilde İLKSAN gerçek sahiplerinin yönetim ve denetiminden uzaklaşmıştır. 1995 yılında Anasatü yeniden yapılandırılarak, 7 kişilik yönetim 4'ü, 3 kişilik denetim kurulu üyesinin 2'si bizzat bakanlık tarafından atanmaya başlamıştır. İLKSAN'dan bir taraftan bürokratlar, siyasi iktidarlar, arsa spekülâtorleri, gazete sahipleri yararlanırken, sandığın gerçek sahiplerinin sandık yönetiminde söz ve karar sahibi olması engellenmektedir.

İLKSAN'ın içinde bulunduğu olumsuzluklarından kurtarılıp gerçek sahiplerine teslim edilmesiyle bütün bu olumsuzluklar aşılabılır. İLKSAN delege adayları veto edilmemeli, yöneticiler, güdümsüz ve demokratik kuralların işlediği seçimle iş başına gelmelidir.

Eğitim Sen, sandığı gerçek sahipleri olan ve her ay ücretinden kesinti yapılan eğitim emekçilerinin yönetmesini istemektedir. İLKSAN yönetiminde hep aynı zihniyetin yönetimde olması kabul edilemez. Zaman zaman vitrin değişse de zihniyet değişmemektedir. Bunun için öncelikle İLKSAN'ın kuruluş amacına yönelik olarak yönetecek insanlara ihtiyaç vardır.

İLKSAN'da en büyük sıkıntı zorunlu üyeliktir. Demokrasi ile zorunlu üyeliğin taban tabana zıt iki kavram olduğu göz önüne alındığında, ortada büyük bir çelişkinin olduğu bir gerçektir.

İLKSAN'daki anti-demokratik uygulamalardan birisi de Genel Kurulların yapılış şekline ilişkindir. 25-26 Ocak 2005'de yapılacak Genel Kurul, 2 yıl gecikmeli yapılmaktadır. Ayrıca yapılacak Genel Kurulun basına ve İLKSAN üyelerine kapalı yapılması kabul edilemez.

İLKSAN'ı gerçek sahipleri olan eğitim emekçileri yönetmelidir

Yıllardır adı yolsuzluklarla anılsa da, 1943 yılından bu yana, eğitim emekçilerinin değerleriyle oluşan İLKSAN'daki olumsuzlukları ancak eğitim emekçileri durdurabilir. Bunun için;

- Zorunlu üyelik kalkmalı, üyelikte gönüllülük esas olmalıdır.
- Üyelikten ayrılmak isteyenler herhangi bir hak kaybına uğramamalı, kesintileri yasal faiziyle bir defada ödenmeli,
- İLKSAN'ın tüm faaliyetleri şeffaf olmalı,
- Üyelerin yararlanamadığı işletmecilik anlayışından vazgeçilmelidir.

Bizler eğitim emekçileri olarak;

- Kuruluş amacı doğrultusunda üyelerine hizmet veren,
- Siyasi kadroların ortağı olmayan,

- Gerçek sahiplerinin demokratik yollarla seçilen yöneticiler tarafından yönetilen,
 - Her üyenin kendini ifade etme olanağı bulduğu katılımcı bir yapıya sahip olan,
 - Bakanlığın yönetim üzerinden iradesinin tamamen kalktığı,
 - Öncelikle kendi üyeleri olmak üzere her türlü denetime açık olan,
 - Ana statüsü ortaklar genel kurulunda hazırlanan,
 - Her türlü kararın üyelerin iradesinin hakim olduğu genel kurullar tarafından alındığı,
 - Kayıp her kuruluşun hesabının sorulduğu ve tazmin edileceği bir İLKSAN istiyoruz.
- Eğitim Emekçileri gerçek sahiplerinin yönettiği ve denetlediği bir İLKSAN istiyor.

Eğitim Sen Demokrasi ve Hukuk Sınavından Alnının Akı İle Çıkmıştır! (22 Şubat 2005)

Eğitim Sen kapatma davası süreci, Ankara 2. İş Mahkemesinin, 15 Eylül 2004 tarihinde vermiş olduğu kararında direnmesi ile birlikte yeni bir ivme kazanmıştır. Aslında kapatma davasının açıldığı tarih olan 10 Haziran 2004 tarihinden bu yana yaşananlar, karanlık ve siyasi yönü ağır basan bir dava ile karşı karşıya pek çok kez göstermiştir. Bu nedenle dün mahkemeden çıkan sonuç, Eğitim Sen'i kapatılmasını, tamamen susturulmasını isteyenlerin değil, bizlerin haklı olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Eğitim Sen kapatma davasında ortaya çıkan sonuç, bilimsel ve demokratik eğitim mücadelesinin güçlenmesinin, düşünce ve ifade özgürlüğü açısından, Türkiye'de yürütülen demokrasi mücadelesi açısından tarihteki yerini alacaktır. Mahkemenin ilk kararında direnmesi ile hukukun üstünlüğü bir kez daha teyid edilmiştir. Ankara 2. İş Mahkemesi, 15 Eylül'de verdiği kararın arkasında durarak, demokrasiye ve hukuka olan güveni boşa çıkarmamıştır.

Dün verilen karar, Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından çok önemli açılımlar ortaya koymuştur. Söz konusu tüzük maddesini evrensel hukuk kuralları çerçevesinde değerlendirerek kapatma davasını ikinci kez reddeden Ankara 2. İş Mahkemesi, demokratikleşme yönünde önemli bir adımın atılmasına öncülük etmiştir. Burada Hükümete düşen görev, bu demokratikleşme adımını ciddiye almak ve düşünce ve ifade özgürlüğünün, örgütlenme özgürlüğünün önündeki engelleri ortadan kaldıracak yasal düzenlemeleri bir an önce yapmaktır. Bunların gerçekleşmesi için öncelikli olarak, demokratik ve özgürlükçü bir Anayasa hazırlanmalı, mevcut çalışma yasaları yeniden düzenlenerek kamu emekçilerine grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmelidir.

Bu aşamadan sonra dava sürecinin uzatılması ve bu çerçevede Ankara 2. İş Mahkemesinin vermiş olduğu kararın tekrar temyiz edilmesi, bir demokratikleşme adımının daha sekteye uğramasına ve gereksiz gerginliklerin ortaya çıkmasına neden olacaktır. Oysa mahkemenin, Türkiye'de yıllardan bu yana sorgulanan 12 Eylül hukuku ve yasalarını aşan, örgütlenme alanının ve çalışma yaşamının demokratikleşmesinin önünü açan bir karar vermiş olması bu anlamda sevindirici bir gelişme olarak görülmelidir.

Eğitim Sen, bir demokrasi ve hukuk sınavından daha alnının akıyla çıkmanın mutluluğu ve gururunu yaşamaktadır. Bizler her zaman, geçmişimiz ve mücadelecilik kimliğimiz ile yüz binlerce eğitim emekçisinin, milyonlarca öğrenci ve velilerimizin sesi olmamızın sorumluluğuyla hareket ettik. Bu sesin artık daha gür ve daha kararlı çıkacağından hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Eğitim Sen güneşi, Türkiye'yi aydınlatma görevini gelecekte de sürdürmeye karardır.